

A1-A2

Haydi !

Les bases de la grammaire
turque en 50 fiches

avec exercices corrigés

avec un **FICHIER AUDIO**
pour l'alphabet

Cybèle Berk
Michel Bozdémir

Des mêmes auteurs chez l'Asiathèque :

Cybèle Berk :

- *Dictionnaire général français-turc*, l'Asiathèque, Paris, 2007, 608 p.

Cybèle Berk, Michel Bozdémir :

- *Dictionnaire turc-français*, l'Asiathèque, Paris, 1995, 544 p.
- *Dictionnaire français-turc*, l'Asiathèque, Paris, 1991, 208 p.
- *Méthode de Turc*, volume 1, l'Asiathèque, Paris, 1991, 254 p.
- *Méthode de Turc*, volume 2, *Grammaire et Lexique du Turc moderne*, l'Asiathèque, Paris, 2014, 344 p.

Les auteurs

*Cybèle Berk et Michel Bozdémir, enseignent le turc
à l'Institut National des Langues et Civilisations Orientales*

Remerciement

Nous tenons à remercier Patrice Pognan qui a bien voulu faire
une dernière lecture et nous faire bénéficier de ses précieuses remarques.

Fichier audio à télécharger sur le site des éditions Ellipses :
www.editions-ellipses.fr

ISBN 9782340-036994

© Ellipses Édition Marketing S.A., 2020
32, rue Bague 75740 Paris cedex 15

Le Code de la propriété intellectuelle n'autorisant, aux termes de l'article L. 122-5.2° et 3°a), d'une part, que les « copies ou reproductions strictement réservées à l'usage privé du copiste et non destinées à une utilisation collective », et d'autre part, que les analyses et les courtes citations dans un but d'exemple et d'illustration, « toute représentation ou reproduction intégrale ou partielle faite sans le consentement de l'auteur ou de ses ayants droit ou ayants cause est illicite » (art. L. 122-4).

Cette représentation ou reproduction, par quelque procédé que ce soit constituerait une contrefaçon sanctionnée par les articles L. 335-2 et suivants du Code de la propriété intellectuelle.

www.editions-ellipses.fr

Avant-propos

- ◆ Dans ce livre destiné aux apprenants débutants et moyennement avancés, après une introduction résumant les caractéristiques générales de la langue turque, nous présentons sous forme de fiches, les bases de la grammaire en trois étapes successives : explications, exercices et corrigés.
- ◆ Pour bien profiter des connaissances présentées ici, il est conseillé de suivre d'abord les fiches d'explication, puis d'appliquer les exercices dans l'ordre et de façon régulière ; enfin de vérifier les réponses à l'aide des corrigés qui se trouvent à la fin du livre. Il est également recommandé de revoir les explications mal assimilées et de réviser les fiches si nécessaire.
- ◆ Bien que nous ayons suivi une succession ordonnée des sujets, les fiches, elles, sont conçues de façon indépendante ; l'apprenant peut chercher et consulter directement le sujet qu'il veut étudier.
- ◆ Afin d'augmenter progressivement le vocabulaire, de nouveaux mots d'usage quotidien sont intégrés au fur et à mesure des exercices. Il est donc conseillé de se procurer un dictionnaire bilingue turc-français pour accompagner les travaux et pour aller plus loin dans l'approfondissement des connaissances. On recommande aussi de consulter d'autres ouvrages de grammaire indiqués dans la bibliographie.
- ◆ Enfin, pour les débutants, la prononciation des lettres de l'alphabet sur un support audio, sous forme de MP3 est accessible sur internet.

Başarılar!

Caractéristiques générales de la langue turque

- ◆ La langue turque appartient à la famille linguistique ouralo-altaïque. Elle a deux grandes particularités :
 - La suffixation : les noms se déclinent et les verbes se conjuguent à l'aide de suffixes. Il n'y a pas de préfixe.
 - L'harmonie vocalique : les voyelles se suivent selon une règle phonétique de succession, ce qui facilite leur prononciation.
- ◆ En dépit de ses particularités, le turc présente beaucoup de facilités d'apprentissage :
 - Son alphabet est en caractères latins et phonétique, chaque lettre est prononcée et cette prononciation reste toujours la même. Il existe une seule lettre muette (ğ : yumuşak g).
 - Il n'y a pas de genre en turc ; ni masculin, ni féminin, ni neutre.
 - Les adjectifs n'ont, par conséquent, qu'une seule forme et sont invariables :
 - Ex. iyi → *bon, bonne*
 - beyaz → *blanc, blanche*
 - Il n'y a donc pas non plus d'accord de nombre entre l'adjectif et le nom :
 - Ex. beyaz evler → *les maisons blanches*
 - iki beyaz ev → *deux maisons blanches*
 - L'adjectif qualificatif épithète précède toujours le nom :
 - Ex. büyük (bir) masa → *une grande table*
 - L'adjectif qualificatif attribut se place après le nom et ne s'accorde pas en nombre, c'est seulement le nom qui se met au pluriel :
 - Ex. Masa büyük. → *La table est grande.*
 - Masalar büyük. → *Les tables sont grandes.*
 - Les adjectifs précèdent le nom, cependant ils deviennent des adverbes quand ils précèdent le verbe :
 - Ex. Güzel bir konuşma yaptı. → *Il a prononcé un beau discours.*
 - Güzel konuştu. → *Il a bien parlé.*

- L'article indéfini « bir » (un, une) n'est pas obligatoire :

Ex. güzel bir ev = güzel ev → *une belle maison*

Remarquez que, contrairement au français, l'article indéfini précède immédiatement le substantif.

- L'article défini n'existe pas, c'est le suffixe de l'accusatif qui sert à l'exprimer :

Ex. (Bir) Ev gördüm. → *J'ai vu une maison.*

Evi gördüm. → *J'ai vu la maison.*

- Le turc ne possède pas d'articles partitifs *du, de la, de l', des, d'* :

Ex. Kahve istiyorum. → *Je veux du café.*

Salata yedim. → *J'ai mangé de la salade.*

Zeytinyağı koydum. → *J'ai mis de l'huile d'olive.*

Makarna yedim. → *J'ai mangé des pâtes.*

- L'ordre des mots dans la phrase est régulièrement SOV :

Le sujet nominal est toujours au début de la phrase et le verbe se place à la fin de la phrase. Seulement dans la littérature ou dans le langage quotidien, on peut trouver le verbe ailleurs qu'à la fin qui est sa place traditionnelle :

Ex. Ali okula gitti. → *Ali est allé à l'école.*

(sujet nominal + objet + verbe)

- L'accord entre le sujet pluriel et le verbe n'est pas obligatoire. En évitant la répétition du suffixe du pluriel, on dira plus souvent :

Ex. Çocuklar geliyor. *au lieu de* Çocuklar geliyorlar.

→ *Les enfants viennent.*

- Les verbes se conjuguent à l'aide des suffixes de temps et de personnes. Le verbe turc est régulier, en dehors de quelques exceptions (voir fiches sur les temps).

L'alphabet turc

Türk alfabesi (fichier audio à télécharger)

L'alphabet turc comporte 29 lettres dont 8 voyelles. C'est un alphabet phonétique ; toute lettre se prononce toujours de la même façon. Chaque lettre correspond à un seul son et inversement. Voici ses particularités :

- ◆ Il n'y a **pas de voyelles longues**.
- ◆ Il n'y a **pas de groupement de voyelles**, sauf pour des emprunts aux langues étrangères : saat (de l'arabe), jeoloji (du français).
- ◆ Il n'y a **pas de groupement de consonnes** comme en français, par exemple :
 - CH se lit et s'écrit ş : chance (şans en turc)
 - PH se lit et s'écrit F : phare (far en turc)
 - EAU se lit et s'écrit O : Bordeaux (bordo [couleur en turc])
 - TCH se lit et s'écrit Ç : match (maç en turc)
- ◆ Il n'y a **pas de nasales** comme en français ; N et M final se prononcent : on (dix), un (la farine).
- ◆ Il n'y a **pas de diphtongues** comme en anglais.
- ◆ Il n'y a **pas de sons gutturaux** comme en français et en arabe : le turc ne possède pas de sons qui se prononcent dans la gorge.
- ◆ Les majuscules gardent leurs ponctuations : İ J Ğ Ö Ü

➢ A : Araba aldım.	➢ I : İşiyi yaktım.	➢ R : Raporu verdik.
➢ B : Babam arabada.	➢ İ : İki kitap seçti.	➢ S : Seni seviyorum.
➢ C : Can gazeteci.	➢ J : Japonya'ya gitti.	➢ Ş : şekerlik boş.
➢ Ç : Çantamı açtım.	➢ K : Kedi koştu.	➢ T : Telefon ettim.
➢ D : Adadan geldim.	➢ L : Listeyi aldım.	➢ U : Uzakta durdu.
➢ E : Eve geldim.	➢ M : Masayı verdim.	➢ Ü : Üzüm yedim.
➢ F : Füsün'u affettim.	➢ N : Nilay konuştu.	➢ V : Vapura vardım.
➢ G : Gemiyi gördük.	➢ O : Oraya oturdum.	➢ Y : Yazıyı yazdım.
➢ Ğ : Boğazım ağrıyor.	➢ Ö : Öne döndü.	➢ Z : Zaman az.
➢ H : Havuç yiyor.	➢ P : Pasta yaptım.	

EXERCICES

A Écoutez et répétez les lettres-sons différents du français :

1. C = se prononce toujours djè comme dans « adjectif » :
cep (*poché*), ucuz (*bon marché*)
2. Ç = tchè, comme dans Tchèque : çiçek (*fleur*), çocuk (*enfant*)
3. F = se prononce comme f et ph français : fasulye (*haricot*), telefon (*téléphone*), fotoğraf (*photo*)
4. Ğ = guè (g mou = yumuşak g) est la seule lettre qui n'a pas vraiment de son et peut se prononcer en prolongeant la voyelle qui la précède : dağ (*la montagne*), soğuk (*froid*), boğaz (*gorge*)
5. H = toujours expiré : havuç (*carotte*), sabah (*matin*), hiç (*rien*)
6. I = i sans point : ışık (*lumière*), ılık (*tiède*), dış (*extérieur*)
7. Ö = eu comme dans « beurre » : ölmek (*mourir*), ördek (*canard*)
8. Ü = comme u français : üzüm (*raisin*), tütün (*tabac*)
9. S = toujours « ss » et non « zz » : masa (*table*), saç (*cheveux*)
10. ş = chè : boş (*vide*), şey (*chose*), aşk (*amour*)
11. Y est une consonne et se prononce toujours, comme dans « ail » :
yok (*il n'y a pas*), bayram (*fête*), yavaş (*lent, lentement*)
12. Q X W sont remplacées par K KS V :
qualité → kalite / taxi → taksi / wagon → vagon

B Observez ces emprunts et retrouvez leurs formes françaises :

1. adres →
2. apartman →
3. asansör →
4. bronşit →
5. gazete →
6. gitar →
7. filozof →
8. piknik →
9. sempatik →
10. turistik →
11. şömine →

L'harmonie vocalique

Ses uyumu

- ◆ La loi de l'harmonie vocalique domine toute la prononciation turque. Les voyelles turques se divisent en deux catégories :

- Les voyelles postérieures (ou sombres) : a ı o u
- Les voyelles antérieures (ou claires) : e i ö ü

	non arrondies		arrondies	
	ouvertes	fermées	ouvertes	fermées
Postérieures	a	ı	o	u
Antérieures	e	i	ö	ü

- ◆ On applique l'harmonie aux suffixes ajoutés, en regardant la dernière voyelle du mot : les voyelles postérieures seront suivies par des voyelles postérieures, de même que les voyelles antérieures le seront par des voyelles antérieures. Les deux groupes de voyelles ne coexistent pas dans le même mot turc.
- ◆ On distingue deux types de suffixes selon l'harmonie :
 - Les suffixes ayant deux formes, par exemple :
 - Le suffixe du pluriel : -ler, -lar (voir fiche 4)
 - Le suffixe de l'infinitif : -mek, -mak (voir fiche 11)
 - Les suffixes ayant quatre formes, par exemple :
 - Le suffixe de métier : -ci, -cı, -cü, -cu
 - Le suffixe de dérivation : -lı, -lı, -lü, -lu (voir fiche 13)

A est suivi par A ou I (çanta – çantalar, çantacı)

I est suivi par I ou A (kapı – kapılar, kapıcı)

E est suivi par E ou I (çiçek – çiçekler, çiçekçi)

I est suivi par I ou E (deniz – denizler, denizci)

U est suivi par U ou A (su – suyu, sular)

Ü est suivi par Ü ou E (süt – sütler, sütçü)

O est suivi par U ou A, jamais par O (yol – yollar, yolcu)

Ö est suivi par Ü ou E, jamais par Ö (söz – sözler, sözcü)

▲ Exceptions à l'intérieur des mots :

- mots d'origine étrangère : gazete, tarih...
- mots turcs évolués : ana → anne, karındaş → kardeş...
- mots composés : bugün, biraz...

EXERCICES

A Mettez le suffixe de l'infinitif selon l'harmonie :

1. chercher → ara.....	9. mourir → öl.....
2. trouver → bul.....	10. lire → oku.....
3. voir → gör.....	11. rêver → rüya gör.....
4. dire → söyle.....	12. aimer → sev.....
5. boire → iç.....	13. participer → katıl.....
6. courir → koş.....	14. manger → ye.....
7. parler → konuş.....	15. marcher → yürü.....
8. être, devenir → ol.....	

B Mettez le suffixe de métier selon l'harmonie :

1. cordonnier → ayakkabı.....	9. journaliste → gazete.....
2. informaticien → bilgisayar.....	10. ouvrier → iş.....
3. peintre en bâtiment → boya.....	11. concierge → kapı.....
4. fleuriste → çiçek.....	12. gardien de but → kale.....
5. réparateur → tamir.....	13. libraire → kitap.....
6. mendiant → dilen.....	14. vendeur de simit → simit.....
7. dentiste → diş.....	15. vendeur d'eau → su.....
8. pharmacien → ecza.....	

Les règles phonétiques

Fonetik kurallar

Il y a deux règles phonétiques concernant les consonnes sourdes qui sont au nombre de huit en turc : Ç F H K P S S T

◆ **Assourdissement des consonnes sonores B, Ç, D, G derrière une consonne sourde :**

Avec les suffixes commençant par la lettre D, cette lettre du suffixe change en T, si le mot auquel le suffixe s'ajoute, se termine par une consonne sourde. La même chose se produit avec les suffixes commençant par C qui deviendra Ç.

- D devient T : -de, -da : ev - evde / -te, -ta : sokak - sokakta
- C devient Ç : -ce, -ca : ingiliz - ingilizce / -çe, -ça : rus - rusça

◆ **Sonorisation entre deux voyelles à la fin des noms :**

Les consonnes sourdes P, Ç, T et K deviennent sonores entre deux voyelles, donc avec les suffixes commençant par une voyelle.

- P devient B : kitap → Bu kitabı okudum. (*J'ai lu ce livre.*)
- Ç devient C : ağaç → Ağaca çıkmayın! (*Ne montez pas sur l'arbre !*)
- T devient D : kâğıt → Kâğıdı attım. (*J'ai jeté le papier.*)
- K devient Ğ : sokak → Sokağa çıktım. (*Je suis sortie dans la rue.*)

▲ **Exceptions :**

- at, çap, çöp, dikkat, et, iç, ip, kat, koç, kök, küp, ot, saç, sap, suç, süt, tek, top, üç...
- Les mots empruntés à l'arabe se terminant par T : cumhuriyet, seyahat, meşguliyet, etc.
Ex. Seyahate çıkıyoruz. (*Nous partons en voyage.*)
Le t final ne se transforme pas en d pour ces mots.
- Les mots empruntés au français se terminant par T : atlet, bisiklet, motosiklet...

EXERCICES

→ **Complétez les phrases avec les suffixes qui conviennent :**

1. Uçak..... 14:15'te kalkıyor. *Mon avion décolle à 14 h 15.*
2. Sokak..... çöp atmayın lütfen! *Ne jetez pas les détritüs dans la rue svp !*
3. Yolculuk..... çıkmak için hazırlanıyoruz. *Nous nous préparons pour partir en voyage.*
4. Rus..... kiril alfabesiyle yazılıyor. *Le russe s'écrit avec l'alphabet cyrillique.*
5. Kağıt..... ne yazıyor? *Qu'est-ce qu'il est écrit sur le papier ?*
6. Ağaç..... çıkmayın lütfen! *Ne montez pas sur l'arbre svp !*
7. Nermin'ler alt kat..... oturuyor. *Nermin et sa famille habitent à l'étage en dessous.*
8. Bu bardak..... içki var. *Il y a de la boisson alcoolisée dans ce verre.*
9. İsveç..... öğrenmek için İsveç'e gitti. *Il est parti en Suède pour apprendre le suédois.*
10. Murat'..... anahtarları aldım. *J'ai pris les clés de chez Murat.*
11. Koltuk..... oturduk. *Nous nous sommes assis dans le fauteuil.*
12. Koltuk..... biraz dinlendim. *Je me suis un peu reposé dans le fauteuil.*

Le singulier et le pluriel

Tekil ve çoğul

Le pluriel en turc se forme par l'ajout du suffixe -ler ou -lar selon l'harmonie vocalique.

◆ Le singulier

- Avec les adjectifs numéraux, c'est le nombre qui représente le pluriel. Le nom qui le suit reste au singulier :

Ex. iki ev → *deux maisons*

üç araba → *trois voitures*

dört öğrenci → *quatre étudiants*

- Le nom reste au singulier avec l'emploi de *des*, *quelques* et *beaucoup* (des numéraux indéfinis) :

Ex. Çiçek aldım. → *J'ai acheté des fleurs.*

Birkaç çiçek aldım. → *J'ai acheté quelques fleurs.*

Çok çiçek var. → *Il y a beaucoup de fleurs.*

◆ Le pluriel des noms :

Ex. ev - evler → *une maison – les maisons*

araba - arabalar → *une voiture – les voitures*

- Le pluriel peut s'ajouter à certains noms pour indiquer la pluralité et la famille :

Ex. Annemlere gittik. → *Nous sommes allés chez ma mère.*

Ali'ler bize geldi. → *Ali et sa famille sont venus chez nous.*

(= Ali ve ailesi bize geldi.)

- Les vœux et les formules de politesse sont en général au pluriel pour augmenter leur sens :

Ex. başarılar, iyi günler, iyi akşamlar, iyi yıllar, iyi eğlenceler...

◆ Le pluriel des adjectifs :

Ils sont invariables (voir introduction) :

Ex. sıcak bir ekmek (*un pain chaud*) → sıcak ekmekler

yeşil bir yaprak (*une feuille verte*) → yeşil yapraklar

◆ Le pluriel des conjugaisons :

On retrouve le même suffixe du pluriel dans la conjugaison de la 3^e personne du pluriel :

Ex. geliyor (*il/elle vient*) → geliyorlar (*ils/elles viennent*).

EXERCICES

A Mettez les noms suivants au pluriel :

1. anne.....	8. öğrenci.....	15. doktor.....
2. baba.....	9. öğretmen.....	16. hemşire.....
3. dede.....	10. kelime.....	17. futbolcu.....
4. elma.....	11. masa.....	18. sanatçı.....
5. çiçek.....	12. kapı.....	19. mühendis.....
6. çocuk.....	13. pencere.....	20. polis.....
7. kitap.....	14. çanta.....	

B Traduisez les phrases suivantes en utilisant les mots qui indiquent la quantité (petite quantité : çok az, biraz, birkaç / grande quantité : çok).

- Il y a beaucoup de meubles dans cette pièce.
.....
- J'ai vendu quelques vêtements.
.....
- Je n'ai pas beaucoup d'argent.
.....
- Nous avons peu de pain.
.....
- Je prends un peu de sucre.
.....
- J'ai quelques bons amis.
.....
- Les enfants passent beaucoup de temps devant la télé.
.....

Les adjectifs numéraux cardinaux

Asıl sayı sıfatları

➤ 0 : sıfır	➤ 50 : elli
➤ 1 : bir	➤ 60 : altmış
➤ 2 : iki	➤ 70 : yetmiş
➤ 3 : üç	➤ 80 : seksen
➤ 4 : dört	➤ 90 : doksan
➤ 5 : beş	➤ 100 : yüz
➤ 6 : altı	➤ 101 : yüz bir
➤ 7 : yedi	➤ 102 : yüz iki
➤ 8 : sekiz	➤ 150 : yüz elli
➤ 9 : dokuz	➤ 200 : iki yüz
➤ 10 : on	➤ 300 : üç yüz
➤ 11 : on bir	➤ 400 : dört yüz
➤ 12 : on iki	➤ 500 : beş yüz
➤ 13 : on üç	➤ 1000 : bin
➤ 14 : on dört	➤ 1500 : bin beş yüz
➤ 15 : on beş	➤ 1900 : bin dokuz yüz
➤ 20 : yirmi	➤ 2000 : iki bin
➤ 21 : yirmi bir	➤ 3000 : üç bin
➤ 22 : yirmi iki	➤ 10.000 : on bin
➤ 23 : yirmi üç	➤ 100.000 : yüz bin
➤ 24 : yirmi dört	➤ 200.000 : iki yüz bin
➤ 25 : yirmi beş	➤ 800.000 : sekiz yüz bin
➤ 30 : otuz	➤ 1.000.000 : bir milyon
➤ 31 : otuz bir	➤ 5.000.000 : beş milyon
➤ 40 : kırk	➤ 1.000.000.000 : bir milyar

◆ Emploi :

Les numéraux cardinaux ne subissent aucune variation. Ils sont placés devant le nom qui reste au singulier :

Ex. üç öğrenci → *trois étudiants*

on kitap → *dix livres*

Kaç kişi geldi? → *Combien de personnes sont venues ?*

İki kişi geldi. → *Deux personnes sont venues.*

Ou bien seulement : İki. (*Deux.*)

EXERCICES

→ Écrivez les nombres suivants en toutes lettres :

1. 55 turist →
2. 10 kitap →
3. 35 öğrenci →
4. 3 öğretmen →
5. 85 dolar →
6. 100 avro →
7. 1000 kişi →
8. 506 kilometre →
9. 42 tablo →
10. 150 sayfa →
11. 88 dil →
12. 365 gün →
13. 24 saat →

Les adjectifs numéraux cardinaux

Asıl sayı sıfatları

- ◆ On utilise toujours le mot « bin » (mille) pour dire par exemple *bin beş yüz* (1500 : mille cinq cents), mais pas *quinze cents* comme en français.
- ◆ La préposition française « en » devant le millésime s'exprime par le suffixe locatif -de, -da séparé du chiffre par une apostrophe :
Ex. Mustafa Kemal Atatürk 1881'de doğdu, 1938'de öldü.
→ *MKA naquit en 1881, mourut en 1938.*
- ◆ Le nombre + le nom + le verbe être :
Ex. Dört kişiyiz. → *Nous sommes quatre.*
Beş kişilerdi. → *Ils étaient cinq.*
Sekiz kişi olacağız. → *Nous serons huit.*
- ◆ Un nom de nombre accompagné d'un mot indiquant l'antériorité du temps se traduit par « önce » et la postérité par « sonra » :
Ex. iki yıl önce → *il y a deux ans, deux ans auparavant*
üç hafta sonra → *trois semaines plus tard, dans trois semaines*
dört saat sonra → *quatre heures plus tard*
- ◆ Expression de l'âge :
Ex. Kaç yaşındasın(ız)? → *Quel âge as-tu (avez-vous) ?*
(= Yaşınız kaç?) → *(Quel est votre âge ?)*
Ex. Otuz yaşındayım. → *J'ai trente ans.*
Otuz. → *Trente.*
- ◆ Expression de l'heure :
Ex. Saat iki. → *Il est deux heures.*
Saat ikide geleceğim. → *Je viendrai à deux heures.*
Saat beşte yola çıkacağım. → *Je prendrai la route à cinq heures.*

EXERCICES

→ Répondez aux questions suivantes en utilisant les propositions :

1. Ne zaman geleceksiniz? (saat 15)

.....

2. Hangi yıl doğdunuz? (1950)

.....

3. Kaç gün sonra dönecek? (2)

.....

4. Kaç kişilerdi? (7)

.....

5. Yemekte kaç kişi olacaksınız? (6)

.....

6. Kaç kişilik bir masa istiyorsunuz? (4)

.....

7. Üniversiteyi kaç yıl önce bitirdiniz? (9)

.....

8. Uçak kaç saat sonra kalkacak? (8:00)

.....

9. Misafirler saat kaçta gelecek? (20:00)

.....

10. Kaç yaşındasınız? (40)

.....

Les adjectifs numéraux cardinaux

Asıl sayı sıfatları

◆ Pour demander et indiquer le prix de qqch. :

Ex. Kaç lira / avro? → *Combien de livres / euros ?*

Elli lira / avro. → *Cinquante livres / euros.*

Bu kitap on lira. → *Ce livre coûte dix livres.*

Bu kitabı on liraya aldım. → *J'ai acheté ce livre à dix livres.*

◆ Les nombres avec les mesures :

Ex. Üç metre yükseklikte. → *Trois mètres de haut.*

On metre genişlikte. → *Dix mètres de large.*

şehir 10 kilometre uzaklıkta. → *La ville est à 10 km de distance.*

Elbise kaç santimetre uzunlukta? → *La robe fait combien de cm. de long ?*

◆ Quatre opérations (Dört işlem) :

➤ Toplama (*Addition*) : $10 + 5 = 15$ (on artı beş, on beş)

➤ Çıkarma (*Soustraction*) : $12 - 6 = 6$ (on iki eksi altı, altı)

➤ Çarpma (*Multiplication*) : $2 \times 2 = 4$ (iki kere iki, dört)

➤ Bölme (*Division*) : $24 : 4 = 6$ (yirmi dört bölü dört, altı)

◆ Le suffixe -ce, -ca / -çe, -ça associé avec le suffixe du pluriel, s'utilise avec certains nombres pour exprimer un nombre indéfini :

➤ on → onlarca (*par dizaines*)

➤ yüz → yüzlerce (*par centaines*)

➤ bin → binlerce (*par milliers*)

➤ on bin → on binlerce (*par des dizaines de milliers*)

➤ milyon → milyonlarca (*par millions*)

➤ milyar → milyarlarca (*par milliards*)

EXERCICES

A Écrivez les nombres cardinaux suivants en toutes lettres :

1. 11 →
2. 18 →
3. 23 →
4. 34 →
5. 45 →
6. 56 →
7. 67 →
8. 78 →
9. 89 →
10. 91 →
11. 121 →
12. 232 →
13. 343 →
14. 454 →
15. 565 →
16. 676 →
17. 787 →
18. 898 →
19. 909 →
20. 1001 →

B Exercez-vous à l'oral :

1. Comptez de 1 jusqu'à 20.
2. Comptez de 20 jusqu'à 100.
3. Lisez ces chiffres à haute voix : 37 22 15 19 26 12 43 14
4. Lisez ces chiffres à haute voix : 31 46 55 62 76 88 94 102 205 721 1055 1210

C Traduisez la date en turc en toutes lettres, puis donnez le siècle correspondant :

1. en 1964 →	3. en 1789 →
2. en 1210 →	4. en 2045 →

Les adjectifs numéraux ordinaux

Sıra sayı sıfatları

On rajoute le suffixe -(i)nci (-ième) aux nombres.

➤ 1 : bir-inci (<i>le premier</i>)	➤ 8 : sekizinci (<i>le huitième</i>)
➤ 2 : ikinci (<i>le deuxième</i>)	➤ 9 : dokuzuncu (<i>le neuvième</i>)
➤ 3 : üçüncü (<i>le troisième</i>)	➤ 10 : onuncu (<i>le dixième</i>)
➤ 4 : dördüncü (<i>le quatrième</i>)	➤ 20 : yirminci (<i>le vingtième</i>)
➤ 5 : beşinci (<i>le cinquième</i>)	➤ 30 : otuzuncu (<i>le trentième</i>)
➤ 6 : altıncı (<i>le sixième</i>)	➤ 100 : yüzüncü (<i>le centième</i>)
➤ 7 : yedinci (<i>le septième</i>)	➤ 1000 : bininci (<i>le millième</i>)

◆ Emploi :

- Les adjectifs numéraux ordinaux ne s'accordent pas en nombre avec le nom auquel ils se rapportent.
- En turc, contrairement au français qui emploie les cardinaux, on utilise les ordinaux pour désigner les chapitres, les paragraphes, les lignes, les vers :

Ex. birinci bölüm (*le chapitre un*)

beşinci paragraf (*le paragraphe cinq*)

yirminci satır (*la ligne vingt*)

ellinci sayfa (*la page cinquante*)

- On l'utilise également pour les noms des rois, des sultans et des papes :

Ex. XIV. Louis (on dördüncü Louis) (*Louis XIV*)

III. Selim (üçüncü Selim) (*Selim III*)

- Birinci, ilk et son

Ex. Ali birinci oldu. (*Ali est arrivé le premier.*)

Ali yarışmanın birincisi. (*Ali est le premier de la compétition.*)

ilk üç sayfa (*les trois premières pages*)

Kitabın ilk on sayfasını okudum. (*J'ai lu les premières dix pages du livre.*)

son on kişi (*les dix dernières personnes*)

EXERCICES

A Écrivez les nombres ordinaux suivants en toutes lettres :

1. 11 →
2. 18 →
3. 23 →
4. 34 →
5. 45 →
6. 56 →
7. 67 →
8. 78 →
9. 89 →
10. 91 →
11. 343 →
12. 898 →
13. 909 →
14. 1001 →

B Traduisez en français :

1. Kitabın ilk on sayfasını okudum. →
2. Fatih okulunu birincilikle bitirdi. →
3. Sonuncu fırtınada iki ev yıkıldı. →
4. Hayatının ilk yıllarını bu köyde geçirdi. →
5. Bu kitabın sonuncu sayfaları yırtılmış. →
6. Buraya ilk defa geliyorum. →
7. İkinci defa yanılıyor. →
8. Kitabın ellinci sayfasındayım. →
9. Perşembe ikinci ders ne? →
10. Haftanın birinci dersi Fransızca. →

L'heure

Saatler

- ◆ Pour donner une heure entière, on dit par exemple :

Ex. Saat üç. → *Il est trois heures. / Il est 15 h.*

En turc, la journée est divisée en 12 h. Ainsi, « saat üç » peut signifier soit « il est 3 h », soit « il est 15 h ». Pour éviter les ambiguïtés, on peut ajouter une précision :

Ex. Sabah yedi. → *Il est sept heures du matin.*

Öğleden sonra / akşam üstü yedi. → *Il est sept heures de l'après-midi.*

- ◆ Pour donner les demi-heures, on utilise le mot « buçuk » :

Ex. Saat üç buçuk. → *Il est trois heures et demie.*

- ◆ Pour les minutes au-delà de l'heure juste :

Nombre + accusatif + minutes + geçiyor.

Ex. Saat üçü on (dakika) geçiyor. → *Il est trois heures dix.*

Üçü on gece gelecek. → *Il va venir à trois heures dix.*

Saat üçü çeyrek geçiyor. → *Il est trois heures et quart.*

- ◆ Pour les minutes avant l'heure :

Nombre + directif + minutes + var

Ex. Saat üçe on (dakika) var. → *Il est trois heures moins dix.*

Üçe on kala gelecek. → *Il va venir à trois heures moins dix.*

Saat üçe çeyrek var. → *Il est trois heures moins quart.*

▲ Remarques :

- Le mot *dakika* (minute) est sous-entendu. Le mot *çeyrek* (quart) est utilisé au lieu de quinze minutes.
- On peut lire en heure numérique pour être précis - 3:05 (üç sıfır beş), 14:15 (on dört on beş).
- Les mots spécifiques « *geçe* » et « *kala* » sont utilisés pour intégrer les heures dans les phrases.

- ◆ Expressions figées :

Ex. Saat kaç? → *Quelle heure est-il ?*

Saat on iki. → *Il est midi. / Il est minuit.*

Saat yarım. → *Il est midi et demi ou midi trente. / Il est minuit et demi ou minuit trente.*

Saatim geri kalmış. → *Ma montre retarde.*

Erken geldim. → *Je suis (venu) en avance.*

Geç kaldım. → *Je suis en retard.*

EXERCICES

A Saat kaç? (Quelle heure est-il ?) :

1. 14:00 →
2. 14:10 →
3. 15:15 →
4. 11:20 →
5. 17:45 →
6. 19:30 →
7. 12:30 →
8. 24:00 →

B Saat kaçta? (À quelle heure ?) Répondez :

1. Sabahları saat kaçta kalkıyorsun? (07:00)
.....
2. Maç saat kaçta başlıyor? (14:30)
.....
3. Toplantı saat kaçta? (16:15)
.....
4. Evden saat kaçta çıktınız? (11:40)
.....
5. Cuma günü ders saat kaçta? (17:00)
.....
6. Saat kaçta buluşacağız? (19:45)
.....
7. Saat kaçta yemeğe gidiyoruz? (12:30)
.....
8. Uçağınız saat kaçta kalkıyor? (23:10)
.....

La quantité

Miktarlar

◆ (çok) az (peu, peu de)

Ex. Az fark var. → *Il y a peu de différences.*

Çok az rehber Çince konuşuyor. → *Très peu de guides parlent le chinois.*

Çok az yiyor. → *Il mange très peu.*

◆ biraz (un peu)

Ex. Biraz Türkçe biliyorum. → *Je parle un peu le turc.*

Biraz yorulduk. → *Nous nous sommes un peu fatigués.*

Biraz kitap okudum. → *J'ai lu un peu.*

◆ birkaç (plusieurs, quelques)

Ex. Birkaç arkadaş misafir ettik. → *Nous avons reçu plusieurs amis.*

Çin'e birkaç yolculuk yaptık. → *Nous avons effectué plusieurs voyages en Chine.*

◆ çok (beaucoup)

Ex. Çok arkadaşı yok. → *Il n'a pas beaucoup d'amis.*

Çok çukolata yedi. → *Il a mangé beaucoup de chocolat.*

Çok yorgunum. → *Je suis très fatigué.*

◆ birçok (beaucoup, beaucoup de)

Ex. Birçok kişi burada tatil yapıyor. → *Beaucoup de gens passent leurs vacances ici.*

Birçok hasta bu hastanede yatıyor. → *Beaucoup de patients sont hospitalisés ici.*

◆ fazla (trop, trop de)

Ex. Fazla ekmek alma, evde var. → *N'achète pas trop de pain, il y en a déjà.*

◆ çok fazla (beaucoup trop de)

Ex. Çok fazla tatlı yedim. → *J'ai mangé beaucoup trop de dessert.*

◆ tellement de, tant de (o kadar çok)

Ex. O kadar çok misafiri vardı ki hepsiyle konuşamadı.

→ *Elle avait tellement d'invités qu'elle n'a pas pu parler avec tous.*

Keşfedilecek o kadar çok şey var ki. → *Il y a tant de choses à découvrir.*

EXERCICES

→ Traduisez en turc :

1. J'ai beaucoup de choses à vous raconter.

.....

2. Il a fait peu de photos.

.....

3. Elle a vu tellement de personnes !

.....

4. Nous y sommes restés plusieurs jours.

.....

5. J'ai mangé trop de viande et peu de salade.

.....

6. Il y a tant de choses à te dire.

.....

7. Ne vous fatiguez pas trop !

.....

8. Je prends le café avec un peu de lait.

.....

9. Il a mangé beaucoup de fromage.

.....

10. Nous avons beaucoup de temps.

.....

Les pronoms personnels

Şahıs zamirleri

- Ben → *je, moi, me*
- Sen → *tu, toi, te*
- O → *il / elle, lui / elle / le / la*
- Biz → *nous, nous*
- Siz → *vous, vous*
- Onlar → *ils / elles, eux / elles / leur*

- ◆ Les pronoms personnels sont facultatifs en turc. On les utilise quand on veut insister sur la personne, sa traduction sera différente :

Ex. Geliyor. (Il vient.) → *O geliyor.* (*Lui, il vient. / Elle, elle vient.*)

Konuşuyorum. (Je parle.) → *Ben konuşuyorum.* (*C'est moi qui parle.*)

Cependant on peut dire **O geliyor.** (Il ou elle arrive.) pour renforcer le pronom personnel, mais on dira plutôt **Geliyor.** Ou bien on utilise le prénom : « Osman geliyor. »

- ◆ Par contre, leur utilisation est obligatoire dans des phrases telles que :

Ex. Esra ve ben geliyoruz. → *Esra et moi, nous venons.*

Bu mektubu ona ver! → *Donne-lui cette lettre !*

Onu size verdi mi? → *Est-ce qu'il vous l'a donné ?*

Bunu onlara söylediniz mi? → *Est-ce que vous le leur avez dit ?*

- ◆ **Le pronom réfléchi : kendi**

- kendim → *me, moi-même*
- kendin → *te, toi-même*
- kendisi → *se, soi-même*
- kendimiz → *nous, nous-même*
- kendiniz → *vous, vous-même*
- kendileri → *se, eux, eux-mêmes*

Ex. Aynada kendime bakıyorum. → *Je me regarde dans le miroir.*

Bu elbiseyi kendiniz mi diktiniz? → *Avez-vous cousu vous-même cette robe ?*

EXERCICES

A Remplacez les noms soulignés par des pronoms personnels :

1. O hanımları tanıyor musun? →
2. Kaya ve ben geldik. →
3. Bunu Metin'e söylemiş. →

B Traduisez les phrases suivantes :

1. Il me le dit. →
2. Elle te la donne. →
3. Elle vous les donne. →
4. Il les lui a donnés. →
5. Ils nous l'ont dit. →
6. Nous le leur avons proposé. →
7. Ben çay içeceğim, ya sen? →
8. Bana göre, geç gelecekler. →
9. Ona göre, bu yanlış. →
10. Bunu sen mi yaptın? →
11. Bunu onlar yaptı. →
12. Kim geldi, o mu? →

C Complétez les phrases suivantes en utilisant « kendi » :

Ex. Kendim yapabilirim. → *Je peux le faire moi-même.*

1. temizleyebilir.
2. taşıyabilirim.
3. doktora gidebilirler.
4. ziyaret edebiliriz.
5. Ödevlerini yapabilirsin.
6. fotoğraf çekebilirsiniz.

Les adjectifs et pronoms démonstratifs

İşaret sıfatları ve zamirleri

- ◆ Il existe trois adjectifs démonstratifs s'éloignant dans l'espace, dans le temps ou dans le discours :

- Bu → *ce, cet, cette, ceci, celui, celui-ci, celle-ci*
- Şu → *ce, cet, cette, ceci, celui, celui-ci, celle-ci/là*
- O → *ce... là, cet...là, celle...là, celà, celui-là, celle-là*

« Bu » est le démonstratif le plus proche de soi. « Şu » est un peu plus éloigné par rapport à « bu », alors que « o » est le plus éloigné, il peut être au bout de la pièce ou bien même en dehors.

- ◆ Ces adjectifs démonstratifs se placent devant les noms :

Ex. Bu kitap benim. → *Ce livre est à moi.*
 Şu masa büyük. → *Cette table-là est grande.*
 O bardak dolu. → *Ce verre-là est rempli.*

En enlevant les noms, on obtient des pronoms démonstratifs :

Ex. Bu ~~kitap~~ benim. → Bu benim.
 Şu ~~masa~~ büyük. → Şu büyük.
 O ~~bardak~~ dolu, bu ~~bardak~~ boş. → O dolu, bu boş.

- ◆ Ils peuvent se mettre au pluriel, dans ce cas ils deviennent des pronoms démonstratifs :

- Bunlar → *ceux, celles, ceux-ci, celles-ci*
 Ex. Bu kitaplar benim. (*Ces livres sont à moi.*) → Bunlar benim. (*Ceux-là sont à moi.*)
- Şunlar → *ceux, celles, ceux-ci, celles-ci*
- Onlar → *ceux-là, celles-là*

- ◆ « Bura » peut être suffixé du possessif de la 3e personne du singulier :

Ex. burası (*ici*) / şurası (*ici*) / orası (*là-bas*)

- ◆ « Bura » peut être suffixé des cas du noms :

Ex. bura(lar)a (*à ces endroits*) / şura(lar)a / ora(lar)a
 bura(lar)da (*dans ces endroits*),
 bura(lar)dan (*de ces endroits*),
 bura(lar)ın...

EXERCICES

A Mettez les phrases suivantes au pluriel :

1. Bu yemek çok lezzetli. →
2. Şu öğrenci başarılı. →
3. O sınıf küçük. →
4. Bu araba pahalı. →
5. Şu ağaç elma ağacı. →
6. O otobüs Mersin'e gidiyor. →
7. Bu eşya benim. →
8. Şu koltuk rahat. →
9. O kutu boş. →
10. Bu asansör bozuk. →

B Réécrivez les phrases suivantes en utilisant les pronoms démonstratifs :

Adjectifs démonstratifs

→ Pronoms démonstratifs

1. Bu kitaplar benim. →
2. Şu masalar büyük. →
3. O bardaklar temiz. →
4. Şu kahveleri misafirlere götür! →
5. O tabakları yıkadım. →
6. Bu kitabı okudum. →

L'infinitif

Mastar

L'infinitif en turc se reconnaît grâce à sa terminaison unique en **-mek** ou **-mak** selon l'harmonie : gelmek (venir), yapmak (faire). On trouvera les verbes dans les dictionnaires sous cette forme infinitive.

La négation verbale se fait à l'aide du suffixe **-me/-ma** qui s'ajoute à la racine verbale : **gel-me-mek** (ne pas venir), **yap-ma-mak** (ne pas faire).

♦ Utilisation de l'infinitif dans des phrases :

➤ En position sujet :

- Ex. Sigara içmek sağlığa zararlıdır. → *Fumer nuit à la santé !*
 Burada yüzmek yasaktır! → *Il est interdit de nager ici !*
 Sizi burada görmek çok güzel. → *C'est très bien de vous voir ici.*

➤ En position objet :

- Ex. Bu yıl ağustosta tatile çıkmak istiyorum.
 → *Cette année, je veux partir en vacances en août.*
 Seni görmek için geldim. → *Je suis venu te voir.*
 Başarılı olmak için çok çalışmak gerek. → *Il faut beaucoup travailler pour réussir.*
 Kimi görmek istiyorsunuz? → *Qui voulez-vous voir ?*

➤ En position finale :

- Ex. Tek isteğim iyi bir iş bulmak. → *Mon seul désir est de trouver un bon travail.*
 Onu ilgilendiren tek şey para kazanmak.
 → *La seule chose qui l'intéresse est de gagner de l'argent.*

♦ Utilisation de l'infinitif avec les verbes de sentiment :

La plupart des verbes de sentiment s'utilisent avec le cas ablatif :

➤ Bahsetmek

- Ex. Buluşmaktan bahsetmedi. → *Il n'a pas parlé de se retrouver.*

➤ Bıkmak

- Ex. Bu lafları duymaktan bıktım. → *J'en ai marre d'entendre ces paroles.*

➤ Hoşlanmak

- Ex. Klasik müzik dinlemekten hoşlanıyorum. → *J'aime écouter de la musique classique.*

➤ İğrenmek

- Ex. Evden başka yerde tuvalete gitmekten iğreniyorum.
 → *Je suis dégoûté d'aller aux toilettes ailleurs qu'à la maison.*

EXERCICES

A Soulignez l'infinitif, écrivez sa position (objet / sujet / en position finale) dans les phrases suivantes et traduisez-les en français :

1. Yalan söylememek gerek. →
2. Okula gitmek için otobüse bindim. →
3. Onunla karşılaşmamak için gelmedim. →
4. Tatil yapmak herkesin hakkıdır. →
5. Tek arzum buradan gitmek. →
6. Bu malzemeleri hemen almak gerek. →
7. Tek arzum başarılı olmak. →

B Traduisez en français :

1. Korkmak – Kötü not almaktan korkuyorum.
.....
2. Nefret etmek – Temizlik yapmaktan nefret ediyorum.
.....
3. Rahatsız olmak – Otobüste yolculuk yapmaktan rahatsız oldu.
.....
4. Sıkılmak – Evde oturmaktan sıkıldım, biraz yürüyeceğim.
.....
5. Şüphelenmek – Bu adamdan şüpheleniyorum.
.....
6. Utanmak – Konuşmaktan utanıyorum.
.....
7. Yorulmak – Yürümekten yoruldum.
.....
8. Vazgeçmek – Oraya gitmekten vazgeçtim.
.....

La suffixation

Ekleme

- ◆ Le turc est par excellence une langue à suffixes. Il n'a pas de préfixe, l'élément qui se trouve en tête du mot est forcément la racine.
- ◆ La suffixation est le seul procédé à l'aide duquel on peut former des mots dérivés en turc. La morphologie de la langue (flexion et dérivation) est fondée sur la suffixation.
- ◆ Les suffixes se succèdent dans un ordre précis :
 - **Racine nominale + pluriel + possessif + cas du nom :**
ev + ler + im + de (*dans mes maisons*)
 - **Racine nominale + 1er suffixe de dérivation + 2^e suffixe de dérivation + pluriel + possessif + cas du nom :**
göz + lük + çü + ler + im + e (*à mes opticiens*)
 - **Racine verbale + modificateur verbal + négation + temps + suffixe de personne**
yap + tır + m + ıyor + um (*je ne le fais pas faire*)

▲ Remarque

Le turc n'a pas de préfixe, cependant il a emprunté aux langues orientales et occidentales quelques préfixes, comme calques :

Ex. ek (suffixe) → önek (préfixe)

haber (information) → bihaber (ignorant)

hoş (agréable) → nahoş (désagréable)

tasarı (projet) → öntasarı (avant projet)...

EXERCICES

→ **Faites comme dans l'exemple :**

Ex. **çanta**

çanta – lar – ım – ı

(nom – pluriel – possessif – accusatif)

çanta – m – ı

(nom – possessif – accusatif)

çanta – yı

(nom – accusatif)

1. dolap

.....

.....

.....

2. pantolon

.....

.....

.....

3. köpek

.....

.....

.....

Les suffixes de dérivation (-li, -siz, -lik)

Türetme ekleri

◆ **Le suffixe de dérivation -li, -li, -lü, -lu** est très fréquent et a plusieurs fonctions :

➤ **Suffixe d'origine, de provenance :**

S'utilise avec les villes et les pays pour indiquer l'origine :

Ex. Parisli (parisien)

İstanbulu (istanbouliote)

Amerikalı (américain)

Mısırlı (égyptien)

➤ **Suffixe qui sert à former des adjectifs à partir des noms :**

– **Indique un état :**

Ex. bulutlu / güneşli bir hava (un temps nuageux / ensoleillé)

bıyıklı / sakallı bir adam (un homme moustachu / barbu)

yaralı kadın (la femme blessée)

– **Indique un comportement :**

Ex. uslu (calme)

akıllı (intelligent)

dikkatli (attentif)

sinirli (nerveux)

haklı (qui a raison)

➤ **marque la matière ou l'accompagnement :**

Ex. tuzlu (salé) ≠ tatlı (sucré)

zeytinyağlı yemekler (plats à l'huile d'olive)

tereyağlı ekmek (du pain beurré)

duşlu bir oda (une chambre avec douche)

◆ **Le suffixe de dérivation -siz, -siz, -süz, -suz (sans)** sert aussi à créer des adjectifs :

Ex. tatsız (sans goût, fade)

tuzsuz (sans sel)

şekersiz (sans sucre)

neşesiz (sans joie)

huzursuz (mal à l'aise)...

◆ **Le suffixe de dérivation -lik, -lik, -luk, -lük** sert à fabriquer des nouveaux noms à partir des noms et des adjectifs :

Ex. güzel (beau, belle) → *güzellik* (la beauté)

yağmur (la pluie) → *yağmurluk* (le pardessus)

Combinaisons possibles :

Ex. li + -lik → *kir-li-lik* (la saleté, la pollution)

siz + -lik → *iş-siz-lik* (le chômage)

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes avec le suffixe de dérivation -li selon l'harmonie :

1. Çilek..... ve çukolata..... dondurmayı severim.
2. Öğretmenler saygı..... ve başarı..... öğrenciler yetiştiriyor.
3. Limon..... çay içtik, peynir..... börek yedik.
4. Pazar günü sağlık..... yaşam koşusu yapacağız.
5. Fayda..... kitaplar okuman gerek.
6. Bu masa toz....., üstüne bir şey koymayın!
7. Bugün hava yağmur..... ve rüzgâr.....

B Complétez les phrases suivantes en utilisant le suffixe -siz, selon l'harmonie :

1. Bugün hava bulut..... ve güneş.....
2. Çok dikkat..... sin!
3. Otobüse bilet..... binemeyiz.
4. Bu oda çok hava....., pencereyi açayım.
5. Kahveyi süt..... içtim, süt bitmiş.
6. Banka kartım bloke oldu, para..... kaldım.
7. Yumurtayı tuz..... ve biber..... yiyemem.
8. Gömleğimi ütü..... giymek zorunda kaldım.
9. Ali işini kaybetti, bir yıl iş..... kaldı.
10. Havuza havlu..... gitme!

C Complétez les phrases suivantes en utilisant le suffixe -lik + un cas du nom si nécessaire :

1. Bu hasta..... çok mu tehlikeli?
2. Çizmemi ayakkabı..... koydum.
3. Tuz..... tuz kalmamış.
4. Yeni kitaplarımı kitap..... yerleştireceğim.
5. Balkondaki çiçek..... bu yaz yaptım.
6. şeker..... lokum koydum.
7. Benzin almak için en yakın benzin..... durduk.
8. Arkadaşım bir şirkette sekreter..... yapıyor.
9. Ali bugün çizgi..... gömleğini giymiş.
10. Dünden beri mağazalarda ucuz..... başladı.

Les suffixes diminutifs (-cik, -ciğim)

Küçültme ekleri

◆ Le suffixe diminutif -cik :

- Le suffixe -cik (-cik, -cük, -cuk) a plusieurs fonctions. Il sert à exprimer la petite taille d'un objet, d'un être humain ou d'un animal. Il y a toujours l'idée d'une chose de petite taille, son emploi est donc limité et précis.

Il ne peut pas s'utiliser avec tous les noms :

Ex. kitapçık → *le livret* kutucuk → *la petite boîte*

Il existe des mots spécifiques comportant ce suffixe :

Ex. maymuncuk → *le passe-partout*

- Il peut être utilisé avec la plupart des animaux pour exprimer leurs petits :

Ex. kedicik → *yavru kedi (le chaton)*

aslançık → *yavru aslan (le lionceau)*

kuzucuk → *küçük kuzu (petit agneau)*

- Il peut être associé à quelques termes de géographie physique :

Ex. tepecik → *petite colline* gölcük → *petit lac* ovacık → *petit plateau*

- Avec quelques adjectifs signifiant « petit » pour insister sur la taille :

Ex. mini (*petit*) → minicik (*tout petit*)

kısa (*court*) → kısacık (*très court*)

ince (*fin*) → incecik (*très fin*)

▲ Exceptions :

Quelques mots terminant en « k » le perdent devant le suffixe :

Ex. küçük (*petit*) → küçücük (*tout petit*)

ufak (*petit*) → ufacık (*tout petit*)

yumuşak (*doux*) → yumuşacık (*tout doux*)

sıcak (*chaud*) → sıcacık (*tout chaud*)

- Avec les prénoms, il sert à exprimer la tendresse, surtout pour s'adresser aux enfants :

Ex. Ayşecik → *petite Ayşe*

◆ Le suffixe diminutif -cik peut être augmenté du suffixe possessif :

-ciğim s'utilise avec les appellations ou prénoms pour commencer une lettre ou un message :

Ex. anneciğim → *(ma) chère maman*

Ayşe'ciğim → *(ma) chère Ayşe*

EXERCICES

A Mettez le suffixe -cik :

1. Oyuncak ayı..... nerede?
2. Esma ince..... bir kızdı, sonra kilo aldı.
3. Yemeğe biraz..... su koymak gerek.
4. Zavallı..... çok hastalandı.
5. Televizyonun sesini biraz..... kısar mısınız?
6. Boyu kısa.....tı.

B Mettez le suffixe -ciğim :

1. baba.....
2. dede.....
3. anneanne.....
4. teyze.....
5. abla.....
6. abi.....
7. Ali.....
8. Ayla.....
9. Mine.....
10. Yonca Hanım.....
11. Orhan Bey.....

L'interrogation (particule interrogative mi ?)

« mi » soru eki

La particule « mi » sert à construire des phrases interrogatives de type « est-ce que ? ». Ce petit mot n'est pas un suffixe, mais il se conforme à l'harmonie vocalique et s'écrit toujours séparé du mot qui le précède. Après « mi », on ajoute les suffixes de personne :

◆ Avec le verbe être :

Affirmatif

- Hasta mıyım?
- Hasta mısın?
- *Es-tu malade ?*
- Hasta mı?
- Hasta mıyız?
- Hasta mısınız?
- Hastalar mı? *

Négatif

- Hasta değil miyim?
- Hasta değil misin?
- *N'es-tu pas malade ?*
- Hasta değil mi?
- Hasta değil miyiz?
- Hasta değil misiniz?
- Hasta değiller mi? *

▲ * Remarque :

- À la 3e personne du pluriel, le suffixe du pluriel ne se détache pas pour se mettre après « mi ».
- « mi » provoque un accent tonique sur la syllabe précédente.

◆ Avec le verbe avoir : var mı? / yok mu?

Ex. Kaleminiz var mı? → *Avez-vous un stylo ?*

Kahve yok mu? → *Il n'y a pas de café ?*

◆ Avec les autres verbes :

Affirmatif

- Geliyor muyum?
- Geliyor musun?
- *Viens-tu ?*
- Geliyor mu?
- Geliyor muyuz?
- Geliyor musunuz?
- Geliyorlar mı? *

Négatif

- Gelmiyor muyum?
- Gelmiyor musun?
- *Ne viens-tu pas ?*
- Gelmiyor mu?
- Gelmiyor muyuz?
- Gelmiyor musunuz?
- Gelmiyorlar mı? *

▲ Remarque :

La particule « mi » peut changer de place selon le mot sur lequel porte la question ; sauf au début, elle peut se placer partout :

Ex. Ali mi İstanbul'a trenle gidiyor? → *Est-ce Ali qui part à İstanbul en train ?*

Ali İstanbul'a mı trenle gidiyor? → *Est-ce à İstanbul que Ali part en train ?*

Ali İstanbul'a trenle mi gidiyor? → *Est-ce en train qu'il part ?*

Ali İstanbul'a trenle gidiyor mu? → *Est-ce que Ali part en train ?*

EXERCICES

A Faites des questions et donnez les réponses complètes en utilisant oui ou non :

Bu / Ali?

Bu Ali mi? Evet, bu Ali. / Hayır, bu Ali değil.

1. Ali / sınıfta? Hayır,

2. Hasta / iyi? Evet,

3. Deniz / psikolog? Evet,

4. Mary / Amerikalı? Evet,

5. Hakan / Japon? Hayır,

6. Tamer / kısa boylu? Hayır,

7. Manuel / Fransa'da? Evet,

8. Oğuz / mühendis? Hayır,

9. Venedik / Italya'da? Evet,

B Faites des phrases interrogatives en utilisant le locatif :

Ex. Ex : Selin / Paris / öğrenci? → Selin Paris'te öğrenci mi?

1. Deniz / Ankara / piyanist →

2. Olga / İzmir / turist →

3. Hüseyin / Antalya / arkeolog →

4. Beril / Mersin / işkadını →

5. Linda / Sivas / İngilizce öğretmeni →

6. John / İstanbul / işadamı →

7. Vedat / Konya / mimar →

8. Ayşe / Ankara / gazeteci →

Les adjectifs interrogatifs

Soru sıfatları

Il existe d'autres mots interrogatifs qui sont généralement placés avant le verbe.

◆ NE? (qu'est-ce que ?, quoi ?)

Ex. Bu ne? → *Qu'est-ce que c'est ?*, *C'est quoi ?*

Ne var? → *Qu'est-ce qu'il y a ?*

Ne oldu? → *Que s'est-il passé ?*

Ne kadar? → *Combien ? Combien ça coûte ?*

Ne kadar uzaklıkta? → *À quelle distance ?*

◆ NEDEN?, NİÇİN? (pourquoi ?)

Ex. Neden gelmedin? → *Pourquoi n'es-tu pas venu ?*

Burası niçin soğuk? → *Pourquoi il fait froid ici ?*

◆ NE ZAMAN? (quand ?)

Ex. Ne zaman gelecek? → *Quand viendra-t-il ?*

Toplantı ne zaman? → *C'est quand la réunion ?*

İşe ne zaman gidiyorsunuz? → *Quand partez-vous au travail ?*

Üniversiteden ne zaman mezun oldunuz?

→ *Quand avez-vous été diplômé de l'université ?*

◆ NASIL? (comment ?)

Ex. Nasılsın(ız)? → *Comment vas-tu (allez-vous) ?*

Nasıl geldin(iz)? → *Comment tu es arrivé (vous êtes arrivé) ?*

◆ KİM? (qui ?)

Ex. Kimsiniz? → *Qui êtes-vous ?*

Orada kim var? → *Qui est là ?*

Kim geldi? → *Qui est arrivé ?*

◆ KİM se combine avec les cas du nom :

Ex. Kime? – Bu hediye kime? → *C'est pour qui ce cadeau ?*

Kimde? – Anahtar kimde? → *Qui a la clé ?*

Kimden? – Bu hediye kimden? → *C'est de qui ce cadeau ?*

Kimin? – Bu kalem kimin? → *C'est le stylo de qui ?*

Kimi? – Kimi gördün? → *Qui est-ce que tu as vu ?*

Kimle? – Kimle geldin? → *Tu es venu avec qui ?*

Au pluriel : kimlere?, kimlerde?, kimlerden?, kimlerin?, kimleri?, kimlerle?

EXERCICES

→ Posez la question correspondant à l'élément souligné :

1. Radyo dinliyor.

.....

2. Gelemedi, çünkü hasta.

.....

3. Antalya'da oturuyorlar.

.....

4. Kitabı alamadım.

.....

5. Arkadaşımla çalışıyorum.

.....

6. Dün onları gördük.

.....

7. Her yaz bizi görmeye gelir.

.....

8. Valiz 15 kilo.

.....

9. Bu bilgisayar 1500€.

.....

10. Melissa 15 yaşında.

.....

Les adjectifs interrogatifs

Soru sıfatları

◆ NERE... s'utilise en se combinant avec les cas du nom :

➤ NEREYE? (où ?, vers où ?)

Ex. Ahmet nereye gidiyor? → *Où va Ahmet ?*

➤ NEREDEN? (d'où ?)

Ex. Nereden geliyorsun(uz)? → *D'où viens-tu (venez-vous) ?*

➤ NEREDE? (où)

Ex. Ayşe nerede? → *Où est Ayşe ?*

Kedi nerede? → *Où est le chat ?*

Neredesin(iz)? → *Où es-tu (êtes-vous) ?*

Nerede doğdun(uz)? → *Où es-tu (êtes-vous) né ?*

◆ KAÇ? interroge sur la quantité :

Ex. Sınıfta kaç öğrenci var? → *Il y a combien d'étudiants dans la classe ?*

Londra'da kaç gün kalacaksınız? → *Combien de jours vous resterez à Londres ?*

Kaç kitap var? → *Il y a combien de livres ?*

Kaç kitabın var? → *Tu as combien de livres ?*

Kaç yaşındasın(iz)?, Yaşın(ız) kaç? → *Quel âge avez-vous ?*

Havuzun derinliği kaç metre? → *La piscine a combien de mètres de profondeur ?*

◆ HANGİ? (quel[le] ?), HANGİSİ? (lequel/laquelle ?), HANGİLERİ? (lesquels/lesquelles ?) questionnent sur les objets :

➤ Au singulier :

Ex. Hangi okula gidiyorsun? → *À quelle école vas-tu ?*

Hangi elbiseyi beğendin? → *Quelle robe as-tu aimée ?*

Hangisini beğendin? → *Laquelle as-tu aimée ?*

➤ Au pluriel :

Ex. Hangi elbiseleri beğendin? → *Quelles robes as-tu aimées ?*

Hangilerini beğendin? → *Lesquelles as-tu aimées ?*

EXERCICES

A Complétez avec les adjectifs interrogatifs qui conviennent :

1. Okan Bey'in çocuğu var?
2. Mustafa'ların evi?
3. Kitabın adı?
4. kardeşsiniz?
5. Geceleri hava derece?
6. Yilda ay var?
7. Marketten aldın?
8. iş yapıyorsunuz?
9. mevsimi seviyorsunuz?
10. Bugün günlerden?
11. Türk alfabesinde harf var?
12. Metin Amerika'da şehirde yaşıyor?
13. Kız kardeşin yaşında?

B Lisez la phrase et répondez aux questions :

1. Ahmet Bey geçen yaz Marmaris'te tatil yaptı.
Ahmet Bey nerede tatil yaptı?

.....

Kim Marmaris'te tatil yaptı?

.....

Ahmet Bey Marmaris'te ne zaman tatil yaptı?

.....

2. Geçen gün komşuyu bahçede gördüm.
Bahçede kimi gördün?

.....

Komşuyu nerede gördün?

.....

Komşuyu ne zaman gördün?

.....

Les conjonctions de causalité

Neden bağlaçları

◆ **La cause** peut être introduite par de nombreuses conjonctions :

➤ **ÇÜNKÜ (parce que, car)** répond à la question « pourquoi ? » :

Ex. Doktora gitti, çünkü kendini iyi hissetmiyor.

→ *Il est allé voir le médecin, parce qu'il ne se sent pas bien.*

➤ **MADAM (Kİ) (puisque, comme, vu que, étant donné que)**

Ex. Madem ki hava güzel, terasta yemek yiyebiliriz.

→ *Puisqu'il fait beau, on peut déjeuner sur la terrasse.*

➤ **YÜZÜNDEN (à cause de, du fait que)** introduit en général une cause dont la conséquence est négative :

Ex. Kötü hava şartları yüzünden kazalar oldu.

→ *Il est arrivé des accidents à cause du mauvais temps.*

➤ **DEN DOLAYI (en raison de)** introduit une cause dont la conséquence est neutre :

Ex. Bayramdan dolayı mağaza yarın kapalı olacak.

→ *Le magasin sera fermé demain en raison de la fête.*

◆ **La conséquence :**

➤ **BU YÜZDEN, O YÜZDEN, ONUN İÇİN (alors, c'est pourquoi)**

Ex. Paramız yoktu, bu yüzden tatil yapmadık.

→ *On n'avait pas d'argent, alors on n'a pas pris de vacances.*

➤ **BU NEDENLE (BU SEBEPLE) (c'est pour cela que, c'est pourquoi)**

Ex. Hastaydım, bu nedenle işe gelmedim.

→ *J'étais malade, c'est pour cela que je ne suis pas venu au travail.*

➤ **NEDENİYLE (SEBEBİYLE)**

Ex. Grev nedeniyle bugün ders yok.

→ *À cause de la grève il n'y a pas de cours aujourd'hui.*

➤ **BUNDAN DOLAYI (par conséquent, en conséquence)**

Ex. Bugün bayram, bundan dolayı banka kapalı.

→ *Aujourd'hui c'est un jour férié, par conséquent la banque est fermée.*

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes à l'aide des conjonctions de causalité :

1. Grevden dolayı az tren vardı, geç kaldım.
2. Herkesin çok eşyası vardı, taksiye bindik.
3. Geç kaldınız, tiyatroya giremezsiniz.
4. Saat 14'teki treni kaçırdım, 15'teki trene bindim.
5. bugün geç kaldın, yarın git.
6. Tatil..... okullar kapalı.
7. Müze tamirattaydı, başka bir müzeyi ziyaret ettik.
8. Patrona küfretti, işten atıldı.
9. Gürültü hiç bir şey duyamıyorum.
10. Su çok soğuk, denize giremedim.
11. Seni arayamadım, numaran yoktu.
12. Tatile ihtiyacım var, bir kaç gün işten izin alacağım.
13. Piknik yapamadık, yağmur yağdı.
14. Çok sıcak oldu, pencereyi açtım.
15. Müzeyi gezemedik, bayram dolayısıyla kapalıymış.
16. işiniz yok, kahve içelim.
17. Kendimi iyi hissetmiyorum, bu sabah bir şey yemedim.
18. Kendimi iyi hissetmiyorum, biraz dinleneceğim.

Le verbe être

Olmak

La conjugaison du verbe être est particulière et se fait grâce à des suffixes prédicatifs qui indiquent en même temps les personnes à la fin des conjugaisons.

♦ Au présent

(Ben) ... -(y)im

(Sen) ... -sin

(O) ... -

(Biz) ... -(y)iz

(Siz) ... -siniz

(Onlar) ... -ler

avec un adjectif

hastayım

je suis malade

hastasın

hasta

hastayız

hastasınız

hastalar

avec un nom

öğrenciyim

je suis étudiant-e

öğrencisin

öğrenci

öğrenciyiz

öğrencisiniz

öğrenciler

♦ Au passé constaté

Ben ... -(y)dim

hastaydım

j'étais malade

öğrenciydim

j'étais étudiant-e

Sen ... -(y)din

hastaydın

öğrenciydin

O ... -(y)di

hastaydı

öğrenciydi

Biz ... -(y)dik

hastaydık

öğrenciydik

Siz ... -(y)diniz

hastaydınız

öğrenciydiniz

Onlar ... -diler

hastaydılar

ou bien hastalardı

öğrenciydiler

ou bien öğrencilerdi

♦ Au passé non constaté

Ben ... -(y)mışım

hastaymışım

öğrenciymişim

Sen ... -(y)mışsın

hastaymışsın

öğrenciymişsin

O ... -(y)mış

hastaymış

öğrenciymiş

Biz ... -(y)mışız

hastaymışız

öğrenciymişiz

Siz ... -(y)mışsınız

hastaymışsınız

öğrenciymişsiniz

Onlar ... -mişler

hastaymışlar

ou bien hastalarmış

öğrenciymişler

ou bien öğrencilermiş

♦ Au futur, le verbe être se conjugue comme les autres verbes :

Ben ... olacağım

Hasta olacağım.

Doktor olacağım.

Sen

Hasta olacaksın.

Doktor olacaksın.

O

Hasta olacak.

Doktor olacak.

Biz

Hasta olacağız.

Doktor olacağız.

Siz

Hasta olacaksınız.

Doktor olacaksınız.

Onlar

Hasta olacaklar.

Doktor olacaklar.

EXERCICES

A Faites des phrases au présent en utilisant le verbe être avec les mots suivants :

1. Ben / öğrenci →
2. Sen / mimar →
3. O / kısa boylu →
4. Biz / Kanadalı →
5. Siz / Türk →
6. Onlar / doktor →
7. Sen ve Ali / işçi →
8. Ayşe ve Meryem / hemşire →
9. O ve Kaan / arkadaş →
10. Ahmet ve Mehmet / uzun boylu →

B Mettez les phrases suivantes au passé du verbe être :

Ex. Ben bugün evdeyim. (dün / okul) → Dün okuldaydım.

1. Biz şimdi bir lokantadayız. (dün akşam / sinema)
.....
2. Selim Bey şimdi İzmir'de. (geçen ay / İstanbul)
.....
3. Onlar şimdi öğretmen. (15 yıl önce / öğrenci)
.....
4. Ayşe bu hafta hasta. (geçen hafta / iyi)
.....
5. Sen bu yaz çalışıyorsun. (geçen yaz / tatil)
.....
6. Öğrenciler şimdi sınıfta. (biraz önce / kafeterya)
.....

Le verbe être

Olmak

- ◆ **La négation du verbe être** se fait à l'aide du mot « değil » qui se place après un adjectif ou un nom sur lequel porte la négation ; on l'appelle la négation nominale :

Présent

- Öğretmen değilim.
(*Je ne suis pas professeur.*)
- Öğrenci değilsin.
(*Tu n'es pas étudiant-e.*)
- Gazeteci değil.
(*Il/elle n'est pas journaliste.*)
- Arkadaş değiliz.
(*Nous ne sommes pas amis.*)
- Kardeş değilsiniz.
(*Vous n'êtes pas frères.*)
- Kanadalı değiller.
(*Ils/elles ne sont pas canadien-nés.*)

Passé constaté

- Öğretmen değildim.
(*Je n'étais pas professeur.*)
- Öğrenci değildin.
(*Tu n'étais pas étudiant-e.*)
- Gazeteci değildi.
(*Il/elle n'était pas journaliste.*)
- Arkadaş değildik.
(*Nous n'étions pas amis.*)
- Kardeş değildiniz.
(*Vous n'étiez pas frères.*)
- Kanadalı değildiler(ou değillerdi)
(*Ils/elles n'étaient pas canadien-nés.*)

- ◆ **L'interrogation du verbe être** se fait avec la particule « mi » qui se place après le nom, l'adjectif ou le verbe sur lequel porte l'interrogation :

Présent

- Öğrenci misin(iz)?
(*Es-tu [êtes-vous] étudiant-e ?*)
- Öğrenci değil misin(iz)?
(*Tu n'es [vous n'êtes] pas étudiant-e ?*)

Passé constaté

- Öğrenci miydin(iz)?
(*Étais-tu [étiez-vous] étudiant-e ?*)
- Öğrenci değil miydin(iz)?
(*Tu n'étais [vous n'étiez] pas étudiant-e ?*)

- ◆ **Le verbe être sert à exprimer :**

- **un état, une caractéristique :**

Ex. Nasılsın(iz)? → *Comment vas-tu (allez-vous) ?*

Ali hasta. ≠ Ali hasta değil. → *Ali est malade. ≠ Ali n'est pas malade.*

- **une profession :**

Ex. Öğretmenim. / Ali doktor. → *Je suis professeur. / Ali est médecin.*

EXERCICES

A Faites des phrases négatives au présent en utilisant les mots suivants :

1. Ben / öğrenci →
2. O / mimar →
3. Sen / kısa boylu →
4. Biz / Japon →
5. Siz / Türk →
6. Yemek / iyi →
7. Ben ve ablam / İstanbul'da →
8. Onlar / okulda →

B Posez la question au présent en utilisant les mots proposés et donnez les réponses courtes :

Ex. Siz / hasta? Hayır, ... → Siz hasta mısınız? Hayır, değilim.

1. Onlar / uzun boylu?
.....	Hayır, ...
.....
2. Sen / aç?
.....	Hayır, ...
.....
3. Siz / tok?
.....	Hayır, ...
.....
4. O / Konya'da?
.....	Hayır, ...
.....
5. Ali ve Ayşe / okulda?
.....	Hayır, ...
.....
6. Türkçe / zor?
.....	Evet, ...
.....
7. Bardak / dolu?
.....	Evet, ...
.....
8. Kahve / sıcak?
.....	Hayır, ...
.....

Le verbe avoir

Sahip olmak

Le verbe avoir en turc ne se conjugue pas comme les autres verbes. Il est exprimé par deux mots spécifiques ; **var** (il y a, j'ai) et **yok** (il n'y a pas, je n'ai pas).

◆ Conjugaison :

	Affirmatif	Négatif	Interrogatif
► au présent :	var	yok	var mı? yok mu?
► au passé constaté :	vardı	yoktu	var mıydı? yok muydu?
► au passé non constaté :	varmış	yokmuş	var mıymış? yok muymuş?
► au futur :	olacak	olmayacak	olacak mı? olmayacak mı?

▲ Remarque :

Les formes au présent aoriste, aux modes impératif et optatif n'existent pas.

◆ Utilisation :

- Ex. (Bir) arabam var. → *J'ai une voiture.*
 İki kedin var. → *Tu as deux chats.*
 Üç arabası var. → *Il a trois voitures.*
 Dört biletimiz var. → *Nous avons quatre billets.*
 Eski bir arabası var. → *Il a une vieille voiture.*
 Zamanım yok. → *Je n'ai pas le temps.*
 Zamanımız yoktu. → *Nous n'avions pas le temps.*
 Zamanımız olmadı. → *Nous n'avons pas eu le temps.*
 İyi bir işi var. → *Elle a un bon travail.*
 Çok işim var. → *J'ai beaucoup de travail.*
 Çocuğunuz var mı? → *Avez-vous des enfants ?*
 İki kızım / oğlum var. → *J'ai deux filles / garçons.*
 Çocukları var mı? → *Ont-ils des enfants ?*
 İki çocukları var. → *Ils ont deux enfants.*
 İki mesajınız var. → *Vous avez deux messages.*
 Kaç öğrenciniz var? → *Combien d'étudiants avez-vous ?*
 Haftada kaç ders var? → *Combien de cours y a-t-il par semaine ?*
 Ne var? → *Qu'est-ce qu'il y a ?*
 Neyin(iz) var? → *Qu'est-ce que tu as (vous avez) ?*
 Ne var ne yok? → *Quoi de neuf ?*
 Ateşiniz var mı? → *Avez-vous du feu ? / Avez-vous de la fièvre ?*
 2 avronuz var mı? → *Avez-vous 2 € ?*

EXERCICES

A Faites deux phrases interrogatives en utilisant les mots proposés :

Ex. Dolap / süt? → Dolapta süt var mı? / Dolapta süt yok mu?

1. Uçak / gazete?

.....

2. Bu mahalle / hastane?

.....

3. şişe / su?

.....

4. Türkçe dersi / Amerikalı öğrenci?

.....

5. Bahçe / bank

.....

6. Durak / taksi

.....

7. Depo / benzin

.....

B Traduisez en turc :

1. J'ai un rendez-vous important dans une demi-heure.

.....

2. Il n'y a pas de place ici.

.....

3. L'enfant a beaucoup de fièvre.

.....

Les cas du nom (cas spatiaux)

İsmin halleri

Le turc est une langue casuelle ; il existe cinq cas du nom dont deux liés à la grammaire (fonction) et trois à l'espace. Les suffixes de cas spatiaux s'utilisent en fonction de la direction du mouvement ou du non-mouvement.

1. **LE DIRECTIF -(y)e, -(y)a (à, vers, en, chez, sur)** : indique la direction, le déplacement, l'endroit où on se dirige et s'utilise avec les verbes de mouvement.

Ex. Paris'e gidiyorum. → *Je vais à Paris.*

Okula gidiyorsun. → *Tu vas à l'école.*

Almanya'ya gidiyor. → *Il/elle va en Allemagne.*

Japonya'ya gidiyoruz. → *Nous allons au Japon.*

Süpermarkete gidiyorsunuz. → *Vous allez au supermarché.*

Amerika'ya gidiyorsunuz. → *Ils/elles vont aux États-Unis.*

Plaja gidiyorlar. → *Ils vont à la plage.*

Otobüse koşuyor. → *Il court vers le bus.*

Otobüse biniyor. → *Il prend le bus.*

Ex. Anneme çiçek hediye ettim. → *J'ai offert des fleurs à ma mère.*

Bu kitabı arkadaşşıma vereceğim. → *Je vais donner ce livre à mon ami.*

- Le directif indique également un point de contact :

Ex. Sandalyeye oturuyorum. → *Je m'assois sur la chaise.*

Anahtarı masaya koyuyorum. → *Je mets la clé sur la table.*

- Le directif est utilisé avec les personnes ou les commerces :

Ex. Arkadaşıma gidiyorum. → *Je vais chez mon ami.*

Dişçiye gidiyorsun. → *Tu vas chez le dentiste.*

Carrefour'a gidiyor. → *Il/elle va chez Carrefour.*

Ekmekçiye gidiyoruz. → *Nous allons chez le boulanger.*

EXERCICES

→ Répondez aux questions en utilisant les mots entre parenthèses (réponses complètes) :

1. Müşteriler nereye gidiyor? (mağaza)

.....

2. Patron nereye gidiyor? (şirket)

.....

3. Öğrenciler nereye gidiyor? (okul)

.....

4. Dilek parayı nereye koyuyor? (cüzdan)

.....

5. Yolcular neye biniyor? (uçak)

.....

6. Esra köpeğini nereye götürüyor? (park)

.....

7. Adam kime bakıyor? (sen)

.....

8. Nereye gidiyorlar? (İtalya)

.....

Les cas du nom (cas spatiaux)

İsmin halleri

2. **L'ABLATIF -den, -dan / -ten, -tan (de, depuis)** : indique la provenance, le point de départ, l'endroit d'où on vient, ainsi que l'appartenance et l'origine.

Ex. Paris'ten geliyorum. → *Je viens de Paris.*

Portekiz'den geliyor. → *Il/elle vient du Portugal.*

Arkadaşlardan geliyoruz. → *Nous revenons de chez des amis.*

İşten geliyorlar. → *Ils viennent du travail.*

Mağazadan / havuzdan çıkıyor. Il sort du magasin / de la piscine.

L'ablatif indique également la cause :

Ex. Soğuktan hasta. → *Il est malade à cause du froid.*

Açlıktan ölüyorum. → *Je meurs de faim.*

3. **LE LOCATIF -de, -da / -te, -ta (dans, en, à, sur)** : indique la localisation, la présence dans un endroit où il y a l'absence de mouvement, le lieu dans lequel on se trouve et s'utilise surtout avec le verbe être (olmak) et avec certains verbes de localisation comme rester, séjourner (kalmak), habiter (oturmak), vivre (yaşamak).

Le locatif est utilisé avec les lieux, continents et pays :

Ex. Paris'teyim. → *Je suis à Paris.*

Fransa'dasın. → *Tu es en France.*

Meksika'da. → *Il/elle est au Mexique.*

Amerika'dayız. → *Nous sommes aux États-Unis.*

Ex. Fransa'da oturuyorum. → *J'habite en France.*

Hollanda'da oturuyoruz. → *Nous habitons aux Pays-Bas.*

Kanada'da yaşıyorlar. → *Ils/elles vivent au Canada.*

Ex. Restoranda yiyeceğiz. → *Nous allons diner au restaurant.*

Dağda kayak yapacağım. → *Je vais skier à la montagne.*

Londra'da okuyacak. → *Il va étudier à Londres.*

Kitap masanın üstünde. → *Le livre est sur la table.*

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes avec le cas locatif :

1. Süpermarket müşteriler var.
2. Bahçe ağaçlar ve çiçekler var.
3. Kütüphane çok roman var.
4. Sözlük çok kelime var.
5. Televizyon güzel bir film var.
6. Bodrum bir yazlık evim var.
7. Oda bir kanape ve iki koltuk var.
8. Bardak su yok.
9. Vazo beyaz güller var.
10. Cebim hiç para yok.

B Complétez les phrases suivantes avec les cas du nom spatiaux adéquats :

1. Tatilde İspanya gidiyorum.
2. İtalya bu yıl çok turist ziyaret etti.
3. Portekiz gitmek istiyorum.
4. Annem ve babam 30 yıl önce İzmir evlenmişler.
5. Londra gitmek için Eurostar'a bindik.
6. Çeşme bir ev almak istiyorlar.
7. Hollanda değil, Fransa yaşıyor.
8. Arkadaşı İsveç oturmuyor, İsviçre oturuyor.
9. Asya bir tur atmak istiyorum.
10. Noel'i Brezilya kutlamak istiyoruz.
11. Amerika okumak istiyorlar.
12. Paris yaşıyorum, ama Lyon doğdum.
13. Ailesini görmek için sık sık Amsterdam gidiyor.
14. Fransa ve İspanya yolculuk yapacağım.
15. Eyfel Kulesi Paris
16. Ayla üç yıldan beri bu hastane çalışıyor.
17. Yarın ressamlar köyü buluşuruz.
18. Karl Alman, Berlin oturuyor.

Les cas du nom (cas grammaticaux)

İsmin halleri

4. **L'ACCUSATIF -(y)i, -(y)ı, -(y)ü, -(y)u** indique le complément d'objet direct défini utilisé avec les verbes transitifs :

Ex. Ali'yi tanıyorum. → *Je connais Ali.*

Onu düşünüyorum. → *Je pense à lui/elle.*

▲ Attention !

Lorsque le complément d'objet direct est indéfini, la désinence d'accusatif tombe :

Ex. (Bir) Otobüs bekliyorum. → Otobüsü bekliyorum.

J'attends un bus. → J'attends le bus.

Ex. (Bir) dağ gördük. → Dağı gördük.

Nous avons vu une montagne. → Nous avons vu la montagne.

Ex. şekersiz çay içiyorum. → Çayı şekersiz içiyorum.

Je bois du thé sans sucre. → Je bois le thé sans sucre.

5. **LE GÉNITIF -(n)in, -(n)ın, -(n)ün, -(n)un** s'emploie de pair avec le possessif pour former des groupes nominaux, des compléments définis du nom (belirtili isim tamlaması) ; le premier mot prend le génitif et le deuxième le possessif à la 3e personne du singulier : le génitif indique le déterminant et le possessif le déterminé.

Ex. Ali'nin arabası → *la voiture d'Ali*

déterminant (tamlayan) / déterminé (tamlanan)

Quand le complément du nom n'est pas défini, le génitif tombe, le premier nom reste au cas absolu, c'est-à-dire sans suffixe et le deuxième nom prend le possessif à la 3e personne du singulier ; ce sont les compléments indéfinis du nom (belirtisiz isim tamlaması) (voir fiche 26) :

Ex. posta kutusu → *la boîte aux lettres*

Eyfel kulesi → *la Tour Eiffel*

İstanbul Üniversitesi → *Université d'Istanbul*

Türkiye haritası → *la carte de Turquie*

Fransız şarabı → *le vin français*

▲ Exception :

mevye suu (jus de fruit). On ne dit pas meyvə suşu.

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes en utilisant le cas accusatif et traduisez-les :

1. Bebek yemeğin yemedi.
.....
2. Sekreter mektup yazdı ve gönderdi.
.....
3. Televizyon kapattık.
.....
4. Elmalar yediniz mi?
.....
5. Çanta bana verdi.
.....
6. Çorba içtim ve doydum.
.....
7. Bu zor soru öğretmene sorduk.
.....
8. O tanımıyorum, ama siz hatırlıyorum.
.....
9. Siz beklettim, özür dilerim.
.....

B Complétez les phrases suivantes en utilisant le cas accusatif et le cas locatif et traduisez-les :

1. şapkam uçak unuttum. →
2. Kitap ev bıraktım. →
3. Süt buzdolabı bulamadım. →
4. Arkadaşım sınıf buldum. →
5. Ceketin sinema unutmuş. →

Le possessif

İyelik

Pour exprimer la possession en turc, on emploie des suffixes dont la voyelle varie d'après les lois de l'harmonie vocalique.

- ◆ Le possessif s'ajoute aux noms et est exprimé par les suffixes suivants :

	terminaison voyelle	terminaison consonne
➤ 1 ^{re} pers. sing. -(i)m	arabam (<i>ma voiture</i>)	evim (<i>ma maison</i>)
➤ 2 ^e pers. sing. -(i)n	araban	evin (<i>ta maison</i>)
➤ 3 ^e pers. sing. -(s)i	arabası	evi (<i>sa maison</i>)
➤ 1 ^{re} pers. plur. -(i)miz	arabamız	evimiz (<i>notre maison</i>)
➤ 2 ^e pers. plur. -(i)niz	arabanız	eviniz (<i>votre maison</i>)
➤ 3 ^e pers. plur. -leri	arabaları	evleri (<i>leur maison</i>)

Avec les noms se terminant par une consonne sourde, la lettre finale se sonorise :

- K devient Ğ

Ex. köpek → köpeğim (sans exception)

- P devient B

Ex. kitap → kitabım (exceptions : top → topum, jip → jipim...)

- Ç devient C

Ex. ağaç → ağacım (exceptions : maç → maçı, saç → saçı, uç → uçü...)

- T devient D

Ex. kağıt → kağıdım

(exceptions : at → atım, kat → katım, süt → sütüm et les mots empruntés au français et à l'arabe : kart → kartım, saat → saatim...)

- ◆ Les pronoms possessifs sont facultatifs, mais peuvent être utilisés pour accentuer l'idée de possession :

- benim (*mon, ma*), senin (*ton, ta*), onun (*son, sa*)

- bizim (*notre*), sizin (*votre*), onların (*leur*)

Ex. araba → arabam (*ma voiture*)

→ benim arabam (*ma voiture à moi*)

Ex. arabalar → arabalarım (*mes voitures*)

→ benim arabalarım (*mes voitures à moi*)

EXERCICES

A Complétez avec les pronoms et les suffixes possessifs correspondants :

1. Ben..... kahve..... (mon café à moi)
2. Sen..... kitap..... (ton livre à toi)
3. O..... kalem..... (son stylo à lui/elle)
4. Biz..... okul..... (notre école à nous)
5. Siz..... ülke..... (votre pays à vous)
6. Onlar..... bahçe..... (leur jardin à eux/elles)

B Faites des phrases en utilisant les mots donnés :

Ex. Ben / araba / kırmızı → *Benim arabam kırmızı.*

1. Sen / ayakkabı / siyah →
2. O / kedi / küçük →
3. Biz / dede / yaşlı →
4. Siz / mutfak / geniş →
5. Onlar / anne / İzmir'de →
6. Ben / araba / eski →
7. O / kız / lisede →
8. Biz / ev / Kadıköy'de →
9. Siz / bahçe / güzel →
10. Onlar / telefon / bozuk →

Le possessif

İyelik

- ◆ Le possessif au pluriel *mes, tes, ses, nos, vos, leurs* s'exprime par l'ajout du suffixe de pluriel -ler/-lar dans l'ordre suivant :

nom + suffixe du pluriel + suffixe possessif

Ex. kalem^{ler} → kalem-ler-im (*mes stylos*)

arabalar → arabaların (*tes voitures*)

atlar → atları (*ses chevaux*)

köpekler → köpeklerimiz (*nos chiens*)

kitaplar → kitaplarınız (*vos livres*)

arkadaş → arkadaşları (*leurs amis*)

- ◆ Les pronoms possessifs *le mien, la mienne, les mien-ne-s,...* s'expriment avec l'ajout du suffixe invariable -ki après les pronoms possessifs :

Au singulier

- benim-ki *le (la) mien-ne*
- seninki *le (la) tien-ne*
- onunki *le (la) sien-ne*
- bizimki *le (la) nôtre*
- sizinki *le (la) vôtre*
- onlarınki *le (la) leur*

Au pluriel

- benim-ki-ler *les mien-ne-s*
- seninkiler *les tien-ne-s*
- onunkiler *les sien-ne-s*
- bizimkiler *les nôtres*
- sizinkiler *les vôtres*
- onlarınkiler *les leurs*

▲ Remarque :

Le possessif de la troisième personne du pluriel peut donc avoir trois possibilités d'utilisation. « Leurs chemises à eux/elles » peut se dire de trois façons possibles :

- onların gömlekleri (le plus complet)
- onların gömleği
- gömlekleri (le plus utilisé)

EXERCICES

A Répondez en utilisant les mots donnés :

Ex. Hangisi benimki? (altta) → Alttaki seninki.

1. Hangisi bizimki? (ortada) →
2. Hangisi seninki? (yanda) →
3. Hangisi onlarınki? (masanın üstünde) →
4. Hangisi benimki? (üstte) →
5. Hangisi onunki? (kapıda) →
6. Hangisi seninki? (sağda) →
7. Hangisi benimki? (ileride) →
8. Hangisi sizinki? (uzakta) →
9. Hangisi seninki? (yakında) →
10. Hangisi sizinki? (Paris'te) →

B Complétez les phrases suivantes en utilisant le pronom -ki et traduisez-les en français :

1. Biletim gidiş-dönüş, sizin.....? →
2. Saatim 11, senin..... kaç? →
3. Evim Beşiktaş'ta, sizin..... nerede? →
4. Kızım 20 yaşında, senin..... kaç yaşında?
→
5. Sizin arabanız nerede? Benim..... karşıda.
→
6. Arabanız yoksa, benim..... alabilirsiniz. →
7. Onun elbisesi siyah, Fatma'nın..... de siyah mı?
→
8. Yeliz'in saçları kısa ve düz, Emel'in..... uzun ve dalgalı.
→
9. Sizin hesabınız nerede? Annemin..... bu bankada.
→
10. Bu araba bizim..... değil. →
11. Onun gözleri yeşil, benim..... ise kahverengi.
→

Les adjectifs qualificatifs

Niteleme sıfatları

- ◆ L'adjectif turc est invariable, donc il ne s'accorde jamais en nombre avec le nom auquel il se rapporte :

Ex. Siyah bir araba gördüm. → *J'ai vu une voiture noire.*

Siyah arabalar gördüm. → *J'ai vu des voitures noires.*

Au singulier

Ex. beyaz bir elbise

(*une robe blanche*)

Ex. şık bir hanım

(*une dame élégante*)

Ex. yaşlı bir adam

(*un vieil homme*)

Ex. Fransız bir öğrenci

(*un étudiant français*)

Au pluriel

beyaz elbiseler

(*des robes blanches*)

şık hanımlar

(*des dames élégantes*)

yaşlı adamlar

(*des hommes vieux*)

Fransız öğrenciler

(*des étudiants français*)

- ◆ En tant qu'épithète, l'adjectif est placé avant le nom :

Adjectif + bir (facultatif) + nom

Ex. sıcak bir kahve → *un café chaud*

güneşli bir hava → *un temps ensoleillé*

yağmurlu bir gün → *une journée pluvieuse*

- ◆ En tant qu'attribut, l'adjectif est placé après le nom :

Ex. Pencere açık. → *La fenêtre est ouverte.*

Mağaza kapalı. → *Le magasin est fermé.*

- ◆ Placé devant le verbe conjugué, l'adjectif devient adverbe :

Ex. Güzel bir yazı (*une belle écriture*) → adjectif

Güzel yazıyor. (*Il écrit bien.*) → adverbe

- ◆ L'adjectif turc peut être utilisé comme un nom :

Ex. Siyah arabayı aldım. → *Siyahı aldım.*

(*J'ai pris / acheté la voiture noire.* → *J'ai pris / acheté la noire.*)

- ◆ Redoublement de l'adjectif : quand on répète l'adjectif deux fois de suite, il devient adverbe. Mais tous les adjectifs ne sont pas redoublables.

Ex. Yavaş yavaş yürüdüm. → *J'ai marché lentement.*

EXERCICES

A Répondez aux questions en suivant le modèle :

Ex. Elbise nasıl? (uzun) → uzun bir elbise

1. Hikâye nasıl? (ilginç) →
2. Ev nasıl? (küçük) →
3. Köpek nasıl? (beyaz) →
4. Öğrenciler nasıl? (başarılı) →
5. Şarkı nasıl? (üzücü) →
6. Yemek nasıl? (lezzetli) →
7. Elmalar ne renk? (kırmızı ve yeşil) →
8. Otobüs nasıl? (rahat) →
9. Aşıtırmalar nasıl? (zor) →
10. Komşular nasıl? (sempatik) →
11. Çocuklar nasıl? (yaramaz) →
12. Otel nasıl? (pahalı) →

B Faites pour chacune des phrases une paraphrase explicative en utilisant l'antonyme de l'adjectif :

Ex. Ex. : Masa büyük. → Masa küçük değil.

1. Adam fakir. →
2. Araba eski. →
3. Ellerin kirli. →
4. Valiz hafif. →
5. Kız kısa boylu. →
6. Sokak dar. →
7. İçecek sıcak. →
8. Ülke uzak. →
9. Ev pahalı. →
10. Cevaplar doğru. →

Les adjectifs et pronoms indéfinis

Belirsiz sıfatlar ve zamirler

◆ HER (chaque) + nom au singulier

Ex. Her yaz Türkiye'ye gideriz. → *Chaque été, nous allons en Turquie.*

Her gün görüşüyoruz. → *Nous nous voyons chaque jour.*

her şey ≠ hiç bir şey → *tout ≠ rien*

her zaman ≠ hiç, hiç bir zaman → *tout le temps ≠ jamais*

her yerde ≠ hiç bir yerde → *partout ≠ nulle part*

◆ HERHANGİ (n'importe quel) + bir + nom au singulier

Ex. Herhangi bir trene binebilirim. → *Je peux prendre n'importe quel train.*

◆ HiÇ (rien) + nom au singulier

Ex. Geçen haftadan beri hiç gazete okumadım.

→ *Je n'ai lu aucun journal depuis la semaine dernière.*

◆ HiÇ BİR (aucun) + nom au singulier

Ex. Hiç bir öğrenci gelmedi. → *Aucun étudiant n'est venu.*

◆ HiÇ BİR ŞEY (rien) + verbe

Ex. Hiç bir şey anlamadım. → *Je n'ai rien compris.*

Hiç bir şey bilmiyorum. → *Je ne sais rien.*

◆ HiÇ KİMSE / KİMSE (personne) + verbe

Ex. Beni hiç kimse görmedi. → *Personne ne m'a vu.*

Kimseyle konuşmak istemiyor. → *Il ne veut parler à personne.*

Bugün kimse çalışmıyor. → *Aujourd'hui, personne ne travaille.*

Kimse buna hakkı yok. → *Personne n'a droit à cela.*

Kimse onu dinlemiyor. → *Personne ne l'écoute.*

Kimseyi tanımıyor. → *Il ne connaît personne.*

◆ HERKES (tout le monde) + verbe

Ex. Herkes geldi. → *Tout le monde est venu.*

Herkes onu bekliyor. → *Tout le monde l'attend.*

◆ HEP (tout le temps, toujours) + verbe

Ex. Bana hep kızıyor. → *Il est toujours fâché contre moi.*

Hep yalan söylüyor. → *Il ment toujours.*

◆ HEPSİ (le tout)

Ex. Otuz öğrencim var, hepsi de uslu. → *J'ai trente élèves, ils sont tous gentils.*

EXERCICES

A Posez la question au passé constaté en utilisant « hiç » :

Ex. Siz / kütüphanede çalışmak → Hiç kütüphanede çalıştınız mı?
(Avez-vous déjà travaillé dans une bibliothèque ?)

1. Siz / rakı içmek

.....

2. Sen / şiir yazmak

.....

3. Siz / paraşütle atlamak

.....

4. Sen / sahneye çıkmak

.....

5. Siz / kamyon kullanmak

.....

6. Sen / helikoptere binmek

.....

7. Siz / Avustralya'ya gitmek

.....

B Écrivez le contraire :

1. Herkese selam verdi.

.....

2. Çok sigara içiyor.

.....

3. Onları bazen görüyorum.

.....

4. Hiç bir şey bilmiyorum.

.....

5. Kimse gelmedi.

.....

Les adjectifs et pronoms indéfinis

Belirsiz sıfatlar ve zamirler

◆ BÜTÜN (tout-e-s) précède le nom singulier ou pluriel :

Ex. Bütün pastayı yedik. → *Nous avons mangé tout le gâteau.*

Bütün pastaları yemişler. → *Ils ont mangé tous les gâteaux.*

Bütün dünyayı dolaştı. → *Il a voyagé dans le monde entier.*

Bütün ev boştu. → *Toute la maison était déserte.*

Bütün çocuklar Disneyland'e gitmek istiyor. → *Tous les enfants veulent aller à Disneyland.*

İkimiz kahveye gittik. → *Nous sommes allés au café tous les deux.*

Üçü televizyon seyrediyor. → *Toutes les trois regardent la télé.*

◆ BİRKAÇ (quelque-s) + nom au singulier

Ex. Birkaç öğrenci gitti. → *Quelques étudiants sont partis.*

◆ BAZI (certain-e-s) + nom au pluriel

Ex. Bazı öğrenciler gitti. → *Certains étudiants sont partis.*

Bazıları gitti. → *Certains sont partis.*

◆ BAZEN (parfois)

Ex. Bazen evde kahve içeriz, bazen de dışarıda.

→ *Nous prenons du café parfois à la maison, parfois à l'extérieur.*

◆ BİRİ(Sİ) / BİR ŞEY (quelqu'un / quelque chose)

Ex. Garip biri. → *C'est quelqu'un de bizarre.*

Yeni bir şey. → *C'est quelque chose de nouveau.*

◆ Pronoms indéfinis

➤ Quelques-un-e-s :

Ex. Bazıları geldi. → *Quelques-uns sont venus.*

➤ Chacun-e :

Ex. Herbirine sordum, ama kimse onu tanımıyor.

→ *J'ai demandé à chacun, mais personne ne le connaît.*

➤ Quelqu'un-e :

Ex. Biri(si) seni sordu. → *Quelqu'un t'a demandé.*

➤ Quelque chose :

Ex. Ona bir şey sormak istiyorum. → *Je veux lui demander quelque chose.*

EXERCICES

→ **Traduisez les phrases suivantes en turc en utilisant le présent progressif ou le passé constaté :**

1. Quelqu'un l'a vu. →
2. Personne ne lui a répondu. →
3. Chaque chambre a sa salle de bain. →
4. Je n'ai jamais pris l'avion. →
5. Je ne vais jamais à la piscine. →
6. J'ai déjà mangé. →
7. Personne ne l'a invité. →
8. Elle a encore pris mon stylo. →
9. Elle n'a rien dit. →
10. Vous n'appréciez rien. →
11. Il ne sourit jamais. →
12. Je ne suis pas du tout fatigué. →
13. Je ne suis pas fâché du tout contre lui. →
14. Il n'est pas ému du tout. →
15. Tout le monde était là. →
16. Tout le monde pense comme lui. →
17. Tout le monde parle en même temps. →
18. Personne ne parle. →

Les adverbes de manière et de temps

Niteleme ve zaman zarfları

En turc, l'adverbe de manière dérivé d'adjectif est toujours placé avant le verbe. Tous les adjectifs deviennent des adverbes dès qu'on les place avant le verbe :

Ex. Ali **güzel** bir konuşma yaptı. → *Ali a fait un beau discours.*

(« güzel » est utilisé comme adjectif qualifiant « konuşma »)

Ex. Ali **güzel** konuştu. → *Ali a bien parlé.*

(« güzel » est utilisé comme adverbe ; il précède le verbe « konuşmak »)

On peut former un adverbe à partir d'un adjectif ou d'un nom :

1. EN REDOUBLANT l'adjectif ou le nom :

- Tous les adjectifs ne sont pas redoublables. En voici quelques-uns, fréquents, qui peuvent se redoubler pour former des adverbes :

Ex. Aptal aptal konuşma! → *Ne parle pas stupidement !*

Hızlı hızlı gittik. → *Nous y sommes allés rapidement.*

Yavaş yavaş yürüdük. → *Nous avons marché lentement.*

Güzel güzel konuştuk. → *Nous avons parlé gentiment.*

Bana kötü kötü baktı. → *Il m'a regardé méchamment.*

Bana tuhaf tuhaf baktı. → *Il m'a regardé bizarrement.*

Dalgın dalgın yürüyor. → *Il marche distraitement.*

Kara kara düşünüyor. → *Il a des pensées noires.*

Kibar kibar konuştu. → *Elle a parlé poliment.*

- Adverbes de temps : Notez que certains moments de la journée et certains jours de la semaine sont aussi redoublables :

Ex. Sabah sabah nereye gidiyorsun? → *Où tu vas très tôt le matin ?*

Akşam akşam beni sinirlendirdi. → *Il m'a énervé en pleine soirée.*

Gece gece arıyor. → *Il m'appelle tard la nuit.*

Pazar pazar çalışıyorlar. → *Même dimanche, ils travaillent.*

EXERCICES

→ **Transformez les adjectifs suivants en adverbe et construisez des phrases au passé constaté à la personne indiquée :**

Ex. (o) dalgın, yürümek → Dalgın dalgın yürüdü.

1. (ben) açık / söylemek

.....

2. (sen) aptal / konuşmak

.....

3. (o) Ahmet'le / sık görüşmek

.....

4. (biz) parkta / hızlı yürümek

.....

5. (siz) neşeli / kahve içmek

.....

6. (onlar) tuhaf / bakmak

.....

7. (ben) yavaş / kalkmak

.....

8. (o) ters / cevap vermek

.....

Les adverbes

Zarflar

2. EN UTILISANT le suffixe -ce, -ca / -çe, -ça signifiant « à la manière de » :

Tous les adjectifs ne peuvent pas prendre ce suffixe. En voici les plus fréquents :

- Ex. yavaş → Yavaşça kalktı. (*Il s'est levé lentement, tout doucement.*)
 iyi, güzel → İyiçe (ou bien güzelce) dinlen! (*Repose-toi bien !*)
 kolay → Bu işi kolayca yaptım. (*J'ai facilement fait ce travail.*)
 hafif → Yaraya hafifçe bastırdım. (*J'ai légèrement appuyé sur la plaie.*)
 akıllı → Akıllıca konuştu. (*Il a parlé intelligemment.*)
 aptal → Aptalca bakıyor. (*Il regarde stupidement.*)
 hızlı → Hızlıca gittik. (*Nous y sommes allés rapidement.*)
 açık → Her şeyi açıkça anlattı. (*Il nous a tout raconté clairement.*)
 sık → Buraya sıkça geliyor. (*Il vient ici fréquemment.*)

Voici les différentes formules d'adverbe possible pour dire « Nous nous voyons fréquemment. » :

- Sık görüşüyoruz.
- Sık sık görüşüyoruz.
- Sıkça görüşüyoruz.

3. EN EMPLOYANT LA FORMULE adj. + bir şekilde (d'une manière) :

Ex. Yavaş bir şekilde yerinden kalktı. → *Il s'est levé d'une manière lente.*

▲ Remarque :

Les adjectifs formés à l'aide de suffixe -li (neşe → neşeli) ne peuvent pas tous prendre le suffixe d'adjectif -ce : par exemple, on ne dit pas « neşeliçe », mais on dira « neşeli neşeli ».

Voici les différentes formules d'adverbe de manière possible pour dire « Je lui ai parlé ouvertement. » :

- Onunla açık konuştum.
- Onunla açık açık konuştum.
- Onunla açıkça konuştum.
- Onunla açık bir şekilde konuştum.

EXERCICES

→ Traduisez les phrases suivantes :

1. Je lui ai parlé gentiment.

.....

2. Vous n'allez pas vous sauver facilement.

.....

3. Il m'a tout expliqué clairement.

.....

4. Il est rentré directement à la maison.

.....

5. Viens directement !

.....

6. J'ai bien dormi.

.....

7. Je le vois fréquemment.

.....

8. Nous n'allons pas renoncer facilement.

.....

Les groupes nominaux définis

Belirtili isim tamlamaları

◆ Complément défini du nom (Belirtili isim tamlaması)

Les noms se combinent ensemble pour former des groupes, c'est le complément défini du nom : le premier nom prend le suffixe génitif, le deuxième prend le suffixe possessif à la troisième personne du singulier.

nom + -(n)in / nom + -(s)i

Ex. Fransa'nın başkentī → *la capitale de la France*
(déterminant) (déterminé)

Ex. Türkiye'nin gölleri → *les lacs de la Turquie*
(déterminant) (déterminé)

◆ Complément du nom en chaîne (Zincirleme isim tamlaması) :

Plusieurs noms de suite pourront construire le groupe nominal :

Ex. Ali'nin odasının penceresi açık.

→ *La fenêtre de la chambre d'Ali est ouverte.*

Ex. Eyfel Kulesi Fransa'nın başkentinin sembolü.

→ *La Tour Eiffel est le symbole de la capitale de la France*

Ex. Çiftlik sütünün şişesi değişti.

→ *La bouteille du lait de ferme est changée.*

◆ RÈGLE : Groupe nominal + N + cas du nom :

Ex. Yatak odasıNı temizliyorum. → *Je nettoie la chambre à coucher.*

Metro kartıNı kaybettim. → *J'ai perdu la carte de métro.*

Mais attention :

Metro kartıMı kaybettim. → *J'ai perdu ma carte de métro.*

EXERCICES

A Construisez des groupes nominaux définis :

1. araba / motor →
2. gömlek / düğme →
3. oyuncak / pil →
4. arkadaşım / doğumgünü →
5. Ali'ler / köpekler →
6. Mehmet / çay →
7. komşularımız / bahçe →

B Complétez les phrases suivantes en formant des groupes nominaux définis :

1. Türkiye..... nüfus..... kalabalık.
2. Kitap..... kapak..... yırtık.
3. Ali..... gömlek..... kirli.
4. Kapı..... zil..... bozuk.
5. Dağ..... yükseklik..... kaç metre?
6. Trafik..... gürültü..... beni rahatsız ediyor.
7. Su..... derinlik..... fazla değil.
8. Çiçek..... koku..... hafif.
9. Hasta..... ateş..... yüksek.
10. Dedem..... ilaç..... buzdolabında.

Les groupes nominaux indéfinis

Belirtisiz isim tamlamaları

Complément indéfini du nom (Belirtisiz isim tamlaması)

- ◆ Les groupes nominaux indéfinis sont très fréquents et se forment sans le génitif ; le premier nom ne prend aucun suffixe, mais le deuxième nom doit garder le possessif.

nom + Ø / nom + -(s)i

Ex. Türkçe dersi → *le cours de turc*
déterminant / déterminé

Ex. çamaşır makinası → *machine à laver*
diş fırçası → *brosse à dent*
Fransa haritası → *carte de la France*
Dünya güzeli → *Miss Monde*
kiraz ağacı → *le cerisier*
sebze çorbası → *soupe aux légumes*
metro bileti → *billet de métro*
ev kirası → *le loyer*
elektrik faturası → *facture d'électricité*
cep telefonu → *téléphone portable*
çay bardağı → *verre de thé*
masa tenisi → *tennis de table*
yatak odası → *chambre à coucher*
banka kredisi → *crédit bancaire*
güneş gözlüğü → *lunettes de soleil*
saç şampuanı → *shampooing*
toplantı salonu → *salle de réunion*
kanseri tedavisi → *traitement contre le cancer*
Fransız bayrağı → *drapeau français*
posta kutusu → *boîte aux lettres*
Türk kahvesi → *café turc*
İzmir üzümü → *raisin de Smyrne*

- ◆ Les groupes nominaux indéfinis peuvent former des mots composés comme :
ayakkabı, havaalanı, gökkuşağı...

EXERCICES

→ Construisez des groupes nominaux indéfinis :

1. otobüs / şoför →
2. Türk / televizyon →
3. akşam / yemek →
4. Japon / müzik →
5. turizm / büro →
6. spor / turnuva →
7. Cumhuriyet / gazete →
8. parti / başkan →
9. gazete / yazı →
10. futbol / maçlar →
11. Arkeoloji / Müze →
12. Topkapı / Saray →
13. otomobil / galeri →
14. Paris / metro →
15. dil / kurum →
16. televizyon / program →
17. tarih / kitap →
18. baş / ağrı →
19. el / havlu →
20. fotoğraf / makine →
21. kredi / kart →
22. tren / bilet →
23. otel / rezervasyon →

Le comparatif de supériorité

Karşılaştırma

- ◆ **Le comparatif de supériorité** est exprimé par le mot invariable *daha* qui veut dire « plus » ; il est placé avant l'adjectif.

daha + adjectif

Ex. Bu elbise daha güzel. → *Cette robe est plus belle.*

Bu masa daha büyük. → *Cette table est plus grande.*

- ◆ Lorsqu'on compare deux mots de même nature :

► **Nom + -den daha + adjectif**

Ex. İstanbul, Ankara'dan daha büyük. → *Istanbul est plus grand que Ankara.*

Uçak, trenden daha hızlı. → *L'avion est plus rapide que le train.*

Ali, Ayşe'den daha genç. → *Ali est plus jeune que Ayşe.*

▲ **Remarques**

- Les deux éléments comparés se placent côte à côte :

Ex. Uçak hızlı. → Uçak daha hızlı. → Uçak trenden daha hızlı.

- Le mot invariable « daha » peut être supprimé, le sens ne changera pas :

Ex. İstanbul Ankara'dan ~~daha~~ büyük.

Uçak trenden ~~daha~~ hızlı.

Ali, Ayşe'den ~~daha~~ genç.

► **Nom + -den (daha) çok + nom**

Ex. Bugün kahveden (daha) çok çay içtim. → *J'ai bu plus de thés que de café.*

Etten (daha) çok sebze yedim. → *J'ai mangé plus de légumes que de viande.*

Son defadan daha da çok çalıştım. → *J'ai encore plus travaillé que la dernière fois.*

► **-den daha az + verbe conjugué**

Ex. Orada buradakinden daha az kalacağım. → *Je resterai moins là-bas qu'ici.*

Geçen yılıkinden daha az boş zamanım var. → *J'ai moins de temps libre que l'an dernier.*

► **Racine verbale + -den çok + verbe conjugué**

Ex. Yürümekten çok koşuyorum. → *Je cours plus que je marche.*

EXERCICES

A Construisez des phrases comparatives en utilisant -den daha (plus que) avec les mots proposés.

Ex. Ankara / Eskişehir / kalabalık → Ankara Eskişehir'den daha kalabalık.

1. Paris / Marsilya / pahalı →
2. Bugün / dün / soğuk →
3. Motosiklet / bisiklet / hızlı →
4. Koltuk / sandalye / rahat →
5. Mısır / Türkiye / sıcak →
6. Altın / gümüş / pahalı →
7. Aylin / Selim / uzun boylu →
8. Geceler / gündüzler / soğuk →
9. Renault / Toyota / ucuz →
10. Murat / Zafer / genç →

B Construisez des phrases comparatives en utilisant -den daha (moins que) avec les mots suivants. (voir fiche 28)

1. Japonya / Çin / küçük →
2. Nilay / Esra / kısa boylu →
3. Ali / kız kardeşi / tembel →
4. Bugün hava / dün / kötü →
5. Çilek / kiraz / ucuz →

Le comparatif d'infériorité et d'égalité

Karşılaştırma

- ◆ **Le comparatif d'infériorité** est exprimé par le mot *daha* placé devant un adjectif antonyme. Il n'existe pas de mot spécifique.

daha + adjectif antonyme

Ex. Bu araba daha pahalı. → *Cette voiture est plus chère.*

Bu otel daha ucuz. → *Cet hôtel est moins cher.*

- ◆ **La négation** des comparatifs s'exprime toujours par le mot « değil » placé après adjectif à la fin de la phrase :

daha + adjectif + değil

Ex. Bu araba daha güzel değil. → *Cette voiture n'est pas plus belle.*

Bu otel daha pahalı değil. → *Cet hôtel n'est pas plus cher.*

- ◆ **Le comparatif d'égalité** est exprimé par les mots *kadar* et *gibi*.

➤ **KADAR**

– **kadar + adjectif**

Ex. Ali Mehmet kadar genç. → *Ali est aussi jeune que Mehmet.*

Armutlar elmalar kadar iyi. → *Les poires sont aussi bonnes que les pommes.*

– **kadar + nom**

Ex. Senin kadar mektup almıyorum. → *Je ne reçois pas autant de lettres que toi.*

– **kadar + verbe**

Ex. Ali Mehmet kadar okuyor. → *Ali lit autant que Mehmet.*

Ali Mehmet kadar sigara içiyor. → *Ali fume autant que Mehmet.*

– **La négation** s'exprime par « değil » placé après l'adjectif.

Ex. Ali Mehmet kadar genç değil. → *Ali n'est pas aussi jeune que Mehmet.*

Ankara İstanbul kadar büyük değil. → *Ankara n'est pas aussi grand que İstanbul.*

➤ **GİBİ**

Ex. Melek gibi güzel bir kız. → *Une fille belle comme un ange.*

Ben de senin gibi sigara içiyorum. → *Je fume moi aussi comme toi.*

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes kadar (autant que) ou gibi (comme) :

1. Kedi çocuk oynuyor.
2. Burası o lüks bir otel değil.
3. O senin değil.
4. Yıllarca deli çalıştım.
5. Hiç bu kuvvetli bir rüzgâr görmedim.
6. Ben senin değilim.
7. Çocuklar senin çalışıyor.
8. İngiliz konuşuyor.
9. Kimse onun güzel şarkı söyleyemez.

B Construisez des phrases en utilisant les mots proposés :

1. Metin / Murat / çalışkan (kadar)
.....
2. Beyaz araba / siyah araba / pahalı (kadar)
.....
3. Ali / ben / geç kalmak (gibi) (passé constaté)
.....
4. Bu otel / diğer otel / pahalı (kadar)
.....
5. O / sen / yolculuğu sevmek (gibi) (présent)
.....
6. Bu sigara / seninki / sert (gibi)
.....
7. Bu parfüm / onun parfümü / ağır (gibi)
.....

Le superlatif

Üstünlük

Le superlatif qui compare un élément à tous les autres, s'exprime par le mot **en** (le plus, le moins) qui se place devant l'adjectif.

◆ Le plus : en + adjectif

Ex. güzel → daha güzel → en güzel
beau → plus beau → le plus beau

Ex. İstanbul en büyük şehir. → *Istanbul est la plus grande ville.*
İstanbul Türkiye'nin en büyük şehri. → *Istanbul est la plus grande ville de la Turquie.*

◆ Le moins : en + adjectif antonyme

Ex. En ucuz kanapeyi aldı. → *Il a acheté le canapé le moins cher.*
Ex. En fazla / az alkışı o aldı. → *C'est lui qui a eu le plus / le moins d'applaudissements.*
Ex. En iyi (le meilleur) → En iyi notu Ali aldı.
En kötü (le pire) → En kötü günümüz böyle olsun!

L'interrogation se fait avec l'utilisation des mots interrogatifs :

Ex. Ailenin en büyüğü kim? → *Qui est le plus grand de la famille ?*
Türkiye'de en sıcak ay hangisi? → *Quel mois est le plus chaud en Turquie ?*

EXERCICES

A Construisez des phrases superlatives avec les mots suivants :

1. Bu restoran / Ankara / ünlü

.....

2. Bu öğrenciler / sınıf / zayıf

.....

3. Londra / İngiltere / pahalı / şehir

.....

4. İstanbul / Türkiye / büyük / şehir

.....

5. Temmuz / yıl / sıcak / ay

.....

6. Bu plaj / Türkiye / güzel

.....

7. Bu mağaza / şehir / tanınmış

.....

B Construisez des phrases interrogatives en utilisant « en » superlatif :

1. meyve / tatlı / hangi? →

2. sınıf / başarılı / öğrenci / kim? →

3. ay / soğuk / hangi? →

4. uçak / taşıt / rahat / mı? →

5. sıcak / ay / ağustos / mu? →

Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

1. **VE (et)** est utilisé pour relier les mots entre eux. Elle peut aussi coordonner les phrases. Son sens et son utilisation sont très proches du français.

➤ **nom sujet + ve + nom sujet :**

Ex. Ali **ve** Mehmet bu yıl üniversiteye başlayacak.

→ *Ali et Mehmet vont commencer à l'Université cette année.*

➤ **nom objet + ve + nom objet :**

Ex. Yemeğe arkadaşlarımı **ve** akrabalarımı davet ettim.

→ *J'ai invité au déjeuner (ou dîner) mes amis et mes parents.*

➤ **adjectif + ve + adjectif :**

Ex. İstanbul bu mevsimde çok sıcak **ve** nemli olur.

→ *Istanbul est très chaud et humide à cette saison.*

➤ **pronom + ve + pronom :**

Ex. Beni **ve** onu görmüş. → *Il m'a vu moi et lui.*

➤ **adverbe + ve + adverbe :**

Ex. Yavaşça **ve** sessizce yürüdük. → *Nous avons marché lentement et silencieusement.*

➤ **verbe + ve + verbe :**

Ex. Ali kitabı aldı **ve** gitti. → *Ali a pris le livre et il est parti.*

➤ **proposition + ve + proposition :**

Ex. Nilgün çok çalıştı **ve** iyi bir not aldı.

→ *Nilgün a beaucoup travaillé et elle a eu une bonne note.*

Her sabah erken kalkar **ve** işe gider. → *Il se lève tôt le matin et il part au travail.*

2. VEYA (ya da, veyahut) (ou, ou bien)

Ex. Bulgarca'yı **veya** rusçayı öğrenmek istiyorum.

→ *Je veux apprendre le bulgare ou le russe.*

Ex. Hafta sonu arkadaşlarımla çıkacağım **veya** evde dinleneceğim.

→ *Le week-end, je sors avec mes amis ou je me repose à la maison.*

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes en utilisant **ve, veya (ya da, veyahut)** :

1. Ahmet Aysel bu yıl Liseyi bitiriyorlar.
2. New York'a Boston'a gideceğiz, henüz karar vermedik.
3. Şu bu, ne fark eder?
4. Size bugün yarın geleceğim.
5. Bu konu onu seni ilgilendirmez.
6. Köpek kemiği aldı gitti.
7. Olmak olmamak, işte bütün mesele burada!
8. Bana baktı güldü.
9. Biriniz oraya gideceksiniz, sen ablan.
10. Ali Ayşe kardeşirler.

Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

3. **İLE = -(Y)LE / -(Y)LA (avec)** a le même sens que la conjonction « ve » (et), mais elle s'utilise seulement dans le contexte nom + nom :

Ex. Ali'yle Mehmet geldi. → *Ali et Mehmet sont venus.*

Ali'yle Murat kardeşmiş. → *Ali et Mehmet seraient frères.*

Ali'yle Murat kütüphanede ders çalışıyorlar. → *Ali et Murat travaillent à la bibliothèque.*

Ali'nin annesiyle babasını tanıyorum. → *Je connais les parents de Ali.*

İstanbul'la Ankara arasında kaç kilometre var?

→ *Combien de kilomètres y a-t-il entre Istanbul et Ankara ?*

4. AMA / FAKAT / ANCAK (mais)

- Ces conjonctions sont synonymes et veulent dire « mais », cependant leurs sens et utilisations diffèrent. « Ama » est le plus utilisé dans le langage parlé et écrit. « Fakat » et « ancak » sont plus formels, on les voit plutôt dans les textes écrits.

- Ils s'emploient entre deux propositions :

Ex. Ali geldi, **ama** Mehmet gelmedi.

→ *Ali est venu, mais Mehmet n'est pas venu.*

Ex. Üniversiteyi bitirdi, **fakat** iş bulamadı.

→ *Il a terminé l'Université, mais il n'a pas trouvé de travail.*

Ex. Sinemaya gidiyorum, **ancak** tiyatroyu daha çok seviyorum.

→ *Je vais au cinéma, mais j'aime mieux le théâtre.*

Ex. Ali bugün gelmedi, **ancak** mesaj yazdı.

→ *Ali n'est venu aujourd'hui, mais il m'a envoyé un message.*

Ex. Otobüsün arkasından koştum, **ancak** yetişemedim.

→ *J'ai couru après le bus, mais je n'ai pas pu le rattraper.*

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes en utilisant -(y)le, ama/fakat/ancak

1. Ali Ayşe kardeşirler.
2. Sen ben Paris'e gideceğiz.
3. Londra Paris arası kaç saat?
4. Türkiye Fransa dostturlar.
5. Serdar Bey sekreter konuşuyor.
6. Diplomasını aldı iş bulamadı.
7. Derse geldi geç geldi.
8. Toplantıya katılmadı mesaj gönderdi.
9. Çok çalıştık başaramadık.
10. İtirazınızı anlıyorum yasa böyle.
11. Çok uğraştım olmadı.
12. İklimin ısınmasını önlemek için kurallar belli, herkes uymalı.

Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

5. DE (aussi, également) s'écrit toujours séparé.

- La particule « de », contrairement au locatif « -de », n'est pas un suffixe, malgré cela elle suit l'harmonie vocalique et peut devenir « da », mais ne va jamais devenir « te » ou « ta », car elle ne s'attache pas au mot précédent et s'écrit toujours séparée pour avoir le sens de « aussi, également ».

- Elle peut se placer partout dans la phrase, sauf au tout début et à la fin ; et modifie le sens de la phrase, mettant l'accent sur le mot précédent :

Ex. Jale **de** mektupları Murat'a vermiş. → Jale **aussi** a donné les lettres à Murat.

Jale mektupları **da** Murat'a vermiş. → Jale a donné les lettres **aussi** à Murat.

Jale mektupları Murat'a **da** vermiş. → Jale a donné les lettres à Murat **aussi**.

- Rarement, on peut la faire figurer à la fin de la phrase :

Ex. Aslı Murat'a sadece mesaj yollamamış, onunla konuşmuş **da**.

→ Aslı n'a pas seulement envoyé un message à Murat, mais elle a aussi parlé avec lui.

- De** peut être dupliqué en différents endroits de la phrase et il donne le sens de « tous les deux » :

Ex. Ali **de** Mehmet **de** geldi. (= İkisi de geldi.)

→ Ali et Mehmet sont venus tous les deux.

Ex. Bodrum'a **da** gideriz, Marmaris'e **de**.

→ Nous irons à Bodrum ainsi qu'à Marmaris.

Ex. Aslı **da** Murat **da** İstanbul Üniversitesi'nde Fizik okuyor.

→ Aslı et Murat étudient tous les deux la Physique à l'Université d'Istanbul.

Ex. Aslı **da** İstanbul Üniversitesi'nde Fizik okuyor, Murat **da**.

→ Aslı étudie la Physique à l'Université d'Istanbul, Murat aussi.

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes en utilisant « de » (aussi)

1. Işık Murat bu yıl üniversiteye başlayacaklar.
2. Ona sadece akıl vermedim para verdim.
3. Hele bir gelsin
4. Sadece futbol seyretmedik oynadık
5. Bu konu onu seni ilgilendirmez.
6. Köpek kemiği aldı gitti.
7. Ben Türkçe öğrenmek istiyorum.
8. Gelse gelmese borcunu ödeyecek.
9. Yüzmeyi kayak yapmayı severim.
10. Rusya Türkiye Avrupa ülkesi.

B Changez la place de « de » (aussi) autant de fois possible dans la phrase suivante :

Mehmet Fransa'ya gitmeden önce İngilizce öğrendi.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

6. YA... YA (DA) = ou...ou, soit...soit

Ex. **Ya** bugün **ya da** yarın geleceğim. → *Je viendrai ou aujourd'hui ou demain.*

Tatilde **ya** denize girerim **ya da** kitap okurum. → *En vacances, soit je me baigne, soit je lis.*

7. HEM...HEM (DE) = et...et, à la fois

Ex. **Hem** Ali **hem de** Mehmet geldi. → *Ali et Mehmet sont venus tous les deux.*

Hem kahve **hem de** çay içtim. → *J'ai bu et du café et du thé.*

Hem mavi, **hem** de kırmızı bluz aldım.

→ *J'ai acheté et la blouse bleue et une blouse rouge.*

Hem konuştuk, **hem** de çalıştık. → *Nous avons bavardé et travaillé en même temps.*

8. NE...NE (DE) = ni...ni peut être utilisé avec les noms, adjectifs, verbes et phrases. Le verbe doit être à l'affirmatif.

Ex. **Ne** Ali **ne** de Mehmet geldi. (= İkisi de gelmedi.) → *Ni Ali ni Mehmet ne sont venus.*

Ne kahve **ne** de çay içtim. (= İkisini de içmedim.) → *Je n'ai bu ni du café ni du thé.*

Hava ne sıcak **ne** de soğuk. → *Il ne fait ni chaud ni froid.*

Ne yemek yedi **ne** de bir şey içti. → *Il a ni bu ni mangé.*

Ne beni **ne** de seni dinliyor. = Ne beni dinliyor, ne de seni. → *Il n'écoute ni moi ni toi.*

9. ÇÜNKÜ (parce que, car) donne la raison d'une situation :

Ex. Derse gidemedim, **çünkü** hastalandım.

→ *Je n'ai pas pu aller au cours, parce que je suis tombé malade.*

Toplantıya geç kaldım, **çünkü** otobüsü kaçırdım.

→ *J'ai été en retard à la réunion, car j'ai raté le bus.*

10. YOKSA (sinon)

Ex. Kalın giyin, **yoksa** hastalanırsın. → *Habille-toi chaudement, sinon tu seras malade.*

şimdi çıkmamız gerek, **yoksa** geç kalırız.

→ *Nous devons partir maintenant, sinon nous serons en retard.*

11. İŞTE (voilà, voici)

Ex. **İşte** güzel bir haber! → *En voilà une bonne nouvelle !*

İşte geldik! → *Nous voici arrivés !*

EXERCICES

A Transformez les phrases suivantes en utilisant « ne...ne de » :

1. Film de, dizi de seyretmiyorum.

.....

2. Bugün tiyatroya da, sinemaya da gitmedim.

.....

3. Bahçede elma ağacı da, kiraz ağacı da yok.

.....

4. İngilizce de, Almanca da bilmiyor.

.....

5. Kedileri de, köpekleri de sevmiyor.

.....

B Transformez les phrases de l'exercice A en utilisant « hem...hem de » :

1.

2.

3.

4.

5.

Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

12. YALNIZ (sauf que)

Ex. Tamam gelirim, **yalnız** saat sekizden önce evde olmam gerek.

→ *D'accord je viens, sauf qu'il faut que je sois à la maison avant 8h.*

13. OYSA (or, alors que, pourtant)

Ex. Nerede hata yaptım bilmiyorum, **oysa** çok dikkat ettim.

→ *Je ne sais pas où j'ai commis une erreur, or j'ai fait très attention.*

14. HALBUKİ (pourtant)

Ex. Beni beklemeden gitmiş, **halbuki** geleceğimi biliyordu.

→ *Il est parti sans m'attendre, pourtant il savait que j'allais venir.*

15. MADEM (comme, puisque) donne la raison d'une situation :

➤ et est utilisé plus fréquemment au début de la phrase :

Ex. **Madem** gelemiyor, biz gidelim. → *Puisqu'il ne peut pas venir, allons-y.*

➤ Il peut être associé avec ki :

Ex. **Madem** (ki) gelmeyeceksin, biz gidiyoruz. → *Comme tu ne viens pas, nous, nous partons.*

Madem (ki) 18 yaşında, oy kullanabilir. → *Puisqu'elle a 18 ans, elle peut voter.*

➤ Plus rarement, il est possible de le retrouver entre deux propositions, sans « ki » :

Ex. Gelemeyecektin **madem**, haber verseydin.

→ *Puisque tu ne pourras pas venir, tu aurais dû prévenir.*

16. O HALDE / ÖYLEYSE (alors, dans ce cas-là)

Ex. Araba bozuk, **o halde** otobüsle gideceğiz.

→ *La voiture est en panne, alors nous irons en bus.*

17. HATTA (même, en plus)

Ex. Ona yazdık, **hatta** görmeye gittik, ama bulamadık. → *Nous lui avons écrit, et même nous sommes allés le voir, mais nous n'avons pas pu le trouver.*

18. AYRICA (par ailleurs, en plus)

Ex. Bu giysinin kumaşı kötü, **ayrıca** pahalı.

→ *Le tissu de ce vêtement est de mauvaise qualité, en plus il est cher.*

19. YİNE / GENE (encore, de nouveau)

Ex. **Yine** geç kaldım. → *Je suis encore en retard.*

Burnum akıyor, **yine** hastalandım. → *Mon nez coule, de nouveau je suis tombé malade.*

20. MEĞER ou MEĞERSE (en fait, en réalité)

Ex. Seni evde sandım, **meğer** eve hiç uğramamışsın.

→ *J'ai cru que tu étais à la maison, mais en fait tu n'y même pas passé.*

EXERCICES

A Complétez les pointillés par les cas du nom et la conjugaison au temps qui convient, et les lignes continues par les conjonctions :

- Engin Bey doktor, İzmir' yaşa Hafta içi saat 06.00' kalk Eşi kahvaltı yap Saat 07.30' ev çık 08.00' hastanede iş başla Ev geç dön
2. Ev yemek yiyor, gazete oku televizyon seyret Gece erken yat , çok yorgun. Her gün 7 saat uyu
3. Engin bey eşi hafta sonları dışarı çık lokanta yemek ye , ailelerini ziyaret et Bazen tiyatroya sinemaya gidiyorlar.
4. Engin Bey pazartesi sabahı, erkenden hastaneye gidiyor.

B Reliez les phrases suivantes en utilisant la conjonction de coordination adéquate :

- Akşam bize gelme, evde değiliz.
- Bu araba önceden var mıydı, yeni mi aldın?
- Soruyu yapamamışsın, konuyu tekrar etmemiz gerekiyor.
- Bu evi kiralamayalım, çok pahalı.
- Bütün çarşığı alışveriş merkezlerini gezdim, ama bulamadım.
- Her akşam bu ilacı alın, diyetinize de dikkat edin.
- Acele et, okula geç kalacaksın.

L'utilisation de « ki »

ki'nin kullanımı

KI CONJONCTION :

En tant que conjonction, « ki » s'utilise fréquemment dans de diverses constructions et s'écrit séparément. Son utilisation donne une construction indo-européenne parce qu'il est emprunté au persan :

◆ Après certains verbes conjugués :

Ex. Biliyorum **ki** erken dönecekler. → *Je sais qu'ils vont rentrer tôt.*

Sanıyorum **ki** yarın gelecek. → *Je crois qu'il va venir demain.*

Şimdi anlıyorum **ki** bana yalan söylemiş. → *Je comprends maintenant qu'il m'a menti.*

◆ Après un verbe avec la négation, « ki » termine la phrase et évoque la conséquence d'une action antérieure :

Ex. Bilmiyorum **ki** (söyleyeyim). → *Je ne sais pas (pour que je te dise.)*

Yapmadım **ki**. → *Mais je ne l'ai pas fait.*

Bulamadım **ki**. → *Mais je n'ai pas pu le trouver.*

Otobüse binmedik **ki**. → *Mais nous n'avons pas pris le bus.*

Beni hiç dinlemiyorsun **ki**. → *Mais tu ne m'écoutes jamais.*

▲ Remarque :

Ces phrases peuvent continuer dans le mode optatif, mais la fin est souvent omise, on laisse le locuteur deviner la suite.

◆ Relation de cause à effet :

Ex. Param yok **ki** sana borç vereyim. → *Je n'ai pas d'argent pour que je te prête.*

Öyle bağırdı **ki**, herkes korktu. → *Il a tellement crié que tout le monde a eu peur.*

◆ Après un adjectif :

Ex. Hava o kadar güzel **ki** piknik yapacağız.

→ *Il fait tellement beau que nous allons pique-niquer.*

Ex. Hava o kadar güzeldi **ki** piknik yaptık.

→ *Il faisait tellement beau que nous avons pique-niqué.*

◆ Après un verbe conjugué au passé :

Dans la première phrase, une action achevée est exprimée, et dans la deuxième phrase la suite de l'action. « Ki » apparaît entre les deux phrases donnant un sens de constatation ou « à ce moment-là ».

Ex. Dışarı çıktım, bir de baktım **ki** kar yağıyor. → *Je suis sorti et j'ai vu qu'il neigeait.*

Gördüm **ki** hasta. → *J'ai vu qu'il était malade.*

Çok kırılmış olmalı **ki** benimle bir daha konuşmadı.

→ *Il doit être tellement vexé qu'il n'a plus jamais parlé avec moi.*

EXERCICES

→ **Reliez les deux phrases en utilisant la conjonction « ki » :**

Ex. Biliyorum. Kötü bir şey oldu. → Biliyorum ki kötü bir şey oldu.

1. Öyle bağırdı. Sesini bütün mahalle duydu.

.....

2. Göreceksin. Her şey iyi olacak.

.....

3. Öyle yorulmuşum. Hemen yattım ve uyudum.

.....

4. O kadar sinirliydi. Konuşamadık.

.....

5. Onu o kadar merak ettim. Sabaha kadar uyuyamadım.

.....

L'utilisation de « ki »

ki'nin kullanımı

Kİ SUFFIXE :

◆ -DE locatif + -Kİ = -DEKİ, -DAKİ

Le suffixe -ki peut s'associer avec le suffixe locatif pour constituer le suffixe -deki / -daki (= qui se trouve) s'utilisant comme un adjectif. Le suffixe -ki reste invariable :

Ex. İstanbul**daki** arkadaşım beni görmeye geldi.

→ *Mon ami d'Istanbul est venu me voir.*

Ex. Araba**daki** bey Murat'ın arkadaşımış.

→ *Le monsieur qui se trouvait dans la voiture serait l'ami de Murat.*

Ex. Bahçe**daki** çiçekleri suladım.

→ *J'ai arrosé les fleurs du jardin.*

Ex. Aklı**daki** fikirleri not ettim.

→ *J'ai noté les idées que j'avais dans la tête.*

Ex. Buzdolabı**daki** peynirleri çıkardım.

→ *J'ai sorti les fromages qui se trouvaient dans le frigo.*

▲ Remarques :

- Avec les groupes nominaux et le possessif aux 2e et 3e personnes du singulier, on utilise la consonne de liaison -n- : buzdolabı**ndaki**, Melisa'nın çantası**ndaki**, (senin veya onun) cebi**ndeki** kağıtlar (les papiers qui se trouvent dans ta poche ou dans sa poche).
- -ki s'utilise ici dans une fonction d'adjectif. Si l'on n'a pas besoin de répéter le nom, -ki le remplacera et s'utilisera comme un pronom :

Ex. Araba**daki** Murat'ın arkadaşımış.

→ *Celui qui se trouvait dans la voiture de Murat serait son ami.*

Ex. Bahçe**dakilere** suladım.

→ *J'ai arrosé celles du jardin.*

◆ Pronoms possessifs + -Kİ pronom (ilgi zamiri -ki) (voir fiche 22b)

→ **Complétez les phrases suivantes en utilisant le suffixe -deki :**

1. Yukarı..... tabakları verebilir misin?
2. Ağaç..... kuşlara bak!
3. Bura..... ağaçlar meyve ağaçları.
4. Sokak..... kedilere yiyecek verdik.
5. Üst..... kattan su akıyor.
6. Sınıf..... bütün öğrencilere randevu verdim.
7. Aşağı..... komşum kahveye geldi.
8. Ben..... kitaplar daha eski.
9. Rüzgâr çatı..... anteni kırdı.
10. Alt..... dolabın anahtarı kayboldu.
11. Zeynep'in yanı..... hanım kim?
12. Masanın üstü..... çiçekleri ben topladım.
13. Bu mağazanın arkası..... eczaneye gittim.
14. Fabrika..... işçiler grev yaptı.
15. Bardak..... su mu, rakı mı?
16. Midem..... ağrı geçti.
17. Göl..... balıklar kirlilik yüzünden ölüyor.
18. Gazete..... haber çok üzücü.
19. Kütüphane..... sözlükler çok eski.
20. Uçak..... hostesler iyi servis yapıyor.

D'autres utilisations de « ki »

ki'nin diğer kullanımları

Kİ SUFFIXE :

◆ **-Kİ en tant que suffixe**, peut être collé aux mots temporels :

➤ **dün / bugün / yarın**

Ex. Dünkü sınav iyi geçti. → *L'examen d'hier s'est bien passé.*

Bugünkü sınav çok zordu. → *L'examen d'aujourd'hui était très difficile.*

Yarınki sınava hazırlanıyorum. → *Je me prépare pour l'examen de demain.*

➤ **sabah / öğlen / akşam / gece**

Ex. Bu sabahki olayları yakından takip ettim.

→ *J'ai suivi de près les événements de ce matin.*

Ex. Bu öğlenki yemekte hep birlikte olacağız.

→ *Nous serons tous ensemble au déjeuner d'aujourd'hui.*

Ex. Bu akşamki programa kimler katılıyor?

→ *Qui est-ce qui participe au programme de ce soir ?*

Ex. Bu geceki Noel ayininde selamlaştık.

→ *Nous nous sommes salués à la messe de Noël de cette nuit.*

➤ **şimdi / geçen gün / geçen akşam / geçen hafta / geçen ay / geçen yıl**

Ex. şimdiki çocuklar bilgisayar kullanmayı biliyor.

→ *Les enfants d'aujourd'hui savent utiliser les ordinateurs.*

Ex. Gazeteci geçen günkü yazısında bu konudan bahsediyor.

→ *Le journaliste évoque ce sujet dans son article de l'autre jour.*

Ex. Geçen akşamki yemek çok iyi geçti.

→ *Le dîner de l'autre soir s'est très bien passé.*

➤ **bundan önce / bundan sonra**

Ex. Bundan önceki derste ne yaptınız? → *Qu'avez-vous fait au cours d'avant ?*

Ex. Bundan sonraki sınav daha zor olacakmış. → *Il paraît que l'examen d'après serait plus dur.*

▲ Remarque :

-ki ne se conforme pas à l'harmonie vocalique, à part ces quelques exceptions dont la dernière voyelle est « ü » : dünkü, bugünkü, çünkü.

EXERCICES

→ Traduisez les phrases suivantes en français :

1. Dünkü programı seyretmedim.

.....

2. Bugünkü gazetede dünkü olaydan bahsetmemişler.

.....

3. Gelemedim, çünkü hastaydım.

.....

4. Geçen haftaki toplantı önemliydi.

.....

5. Geçen ayki toplantıda bu konuyu konuştuk.

.....

6. Geçen yılki gelirim bu yılkinden daha çoktu.

.....

7. Sahildeki lokantaya gidelim mi?

.....

8. Vazodaki çiçekler solmuş.

.....

9. Kutudaki ayakkabılar kaç numara?

.....

10. İlkokuldaki arkadaşlarımla buluşacağım.

.....

Les postpositions (s'utilisant sans cas)

Edatlar

Les postpositions du turc sont l'équivalent des prépositions du français ; elles sont toujours placées après les noms :

1. İLE (avec) est un complément de moyen, s'utilise presque toujours attaché -(Y)LE, -(Y)LA :

Ex. Neyle (ne ile) geldin? → Otobüsle.

Tu es venu avec quel moyen ? → En bus.

Ex. Kimle (kim ile) geldin? → Ailemle.

Tu es venu avec qui ? → Avec ma famille.

Ex. Okula bisikletle gidiyorum. → Je vais à l'école en vélo.

Ex. Motor benzinle çalışıyor. → Le moteur fonctionne à l'essence.

- sert à introduire l'objet, la personne ou l'animal en compagnie de laquelle le sujet fait l'action :

Ex. Arkadaşımla öğle yemeği yedik. → Nous avons déjeuné avec mon ami.

Köpeğimle dolaşıyorum. → Je me promène avec mon chien.

Bana bıçakla saldırdı. → Il m'a attaqué avec un couteau.

- Avec les pronoms possessifs :

– benimle → avec moi

– seninle → avec toi

– onunla → avec lui

– bizimle → avec nous

– sizinle → avec vous

– onlarla* → avec eux, elles

*Le pronom personnel « onlar » est utilisé au lieu du pronom possessif « onların ».

- Connecteur logique figé : bununla beraber (cependant)

- Ne pas confondre ile conjonction avec ile postposition :

Ex. Ali'yle Ayşe bu akşam tiyatroya gidecekler. (Ali et Ayşe vont aller au théâtre ce soir.)
→ conjonction (voir fiche 30b)

Ex. Ali Ayşe'yle bu akşam tiyatroya gidecek. (Ali va aller au théâtre ce soir avec Ayşe.)
→ postposition

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes avec -(y)le :

1. Köye at..... gittik.
2. Antalya'ya uçak..... mı gideceksin?
3. Mağaza uzak, araba..... gitmek gerek.
4. Gelecek hafta hocam..... randevum var.
5. Bu malzemeler..... pasta yapacağım.

B Répondez par une réponse courte aux questions en utilisant le mot donné :

1. Okula neyle gittin? (otobüs)
.....
2. Türkiye'ye kimlerle geldin? (kardeşlerim)
.....
3. Ekmeği neyle kestin? (ekmek bıçağı)
.....
4. Hangi elle yazıyorsun? (sol el)
.....
5. Çamaşırları neyle yıkıyorsun? (deterjan)
.....
6. Osman kimle evleniyor? (çocukluk arkadaşı)
.....
7. Ateşi neyle yakacağız? (kibrit)
.....
8. Bodrum'a kimle gittin? (eşim ve çocuklarım)
.....

Les postpositions (s'utilisant sans cas)

Edatlar

2. İÇİN (pour) précise l'objectif, le but, la raison et la destination :

Ex. Ne için? ou Niçin? (pourquoi ?) → gitmek için (*pour partir*)

Kim için? ou Kimin için (pour qui ?) → annem için (*pour ma mère*)

Ex. Unutmamak için not aldım.

→ *J'ai pris des notes pour ne pas oublier.*

Ex. Daha iyi görmek için ışığı aç!

→ *Allume la lumière pour mieux voir !*

Ex. Treni kaçırmamak için gara erken gittim.

→ *Je suis allé tôt à la gare pour ne pas rater le train.*

Ex. İfade vermek için karakola gittik.

→ *Nous sommes allés au commissariat pour déposition.*

Ex. İtalya'da yaşamak için italyanca öğreniyorum.

→ *J'apprends l'italien pour vivre en Italie.*

Ex. İyileşmek için düzenli olarak ilacımı alıyorum.

→ *Je prends régulièrement mon médicament pour guérir.*

Ex. Çocuklar için sandviç aldım.

→ *J'ai acheté des sandwiches pour les enfants.*

➤ iyelik zamirleri + için (pour + pronoms possessifs) :

– benim için → *pour moi*

– senin için → *pour toi*

– onun için → *pour lui*

– bizim için → *pour nous*

– sizin için → *pour vous*

– onlar için* → *pour eux, elles*

*Le pronom personnel « onlar » est utilisé au lieu du pronom possessif « onların ».

➤ Connecteurs logiques figés :

– bunun için (*pour cela, c'est pourquoi, à cause de cela*)

– onun için (*pour cela*)

EXERCICES

A Traduisez les phrases suivantes en turc :

1. Nous avons fermé le musée pour des travaux.

.....

2. J'ai bu deux cafés pour ne pas dormir.

.....

3. Je l'ai rencontré pour parler de cette affaire.

.....

4. Ce petit cadeau est pour vous.

.....

5. Elle travaille pour aider sa famille.

.....

B Répondez en utilisant les mots proposés :

Ex. Bu kitabı neden hazırladınız? (yeni çalışmaları dünyaya tanıtmak)

→ Bu kitabı yeni çalışmaları dünyaya tanıtmak için hazırladım.

1. Toplantıyı neden ertelediniz? (doktora gitmek)

.....

2. Neden şehir dışında bir ev aldınız? (şehrin stresinden uzaklaşmak)

.....

3. Neden üniformanızı giydiniz? (işe gitmek)

.....

4. Neden dışarı çıktınız? (temiz hava almak)

.....

5. Sabah neden erken çıktın? (otobüse yetişmek)

.....

Les postpositions (s'utilisant sans cas)

Edatlar

3. GİBİ (comme) : adverbe de manière comparative (voir fiche 22)

Ex. Kedi çocuk **gibi** oynuyor. → *Le chat joue comme un enfant.*

Deli **gibi** çalışıyor. → *Il travaille comme un fou.*

Ayşe benim **gibi** hasta. → *Ayşe est malade comme moi.*

➤ Connecteur logique figé : Bunun gibi (*comme cela*)

4. KADAR (autant que, aussi que) : adverbe de manière comparative (voir fiche 22) :

Ex. Yatak odası salon **kadar** büyük. → *La chambre à coucher est aussi grand que le salon.*

Ayşe benim **kadar** hasta. → *Ayşe est autant malade que moi.*

➤ kadar (approximativement, à peu près)

Ex. Ne **kadar**? → *combien ça coûte ?, quelle quantité ?*

10 avro **kadar** → *à peu près dix euros*

5. ÜZERE (pour, sur le point)

Ex. Konser başlamak **üzere**. → *Le concert est sur le point de commencer.*

İşe gitmek **üzereyim**. → *Je suis sur le point de partir au travail.*

İşe gitmek için evden çıkmak **üzereyim**.

→ *Je suis sur le point de sortir de la maison pour aller au travail.*

➤ Connecteur logique figé : bunun üzerine (*sur ce, après cela*)

6. YÜZÜNDEN (à cause de, en raison de) donne la raison d'une situation :

Ex. Kar **yüzünden** kazalar oldu. → *Il y a eu des accidents à cause de la neige.*

Grev **yüzünden** metro çalışmıyor. → *Le métro ne fonctionne pas à cause de la grève.*

Ali'nin **yüzünden** kavga ettik. → *Nous nous sommes disputés à cause de Ali.*

Benim **yüzüm**den → *à cause de moi / senin yüzünden / onun yüzünden / bizim yüzümüzden / sizin yüzünüzden / onların yüzünden.*

➤ Connecteur logique figé : bu yüzden (*à cause de cela*)

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes en utilisant **ile, için, üzere, gibi, kadar, yüzünden** :

1. Tam evden çıkmak ydim, telefon çaldı.
2. Sabaha çalışmam gerek, sınav yaklaştı.
3. Uyumak ydim ki, kapı çaldı.
4. Senin bir arkadaş bulunmaz.
5. Sağanak evleri su bastı.
6. Antalya'ya otobüs..... gideceğim.
7. Pastayı seninki yaptım.
8. Oraya gitmek bir saat gerek.
9. Benim yemediniz.
10. Bu yemeği sizin yaptım.
11. Havaalanı sis kapalı.
12. Toplantıyı grev erteledik.
13. Onun dürüst bir insan bulmak zor.
14. Onun iyi bir insan görmedim.
15. Konsere geç kaldım, maalesef bitmek
16. Torunlarım beni görmek gelmişler.
17. Hediyeler teşekkürler, çok incesiniz.
18. Sizin geciktim.

Les postpositions (s'utilisant avec le cas directif)

Edatlar

1. -(y)e doğru (vers)

Ex. Metroya **doğru** yürüyelim. → *Marchons vers le métro.*
 Sabaha **doğru**. → *Je me suis réveillé vers le matin.*
 Saat üçe **doğru** gelecek. → *Il va venir vers trois heures.*

2. -(y)e kadar (jusqu'à)

Ex. Postaneye kadar gidiyorum. → *Je vais jusqu'à la poste.*
 Sibirya'ya **kadar** gittik. → *Nous sommes allés jusqu'en Sibérie.*
 Düne **kadar** İstanbul'daydım. → *J'étais à İstanbul jusqu'à hier.*
 30 Mart'a **kadar** İzmir'de kalacağım. → *Je resterai à İzmir jusqu'à 30 Mars.*

➤ Connecteur logique figé : buraya kadar (*jusqu'ici, jusque là*)

3. -(y)e göre (selon, d'après, par rapport à)

Ex. Bana **göre** bu yanlış. → *Selon moi, ceci est faux.*
 Ayşe'ye **göre**, yarın geliyor. → *Selon Ayşe, il vient demain.*
 Araştırmalara **göre**, ... → *Selon les recherches, ...*
 İstatistiklere **göre**, ... → *Selon les statistiques, ...*
 Bu film çocuklara **göre** değil. → *Ce film ne convient pas aux enfants.*
 Strasbourg, Paris'e **göre** doğuda. → *Strasbourg se trouve à l'est par rapport à Paris.*

4. -(y)e karşı : face à, contre (spatial ou contraire)

Ex. Denize **karşı** bir kahve içtik. → *Nous avons pris un café face à la mer.*
 Düşmana **karşı** savaştılar. → *Ils se sont battus contre l'ennemi.*

5. -(y)e rağmen (malgré)

Ex. Greve **rağmen** eve erken döndüm. → *Malgré la grève, je suis rentré tôt à la maison.*
 Zorluklara **rağmen** başardı. → *Il a réussi malgré les difficultés.*

➤ Connecteur logique figé : buna rağmen (*malgré cela*)

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes en utilisant -(y)e doğru, -(y)e kadar, -(y)e göre, -(y)e karşı, -(y)e rağmen :

1. Yağmur..... denize girdik.
2. Soğuk..... hastalanmadım.
3. Hastalığı..... formda gözüküyor.
4. Hükümet enflasyon..... önlemler aldı.
5. O..... neler hissediyorsun?
6. Hava kirliliği..... insanlar bu şehirde oturuyor.
7. Haberler..... Başbakan yarın gelecek.
8. Kar..... arabayla yola çıktılar.
9. Şimdi çok sıcak, akşam..... parka gideceğiz.
10. Kanser..... çok savaştı, ama yenildi.
11. Trenle Pekin'den Hong Kong'..... gittim.

B Soulignez les postpositions dans le texte ci-dessous :

HAKAN HASTALANDI

Pazar günü çok yağmur yağdı. Birkaç günden beri hava çok soğuktu. Hakan oynamak için dışarı çıktı. Yağmur ve soğuk yüzünden hastalandı, çok ateşi vardı. Annesi Hakan'ı hemen hastaneye götürdü. Doktor Hakan'a ilaç verdi. "Çabuk iyileşmek için bu ilaçları içmelisin." dedi. Hakan bu hastalık yüzünden üç gün okula gidemedi, annesi sabahlara kadar ona baktı, ilaçlarını verdi. Hakan ilaçlarını içti ve iyileşti. O günden sonra, soğukta ve yağmurda hiç oynamadı.

Les postpositions (s'utilisant avec le cas ablatif)

Edatlar

1. -den önce (avant) / -den sonra (après)

Ex. Yemekten önce ellerini yıka! → *Lave-toi les mains avant le repas.*

Kahvaltıdan sonra okula gitti. → *Il est allé à l'école après le petit déjeuner.*

Ex. Milattan önce (M.Ö.) : avant J.-C.

Milattan sonra (M.S.) : après J.-C.

- Connecteurs logiques figés : bundan sonra (*après cela*), bundan böyle (*désormais*).

2. -den beri (depuis)

Ex. Yağmur yağıyor. (Ne zamandan beri?)

İki saatten beri → *depuis deux heures* / sabahtan beri → *depuis le matin* /

dünden beri → *depuis hier* / cumadan beri → *depuis vendredi*

Ex. Yıllardan beri bu şehre gelmedim.

→ *Je ne suis pas retourné dans cette ville depuis des années.*

Ex. XV. yüzyıldan beri → *depuis le XVe siècle*

3. -den dolayı (à cause de)

Ex. Kötü havadan dolayı kaza yapmış. → *Il a eu un accident à cause du mauvais temps.*

... dolayısıyla (à l'occasion de)

Ex. Bayram dolayısıyla → *à l'occasion de la fête*

... nedeniyle (en raison de)

Ex. Hastalığım nedeniyle derse gelemedim, özür dilerim.

→ *Je n'ai pas pu venir au cours en raison de ma maladie, je suis désolé.*

Metrodaki grev nedeniyle geç kaldım.

→ *Je suis en retard à cause de la grève dans le métro.*

- Connecteur logique figé : bundan dolayı (*à cause de cela*)

4. -den başka (autre que, à part, hormis)

Ex. Ali'den başka kimseyi görmedim. → *Je n'ai vu personne à part Ali.*

- Connecteur logique figé : bundan başka (*à part cela*)

5. -den itibaren (à partir de)

Ex. Tatil bu cumadan itibaren. → *Les vacances sont à partir de ce vendredi.*

Eylülden itibaren yapraklar sararıyor. → *Les feuilles jaunissent à partir de septembre.*

EXERCICES

→ **Construisez des phrases au présent progressif en utilisant -den beri (depuis) :**

Ex. Aslı – dün gece - ders çalışmak → Aslı dün gecedan beri ders çalışıyor.

1. Siz – akşam üstü – müzik dinlemek

.....

2. Betül – bir saat – sizi aramak

.....

3. O – iki yıl – bu işte çalışmak

.....

4. Mine – sabah – alışveriş yapmak

.....

5. Biz – öğle – eşya taşımak

.....

6. Televizyonumuz – dün akşam – bozuk olmak

.....

7. Onlar – geçen ay – dükkâna gelmemek

.....

Les postpositions (s'utilisant avec le cas génitif)

Edatlar

- ◆ alt ≠ üst (sous ≠ sur)
- ◆ iç ≠ dış (intérieur ≠ extérieur)
- ◆ ön ≠ arka (devant ≠ derrière)
- ◆ sağ ≠ sol (droite ≠ gauche)
- ◆ yan (le côté), karşı (la face), köşe (le coin)

Ces petits mots font partie de la catégorie grammaticale des noms en turc. On les utilise en tant que postpositions :

Ex. masanın altı → *le dessous de la table* est un groupe nominal. (voir fiche 26a)

Kıtap masanın altına düştü. → *Le livre est tombé sous la table.*

Vapur köprünün altından geçti. → *Le bateau est passé sous le pont.*

Ex. Kedi masanın üstüne çıktı. → *Le chat est monté sur la table.*

Kutunun içinde ne var? → *Qu'est-ce qu'il y a dans la boîte ?*

Bahçenin dışına çıkma! → *Ne sors pas en dehors du jardin !*

Kapının önünde bekliyorlar. → *Ils attendent devant la porte.*

Arabanın arkasında durmayın! → *Ne restez pas derrière la voiture !*

Sınavda Ali benim sağımda, Ayşe de solumdaydı.

→ *A l'examen, Ali était à ma droite, Ayşe à ma gauche.*

Ali Ayşe'nin yanında. → *Ali est à côté de Ayşe.*

Sinema tiyatronun karşısında. → *Le cinéma est en face du théâtre.*

Pastane caddenin köşesinde. → *La pâtisserie est au coin de l'avenue.*

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes en utilisant les postpositions adéquates :

1. Kedi masa..... alt..... (Le chat est sous la table.)
2. Hasan banka..... ön..... (Hasan est devant la banque.)
3. Osman kapı..... arka..... (Osman est derrière la porte.)
4. Banka park..... karşı..... (La banque est en face du parc.)
5. Fare kutu..... iç..... (La souris est dans la boîte.)
6. Kahveler masa..... üst (Les cafés sont sur la table.)
7. Leyla ben..... yan..... oturuyor. (Leyla est assise à côté de moi.)
8. Araba sokak..... köşe..... (La voiture est au coin de la rue.)
9. Evimiz şehir..... dış..... (Notre maison est en dehors de la ville.)
10. Bahçe ev..... yan..... (Le jardin est à côté de la maison.)

B Complétez les phrases suivantes en utilisant la postposition qui convient :

1. Ne zaman..... Türkçe öğreniyorsunuz?
2. Kaç saat..... bekliyorsun?
3. Kaç gün..... hasta?
4. Günler..... dışarı çıkmadım.
5. Yemek..... derse gideceğim.
6. Sabah..... başım ağrıyor.
7. Dün gece gürültü..... uyuyamadım.
8. 2000'..... Japonya'da yaşıyormuş.
9. Pazartesi..... okula gidemedim.
10. En az bir yıl..... buraya gelmediler.
11. O..... kimseyi tanımıyorum.
12. Dün..... okullar yaz tatiline girdi.
13. Öğrenciler ders..... kafeteryada kahve içiyorlar.
14. Dün gece herkes..... yattım, sınava çalıştım.
15. Uzun zaman..... görüşemedik.

Falloir

Gerekmek, lâzım olmak

En turc, l'obligation est exprimée à l'aide des verbes impersonnels « gerekmek » ou « lâzım olmak ». Ils ne se conjuguent qu'à la 3e personne du singulier comme en français.

◆ Conjugaison :

- **Au présent** : gerek (forme abrégée) / lâzım

Il est possible d'utiliser « gerek » au présent progressif « gerekıyor » et au présent aoriste « gerekir », mais « gerek » la forme abrégée est plus fréquente, tandis que les formes avec les suffixes de temps ajoutés sont plus soutenues.

- **Au passé** : gerekti / lâzımdı, gerekmiş / lâzımış
- **Au futur** : gerekecek / lâzım olacak

◆ Utilisation :

- **À l'affirmatif**, les phrases les plus simples se construisent avec le verbe à la forme infinitive :

Ex. Bir dil öğrenmek için çok çalışmak gerek / lâzım.

→ *Il faut beaucoup travailler pour apprendre une langue.*

- **Il faut que + verbe au subjonctif = nomination du verbe + possessif :**

En turc, il n'y a pas de subjonctif ; il est exprimé en nominalisant le verbe (en ôtant le k final de l'infinitif) (voir fiche 38) et puis en ajoutant le suffixe possessif à la personne voulue :

Ex. Çalışmam gerek. → *Il faut que je travaille.*

Bu kitabı okuması gerek. → *Il faut qu'il lise ce livre.*

- Pour mettre **à la forme négative**, la marque de la négation -me est insérée après la racine verbale :

Ex. Sigara içmemen gerek. → *Il ne faut pas que tu fumes.*

▲ Remarque :

La négation peut se porter sur le verbe conjugué gerekmek, dans ce cas-là le sens change :

Ex. Bugün işe gitmem gerekmiyor. → *Ce n'est pas nécessaire que j'aille au travail aujourd'hui. (Je ne suis pas obligé d'y aller.)*

- Pour mettre **à la forme interrogative**, on utilise la particule interrogative « mi » :

Ex. Hafta sonu çalışmanız gerekiyor mu? → *Il faut que vous travailliez ce week-end ?*

Toplantıya gitmen gerekti mi? → *Fallait-il que tu ailles à la réunion ?*

Sana para gerekiyor mu? → *Il te faut de l'argent ?*

EXERCICES

A Posez la question et répondez avec les mots proposés :

Ex. sağlıklı olmak / spor yapmak

→ Question : Sağlıklı olmak için ne yapmak gerek ?

→ Réponse : Spor yapmak gerek.

1. kilo almamak / düzenli beslenmek

Question :

Réponse :

2. basketbolcu olmak / uzun boylu olmak

Question :

Réponse :

3. üşümek / iyi giyinmek

Question :

Réponse :

4. oy kullanmak / 18 yaşında olmak

Question :

Réponse :

5. otobüse binmek / bilet almak

Question :

Réponse :

B Faites des phrases avec les mots proposés :

Ex. Lyon'a gitmek / uçağa binmek → Lyon'a gitmek için uçağa binmek gerekmiyor.

1. futbolcu olmak / üniversite bitirmek

.....

2. faturaları ödemek / bankaya gitmek

.....

3. İngilizce öğrenmek / İngiltere'ye gitmek

.....

4. iyi yemek yapmak / aşçı olmak

.....

5. maça gitmek / yer ayırtmak

.....

Devoir

-meli, -mali

Le verbe « devoir » exprime l'obligation et se conjugue à l'aide du suffixe **-meli/-mali** attesté uniquement au présent progressif et aux deux passés :

1. Conjugaison :

Racine verbale + -meli/-mali + suffixes de personne :

➤ Affirmatif présent

- git-meli-yim
je dois partir
- gitmelisin
- gitmeli
- gitmeliyiz
- gitmelisiniz
- gitmeliler

Négatif

- git-me-meli-yim
je ne dois pas partir
- gitmemelisin
- gitmemeli
- gitmemeliyiz
- gitmemelisiniz
- gitmemeliler

Interrogatif

- git-meli miyim?
- dois-je partir ?*
- gitmeli misin?
- gitmeli mi?
- gitmeli miyiz?
- gitmeli misiniz?
- gitmeliler mi?

➤ Affirmatif passé constaté

- git-meli-ydim
je devais partir
- gitmeliydin
- gitmeliydi
- gitmeliydik
- gitmeliydiniz
- gitmeliydiler

Négatif

- git-me-meli-ydim
je ne devais pas partir
- gitmemeliydin
- gitmemeliydi
- gitmemeliydik
- gitmemeliydiniz
- gitmemeliydiler

Interrogatif

- git-meli miydim?
- devais-je partir ?*
- gitmeli miydin?
- gitmeli miydi?
- gitmeli miydik?
- gitmeli miydiniz?
- gitmeliler miydi?

➤ Affirmatif passé non constaté

- git-meli-ymişim
- *j'aurais dû partir*
- gitmeliymişsin
- gitmeliymiş
- gitmeliymişiz
- gitmeliymişsiniz
- gitmeliymişler

Négatif

- git-me-meli-ymişim
je n'aurais pas dû partir
- gitmemeliymişsin
- gitmemeliymiş
- gitmemeliymişiz
- gitmemeliymişsiniz
- gitmemelilermiş

Interrogatif

- git-meli miymiş-im?
- aurais-je dû partir ?*
- gitmeli miymişsin?
- gitmeli miymiş?
- gitmeli miymişiz?
- gitmeli miymişsiniz?
- gitmeliler miymiş?

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes à l'affirmatif présent au verbe devoir :

1. (onlar) Bu gece erken yat
2. (sen) Yemekten önce ellerini yıka
3. (biz) Yemeklerden sonra dişlerimizi fırçala
4. (ben) Yarın için gömleğimi ütüle
5. (siz) Türkçe öğrenmek için çok çalış

B Complétez les phrases suivantes à la négation du verbe devoir :

1. (sen) Yalan söyle
2. (onlar) Derste konuş
3. (ben) Sigara iç
4. (siz) Çimenlere bas
5. (biz) Çok geç yat

C Répondez aux questions suivantes :

1. Toplantıya gitmeli miydim?
Evet,
Hayır,
2. Onları bu hafta sonu aramalı mıydınız?
Evet,
Hayır,
3. Dün evi temizlemeliler miydi?
Evet,
Hayır,
4. Onu dinlemeli miydim?
Evet,
Hayır,

Devoir

-meli, -malı

2. Utilisation :

- **Obligation** : Le verbe devoir sert à exprimer l'obligation de faire une action.

Ex. Bu işi bugün bitirmeliyim. → *Je dois terminer cette affaire aujourd'hui.*

Ona hiç bir şey söylememelisin. → *Tu ne dois rien lui dire.*

Polisi aramalısınız. → *Vous devez appeler la police.*

Daha çok çalışmalıydık. → *Nous devions travailler davantage.*

Ona yardım etmelilerdi. → *Ils devaient l'aider.*

- **Interdiction / recommandation** :

Ex. Sigara ve içki kullanmamalıyız. → *Nous ne devons pas fumer et boire.*

Kırmızı ışıkta karşıya geçmemelisin. → *Tu ne dois pas traverser au feu rouge.*

Herkes toplantıya katılmalı mı? → *Tout le monde doit participer à la réunion ?*

Bütün bu ilaçları kullanmalı mıyım? → *Dois-je utiliser tous ces médicaments ?*

- **Probabilité / supposition** : -meli / -malı ajouté au verbe « olmak » (être), donne un sens de probabilité ou supposition (il est probable que, il se peut que) :

Ex. Okula gelmedi, hasta olmalı. (= herhalde hasta)

→ *Il n'est pas venu à l'école, il doit être malade.*

Evde ders çalışıyor olmalı. → *Il doit travailler à la maison.*

Yorgun olmalısınız. → *Vous devez être fatigué.*

Acıyor olmalı. → *Ça doit faire mal.*

O kadar zor olmamalı. → *Ça ne doit pas être aussi difficile que ça.*

Şaka yapıyor olmalısın. → *Tu dois plaisanter.*

Evde olmalı. → *Il doit être chez lui.*

Dün evde olmalıydı. → *Il devait être chez lui hier.*

EXERCICES

A Traduisez les phrases suivantes :

1. Ça ne doit pas coûter plus de 20 €.
.....
2. Cet exercice ne doit pas être très compliqué.
.....
3. Ça doit être très intéressant.
.....
4. Je dois lui expliquer la situation.
.....
5. Tu ne dois absolument pas t'inquiéter.
.....
6. Il doit être 17 heures.
.....
7. Dois-je attendre ici ?
.....
8. Je dois aller au supermarché, je dois acheter de la farine pour faire du gâteau.
.....
9. Nous devons nous dépêcher pour prendre le bus.
.....
10. Vous devez vous décider immédiatement.
.....

B Complétez les phrases suivantes avec le verbe devoir à l'affirmatif ou au négatif :

1. (sen) Borcunu hemen öde
2. (ben) Günde en az sekiz saat uyu
3. (biz) Başarılı olmak için çok çalış
4. (o) Sınavları varsa, evde otur ve çalış
5. (siz) Hastanede yüksek sesle konuşma
6. Öğrenciler derse geç kalma

Pouvoir

Yeterlilik

Le pouvoir en turc est exprimé à l'aide du suffixe **-(y)ebil / -(y)abil** qui s'ajoute à la racine verbale et se conjugue à tous les temps.

Racine verbale + -(y)ebil, -(y)abil + suffixe de temps + suffixe de personne → Gel + ebil + iyor + um (*je peux venir*)

1. Conjugaison à l'affirmatif :

➤ Présent progressif

- gel-ebil-iyor-um
- gelebiliyorsun
- gelebiliyor
- gelebiliyoruz
- gelebiliyorsunuz
- gelebiliyorlar

Présent aoriste

- gel-ebil-ir-im (*je peux venir*)
- gelebilirsin
- gelebilir
- gelebiliriz
- gelebilirsiniz
- gelebilirler

➤ Passé constaté

- gel-ebil-di-m
- gelebildin
- gelebildi
- gelebildik
- gelebildiniz
- gelebildiler

Passé non constaté

- gel-ebil-miş-im (*j'ai pu venir*)
- gelebilmışsin
- gelebilmiş
- gelebilmışiz
- gelebilmışsiniz
- gelebilmışler

➤ Futur

- gel-ebil-eceğ-im (*je vais pouvoir venir*)
- gelebileceksin
- gelebilecek
- gelebileceğiz
- gelebileceksiniz
- gelebilecekler

EXERCICES

A Répondez positivement aux questions suivantes :

1. Dışarı çıkabilir miyim? Evet,
2. Bir şey sorabilir miyim? Evet,
3. Pencereyi açabilir miyim? Evet,
4. Oturabilir miyim? Evet,
5. Kapıyı kapatabilir misin? Evet,
6. Tuzluğu verebilir misiniz? Evet,
7. Çocuklar bu kitabı ödünç alabilirler mi? Evet,

B Posez des questions en utilisant le verbe pouvoir au passé constaté et répondez positivement :

Ex. sen – Onunla Türkçe konuşmak → Onunla Türkçe konuşabildin mi? Evet, konuşabildim.

1. sen – kahveleri yapmak
.....
2. o – hastaneye gitmek
.....
3. siz – musluğu tamir etmek
.....
4. onlar – helikoptere binmek
.....
5. sen – denize girmek
.....

Pouvoir

Yeterlilik

2. Conjugaison à la forme négative :

- Le suffixe de pouvoir à l'affirmatif -(y)ebil ou -(y)abil n'est plus utilisé à la forme négative.

La négation se construit à l'aide du suffixe -(y)eme ou -(y)ama selon l'harmonie vocalique.

➤ Présent progressif

- gel-em-iyor-um
- gelemiyorsun
- gelemiyor
- gelemiyoruz
- gelemiyorsunuz
- gelemiyorlar

Présent aoriste

- gel-eme-m (*je ne peux pas venir*)
- gelemezsin
- gelemez
- gelemeyiz
- gelemezsiniz
- gelemezler

➤ Passé constaté

- gel-eme-dim
- gelededin
- gelededi
- gelededik
- geledediniz
- geledediler

Passé non-constaté

- gel-eme-miş-im (*je n'ai pas pu venir*)
- gelememişsin
- gelememiş
- gelememişiz
- gelememişsiniz
- gelememişler

➤ Futur

- gel-eme-yeceğ-im (*je ne vais pas pouvoir venir*)
- gelemeyeceksin
- gelemeyecek
- gelemeyeceğiz
- gelemeyeceksiniz
- gelemeyecekler

➤ Avec les verbes irréguliers :

- gitmek et etmek
(gid-em-iyor-um / gid-eme-m / gid-eme-di-m / gid-eme-miş-im / gid-eme-yeceğ-im)
- yemek et demek
(yi-yem-iyor-um / yi-yeme-m / yi-yeme-di-m / yi-yeme-miş-im / yi-yeme-yeceğ-im)

EXERCICES

→ Transformez les verbes des phrases suivantes en pouvoir :

1. Gelecek hafta gideceğiz.

.....

2. Onu asla unutmam.

.....

3. Bu konuyu anladım.

.....

4. Biraz daha pasta alırım.

.....

5. Müzeye erkenden girdim.

.....

6. Borcumu gelecek ay ödeyeceğim.

.....

7. Sizinle tenis oynarım.

.....

8. Uçak zamanında kalktı.

.....

9. Yöneticiler Metin Bey'le görüştüler.

.....

10. Bu sıcakta dışarı çıkıyor.

.....

Pouvoir

Yeterlilik

3. Utilisation :

- Sert à exprimer les capacités physiques et intellectuelles :

Ex. Bu valizi kaldıramıyorum, çok ağır.

→ *Je n'arrive pas à soulever cette valise, elle est très lourde.*

Bu alıştırma çok zor, yapamıyorum.

→ *Cet exercice est très difficile, je n'arrive pas à le faire.*

Hasta konuşmıyor. → *Le malade ne peut pas parler.*

Anlayamıyorum. → *Je n'arrive pas à comprendre.*

İnanamıyorum. → *Je n'arrive pas à y croire.*

Anahtarımı bulamıyorum. → *Je n'arrive pas à trouver ma clé.*

- Sert à demander un service :

Ex. Pencereyi açabilir / kapatabilir misin? → *Est-ce que tu peux ouvrir / fermer la fenêtre ?*

Bana yardım edebilir misiniz lütfen? → *Pouvez-vous m'aider svp ?*

- Sert à demander la permission :

Ex. Buraya oturabilir miyim? → *Puis-je m'asseoir ici ?*

Kaleminizi kullanabilir miyim? → *Puis-je utiliser votre stylo ?*

- Sert à exprimer l'autorisation :

Ex. Gidebilirsiniz. → *Vous pouvez partir.*

Buraya oturabilirsiniz. → *Vous pouvez vous asseoir ici.*

- Sert à exprimer l'interdiction avec la négation :

Ex. Buraya park edemezsiniz. → *Vous ne pouvez pas vous garer ici.*

Bu kitabı ödünç alamazsınız. → *Vous ne pouvez pas emprunter ce livre.*

- Sert à exprimer une probabilité :

Ex. Bu akşam geç gelebilirim. → *Je peux rentrer tard ce soir.*

Bu hikâye gerçek olabilir. → *Cette histoire peut être vraie.*

EXERCICES

A Posez des questions en utilisant le verbe pouvoir au présent aoriste et répondez négativement :

Ex. Ex. : sen – Çince konuşmak → Çince konuşabilir misin? Hayır, konuşamam.

1. sen – resim yapmak

.....

2. o – sınavdan iyi not almak

.....

3. siz – şarkı söylemek

.....

4. onlar – tenis oynamak

.....

5. sen – kayak yapmak

.....

B Posez des questions en utilisant le verbe pouvoir au présent aoriste et répondez négativement :

Ex. sen - oynamak / futbol oynamak

→ Basketbol oynayabilir misin ? Hayır oynayamam, ama futbol oynayabilirim.

1. sen - 20 kilometre koşmak / yürümek

.....

2. siz - düğme dikmek / ütü yapmak

.....

3. o - Arapça yazmak / konuşmak

.....

4. siz - resim yapmak / şarkı söylemek

.....

5. siz - pasta yapmak / kek yapmak

.....

6. onlar - araba tamir etmek / bisiklet tamir etmek

.....

La nominalisation des verbes

Adlaştırma

1. La nominalisation des verbes en turc se fait par la simple suppression du k final de l'infinitif, ce qui nous donne des noms figés de l'action (le fait de) :

Ex. beklemek → bekleme (*l'attente*)
bekleme odası (*la salle d'attente*)

Ex. okumak → okuma (*la lecture*)
okuma salonu (*la salle de lecture*)

Ex. Beklemeyi sevmiyorum. → *Je n'aime pas attendre.*
Okumayı ve yazmayı biliyor. → *Il sait lire et écrire.*
Bu yaz Türkiye'ye gitmeyi düşünüyorum. → *Je pense aller en Turquie cet été.*

2. Falloir (voir fiche 35) :

Gitmem gerek. → *Il faut que je parte.*
Gitmen gerek. → *Il faut que tu partes.*
Gitmesi gerek. → *Il faut qu'il parte.*
Gitmemiz gerek. → *Il faut que nous partions.*
Gitmeniz gerek. → *Il faut que vous partiez.*
Gitmeleri gerek. → *Il faut qu'ils partent.*

3. Pronom relatif « que » :

verbe nominalisé + suffixe possessif + cas du nom

Ex. Gitmemi istemiyor. → *Il ne veut pas que je parte.*
Gitmeni istiyorlar. → *Ils veulent que tu partes.*
Gitmesini istemiyorum. → *Je ne veux pas qu'il parte.*
Gitmemize kızdı. → *Il s'est fâché que nous partions.*
Gitmenize yardım etti. → *Il a aidé pour que vous partiez.*
Gitmelerine izin verdim. → *J'ai autorisé qu'ils partent.*
Sizinle gelmemi ister misiniz? → *Voulez-vous que je vienne avec vous ?*
Gelecek hafta çalışmaya başlayacağım.
→ *Je vais commencer à travailler la semaine prochaine.*

4. Discours indirect du mode impératif :

Ex. Ona « Gel ! » dedim. → *Je lui ai dit : « Viens ! ».*
Ona gelmesini söyledim. → *Je lui ai dit de venir.*

EXERCICES

→ Traduisez ces phrases en turc :

1. J'aime lire. →
2. La discussion entre les étudiants et les enseignants a duré longtemps.
→
3. L'écrivain a commencé à écrire des romans à 20 ans.
→
4. Il faut que je traduise ce texte en anglais jusqu'à demain.
→
5. Il ne sait se contenter de rien. →
6. Je suis allé cueillir des raisins en automne.
→
7. Vous pouvez vous adresser au bureau des renseignements.
→
8. J'essaie de ne pas oublier. →
9. Nous devons aider à ce que cette situation change.
→
10. J'ai besoin de réfléchir sur ce sujet. →
11. Écouter les conseils serait bien pour vous.
→
12. Les aboiements du chien s'entendent depuis ici.
→
13. La viande demande une longue cuisson pour être tendre.
→
14. Elle aime chanter et peindre. →
15. Ils sont allés chercher nos amis à l'aéroport.
→
16. J'espère vous voir demain.
→

Les modificateurs verbaux : le réfléchi

Filide çatı: dönüştürme fiil

Le turc possède quatre modificateurs verbaux (réfléchi, contributif, passif et factitif) qui interviennent sous forme de suffixes intercalaires et s'ajoutent aux racines verbales. Grâce à ces suffixes, on obtient des verbes d'un sens nouveau.

LE RÉFLÉCHI : -(i)n- (dönüştürme fiil)

L'action se réfléchit sur le sujet et forme un verbe pronominal. Le sujet est un sujet réel, il est celui qui réalise et qui subit l'action. Ces verbes existent sous une forme pronominale et non-pronominale :

◆ Après les racines verbales se terminant par une voyelle : -n-

Ex. yıka-mak (*laver*) → yıka-n-mak (*se laver*)
 koru-mak (*protéger*) → koru-n-mak (*se protéger*)

◆ Après les racines verbales se terminant par une consonne : -(i)n-

Ex. giy-mek (*mettre*) → giy-in-mek (*s'habiller*)
 sev-mek (*aimer*) → sev-in-mek (*se réjouir*)

Le suffixe **-len**, **-lan** fabrique également des verbes pronominaux à partir des noms et adjectifs :

Ex. ev (*maison*) → ev-len-mek (*se marier*)
 sinir (*le nerf*) → sinir-len-mek (*s'énervier*)
 hasta (*malade*) → hasta-lan-mak (*tomber malade*)
 hazır (*prêt*) → hazır-lan-mak (*se préparer*)

EXERCICES

→ Conjuguez au passé constaté les verbes réfléchis entre parenthèses :

1. Köpek sahibini gördü ve çok (sevinmek).

.....

2. Kapı (kilitlenmek).

.....

3. Kızlar parti için (süslenmek).

.....

4. Emre iyi (giyinmemek) ve (hastalanmak).

.....

5. Demir (paslanmak).

.....

6. Göreve yeni bir memur (atanmak).

.....

7. Peynir çok bekledi ve (küflenmek).

.....

8. Yeni komşular bugün (taşınmak).

.....

9. Ağaçlar (çiçeklenmek).

.....

10. Çocuklar çok (eğlenmek).

.....

Le contributif

İşteş fiil

LE CONTRIBUTIF : -(i)ş- (işteş fiil)

L'action est réalisée par la contribution de plusieurs sujets avec l'idée de coopération, faire ensemble ou de réciprocité entre les sujets qui font la même action ensemble ou face à face.

◆ Après les racines verbales se terminant par une voyelle : -ş-

Ex. anla-mak (comprendre) → *anla-ş-mak* (se comprendre)

◆ Après les racines verbales se terminant par une consonne : -(i)ş-

Ex. bak-mak (regarder) → *bak-ış-mak* (se regarder)

gör-mek (voir) → *gör-üş-mek* (se voir)

Le suffixe **-leş, -laş** nous permettent de former des verbes contributifs à partir des noms et des adjectifs :

Ex. selam (salut) → *selam-laş-mak* (se saluer)

mektup (lettre) → *mektup-laş-mak* (se correspondre)

güzel (beau, belle) → *güzel-leş-mek* (s'embellir)

iyi (bon, bien) → *iyi-leş-mek* (s'améliorer, guérir)

▲ Exceptions

- Certains verbes ont le sens contributif, mais il n'est pas évident d'isoler le suffixe, car -(i)ş est déjà intercalé ou se trouve déjà dans le mot :

Ex. çalışmak (travailler, étudier), konuşmak (parler)

barış (la paix) → *barış-mak* (se faire la paix)

savaş (la guerre) → *savaş-mak* (se faire la guerre)

güreş (la lutte) → *güreş-mek* (faire de la lutte)

- Certains verbes comportent le suffixe contributif sans être un verbe contributif :

Ex. yetişmek (attraper) → Otobüse zor yetiştim. (J'ai difficilement attrapé le bus.)

Ex. gelişmek (se développer) → şehir günden güne gelişiyor. (La ville se développe de jour en jour.)

Ex. alışmak (s'habituer), dönüşmek (se transformer), karışmak (se mêler, intervenir), sıkışmak (se serrer, être coincé), yatışmak (se calmer), yapışmak (se coller), yakışmak (aller bien).

EXERCICES

A Mettez le suffixe de contributif :

1. (biz) Sonunda onunla anla (passé constaté)
2. (biz) Tiyatronun önünde bul (futur)
3. (ben) Yarın müdürle gör (futur)
4. (o) Onunla selamla mi? (passé constaté)
5. Sevim Erol'la partide tanı (passé non constaté)
6. (biz) Lale'yle metroda karşıla (passé constaté)
7. (o) Ailesiyle vedala (présent)
8. (sen) Benimle şakala! (impératif négatif)
9. (onlar) Pastayı böl (passé constaté)
10. (onlar) Yıllar sonra karşıla ve ağla
(passé non constaté)

B Traduisez ces phrases au français :

1. Restoranda buluştular.
.....
2. Kendine bir çay hazırladı.
.....
3. Sık sık pazarda karşılaşıyoruz.
.....
4. Karşıdaki kahvede görüştük.
.....
5. Arabalar otobanda çarpıştı.
.....

Le passif

Edilgen fiil

LE PASSIF : -(i)l- et -(i)n- (edilgen fiil)

L'effet de l'action revient sur le sujet qui reste en retrait par rapport à l'action. Le verbe est toujours conjugué à la troisième personne du singulier, il devient intransitif et le sujet n'apparaît pas directement.

1. Formation

► Après les bases verbales se terminant par une voyelle : -n-

Ex. yıka-mak (*laver*) → yıka-n-mak (*être lavé*)

oku-mak (*lire*) → oku-n-mak (*être lu*)

► Après les bases verbales se terminant par « L » : -(i)n-

Ex. kal-mak (*rester*) → kal-in-mak (*être resté*)

bul-mak (*trouver*) → bul-un-mak (*être trouvé*)

► Après toutes les autres bases verbales se terminant par une consonne : -(i)l-

Ex. aç-mak (*ouvrir*) → aç-il-mak (*être ouvert, s'ouvrir*)

gez-mek (*se promener*) → gez-il-mek (*être promené*)

▲ Attention

Attention à ne pas confondre la forme réfléchie et passive de certains verbes :

Ex. Yıkandım. → *Je me suis lavé.* (se laver – réfléchi)

Ex. Çamaşırlar yıkandı. → *Le linge est lavé.* (être lavé – passif)

► Les verbes irréguliers au passif :

– Gitmek → gidilmek

Ex. Müzeye gidildi. → *On est allé au musée.*

– etmek → edilmek

Ex. Doktora telefon edildi. → *On a appelé le médecin.*

– Yemek → yenmek

Ex. Yemekler yendi. → *Les plats ont été mangés.*

– Demek → denmek

Ex. Bu nasıl denir? → *Comment ça se dit ?*

EXERCICES

A Distinguez le réfléchi du passif et traduisez les phrases :

1. Ali yeni evine taşındı. / Eşyalar yeni eve taşındı.

..... /

2. Ahmet odasına kapandı. / Kapı kapandı.

..... /

3. Sınavlar hazırlandı. / Sınavlara hazırlandı.

..... /

4. Uzun süre Belçika'da bulundu. / Terörist Belçika'da bulundu.

..... /

5. Çamaşırlar yıkandı. / Çocuk yıkandı.

..... /

B Mettez les phrases passives de ce texte à la forme active :

Dün gece müze hırsızlar tarafından soyuldu. Birkaç küçük tablo ve sanat eseri çalındı. Hırsızlar iki günden beri aranıyor. Nihayet bu sabah, hırsızlar polis tarafından yakalandılar.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Le passif

Edilgen fiil

2. Emploi

- Le verbe se met au passif quand on ne sait pas qui a fait l'action. L'action est généralisée, le sujet n'apparaît pas :

Ex. Mehmet camı kırdı. → Cam kırıldı.

Mehmet a cassé la vitre. → La vitre est cassée.

On peut parfois deviner le sujet :

Ex. Bu yıl okulu boyadılar. → Bu yıl okul boyandı.

Ils ont peint l'école cette année. → L'école a été peinte cette année.

▲ Remarque :

Si on veut faire figurer le sujet, on peut utiliser « tarafından », mais seulement dans la langue formelle, par exemple dans la langue de presse :

Ex. Hırsızları polis yakaladı. → Hırsızlar polis **tarafından** yakalandı.

*La police a attrapé les voleurs. → Les voleurs ont été attrapés **par** la police.*

- Le passif turc est à la fois l'équivalent de « on » du français :

Ex. Louvre'u gezdik. → Louvre gezildi.

Nous avons visité le Louvre. → Le Louvre a été visité.

Ex. Öğrenciler pikniğe gitti. → Pikniğe gidildi.

Les étudiants sont allés pique-niquer. → On est allé pique-niquer.

Ex. Fransızca konuşuyoruz. → Fransızca konuşulur.

Nous parlons français. → On parle français

- L'action peut se réaliser toute seule :

Ex. Sonbaharda yapraklar dökülür. → *Les feuilles tombent en automne.*

Dolap devrildi. → *L'armoire s'est renversée.*

Ev yıkıldı. → *La maison s'est effondrée.*

EXERCICES

→ Mettez les phrases suivantes au passif :

Ex. Orhan borcunu ödedi. → Borç ödendi.

1. Arabayı satıyorlar mı?

.....

2. Yaşlılara saygı göstermeliyiz.

.....

3. Bu olayı yıllarca unutmayacağız.

.....

4. Halıları temizliyorlar.

.....

5. Akşamki fırtına camları kırmış.

.....

6. Bu konuyu görüşeceğiz.

.....

7. Çocuklar mirası paylaştılar.

.....

8. Güzel haberleri aldık.

.....

9. Düğün hazırlıklarını tamamladık.

.....

10. Sağlık Bakanlığı bazı ilaçları yasakladı.

.....

Le factitif

Ettirgen fiil

LE FACTITIF : -t, -dir-, -(ir) / -(e)r (ettirgen fiil)

Le factitif signifie faire faire ou laisser faire une action à une autre personne.

◆ Formation :

➤ Après les bases verbales multisyllabiques se terminant par une voyelle : -t-

- Ex. ağla-mak (*pleurer*) → ağla-**t**-mak (*faire pleurer*)
 başla-mak (*commencer*) → başla-**t**-mak (*faire commencer*)
 bekle-mek (*attendre*) → bekle-**t**-mek (*faire attendre*)

➤ Après les bases verbales se terminant par les consonnes « L » et « R » : -t-

- Ex. düzel-mek → düzel-**t**-mek
 otur-mak → otur-**t**-mak

➤ Après les bases verbales monosyllabiques se terminant par une consonne : -dir- / -tir-

- Ex. yaz-mak (*écrire*) → yaz-**dir**-mak (*faire écrire*)
 gül-mek (*rire*) → gül-**dür**-mek (*faire rire*)
 yap-mak (*faire*) → yap-**tır**-mak (*faire faire*)
 öl-mek (*mourir*) → öl-**dür**-mek (*tuer*)

▲ Exception :

- | ye-mek (*manger*) se termine par une voyelle → ye-**dir**-mek (*faire manger*)

➤ Après les bases verbales multisyllabiques se terminant par une consonne autre que « L » ou « R » : -dir- / -tir-

- Ex. uyan-mak (*se réveiller*) → uyan-**dir**-mak (*réveiller qqn*)
 değiş-mek (*changer*) → değiş-**tir**-mek (*faire changer*)

EXERCICES

→ Transformez ces phrases actives en phrases factitives :

Ex. Sekreter mektup yazdı. (patron) → *Patron sekretere mektup yazdırdı.*

(yazmak est un verbe intransitif qui marche sans cas, devient transitif à sa forme factitive et marchera avec le cas accusatif.)

1. İşçiler eşyaları taşıyacak. (patron)
.....
2. Çocuklar oyun oynadı. (anneleri)
.....
3. Seyirciler çok güldü. (komedyenler)
.....
4. Nesrin bulaşıkları yıkadı. (ablası)
.....
5. Öğrenciler çok çalıştı. (öğretmen)
.....
6. Küçük kız arabaya bindi. (babası)
.....
7. Göstericiler sustu. (polis)
.....
8. Yaşlı adam taksiye bindi. (şoför)
.....
9. Konser başladı. (orkestra şefi)
.....
10. Trafik yavaşladı. (yağmur)
.....
11. Efes'i gezdik. (rehber)
.....
12. Berber saçları kesti. (Nilgün)
.....

Le factitif

Ettirgen fiil

➤ Après les bases verbales monosyllabiques se terminant par une consonne sourde Ç K T P : -(i)r- et -(e)r-

Ex. geç-mek (*passer*) → geç-ir-mek (*faire passer*)

Tatilim iyi geçiyor. → *Mes vacances se passent bien.*

Tatilimi Türkiye'de geçiriyorum. → *Je passe mes vacances en Turquie.*

Ex. bit-mek (*finir*) → bit-ir-mek (*terminer*)

Ders bitti. (verbe actif – intransitif) → *Le cours est terminé.*

Dersi bitirdik. (verbe factitif – transitif) → *Nous avons terminé le cours.*

Ex. iç-mek (*boire*) → iç-ir-mek (*faire boire*)

düşmek (*tomber*) → düş-ür-mek (*faire tomber*)

çık-mak (*sortir*) → çık-ar-mak (*faire sortir*)

kop-mak (*s'arracher*) → kop-ar-mak (*arracher*)

▲ Remarque :

Avec le factitif, les verbes intransitifs qui s'utilisent sans cas, deviennent transitifs, alors ils s'utilisent avec l'accusatif :

Ex. Bebek uyudu. → *Le bébé s'est endormi.*

Annesi bebeği uyuttu. → *Sa mère a fait dormir le bébé.*

▲ Exceptions :

Exceptions aux règles de formation citées :

Ex. görmek (*voir*) → göstermek (*montrer*)

gelmek (*venir*) → getirmek (*faire venir, amener*)

gitmek (*aller, partir*) → götürmek (*apporter*)

kalkmak (*se lever*) → kaldırmak (*faire lever*)

öğrenmek (*apprendre*) → öğretmek (*enseigner*)

yanmak (*se brûler*) → yakmak (*brûler*)

ak-mak (*couler*) → ak-ıt-mak (*faire couler*)

kork-mak (*avoir peur*) → kork-ut-mak (*faire peur*)

sark-mak (*se pencher*) → sark-ıt-mak (*laisser pendre*)

EXERCICES

→ Transformez ces phrases actives en phrases factitives et traduisez-les :

Ex. Öğrenciler Türkçe öğreniyor. → Öğretmen öğrencilere Türkçe öğretiyor.

Les étudiants apprennent le turc. → Le professeur enseigne le turc aux étudiants.

1. Futbolcular antrenman yapıyor. (Les footballeurs font de l'entraînement.)

Antrenör

2. Mustafa fotoğraf çekiyor.

Mustafa fotoğrafçıya

3. Tamirci arabayı tamir ediyor.

Mehmet Bey arabasını

4. Asuman masal anlatıyor.

Çocuklar

5. Emre arabasını yıkadı.

Emre garajda

6. Esra valizini taşıyor.

Esra otelde

7. Bugün ders geç başladı.

Öğretmen

8. Ekmek ve süt aldım.

Kapıcıya

9. Adam ölmüş.

Katil

10. Nesrin uyandı.

Annesi

Le présent progressif

Şimdiki zaman

Pour conjuguer les verbes en turc, on prend le radical du verbe en ôtant le suffixe de l'infinitif -mek ou -mak, puis on ajoute le suffixe de temps et à la fin, le suffixe de personne termine la conjugaison.

Comme le « present continuous tense » en anglais, le présent progressif en turc, exprime une action actuelle et continue dont le sens exact en français sera « être en train de ».

Le suffixe du présent progressif est -(i)yor. La lettre i entre parenthèses indique qu'elle change selon l'harmonie vocalique, mais « yor » reste figé, ainsi que les suffixes de personnes.

1. Conjugaison

► Affirmatif

- gel-iyor-um
- *je viens*
- geliyorsun
- geliyor
- geliyoruz
- geliyorsunuz
- geliyorlar

Négatif

- gel-m-iyor-um
- je ne viens pas*
- gelmiyorsun
- gelmiyor
- gelmiyoruz
- gelmiyorsunuz
- gelmiyorlar

Interrogatif

- gel-iyor mu-yum?
- est-ce que je viens ?*
- geliyor musun?
- geliyor mu?
- geliyor muyuz?
- geliyor musunuz?
- geliyorlar mı?

▲ Attention :

- Si la racine verbale se termine par a ou e, cette voyelle tombe systématiquement pour prendre la voyelle du temps qui est i ü ou bien u selon l'harmonie vocalique :
 - anla- → anlıyor
 - dinle- → dinliyor
 - bekle- → bekliyor
 - söyle- → söylüyor
- Si la dernière voyelle de la racine verbale est « u » comme dans les verbes okumak, uyumak, le « i » du suffixe de présent -(i)yor tombe : oku-yor-um (je lis), uyu-yor-um (je dors).

EXERCICES

→ Répondez aux questions avec les verbes donnés en utilisant le présent progressif :

Ex. Ahmet ne yapıyor? Kitap okumak → Ahmet kitap okuyor.

1. Kulüpte ne yapıyorsun? Spor yapmak
.....
2. Mary ve Julia Türkiye'de ne yapıyorlar? Türkçe öğrenmek
.....
3. Sezen Aksu ne yapıyor? Şarkı söylemek
.....
4. Hasan mutfakta ne yapıyor? Kahve içmek
.....
5. Elif ve sen ne yapıyorsunuz? Televizyon seyretmek
.....
6. Deden ne yapıyor? Masal anlatmak
.....
7. Ayşe ne yapıyor? Yemek hazırlamak
.....
8. Taksi şoförü ne yapıyor? Araba kullanmak
.....
9. Öğretmen ne yapıyor? Türkçe öğretmek
.....
10. Çocuklar bahçede ne yapıyor? Oyun oynamak
.....
11. Fotoğrafçı ne yapıyor? Fotoğraf çekmek
.....
12. Tamirci ne yapıyor? Musluğu tamir etmek
.....

Le présent progressif

Şimdiki zaman

► La négation

Le suffixe de la négation -me-/ma- devient -m-, car le suffixe de temps commence par une voyelle, donc une seule lettre donne le sens négatif. → **-m-**

Ex. yaz – ıyor (*il écrit*) ≠ yaz – m – ıyor (*il n'écrit pas*)

▲ Remarque :

La négation provoque un accent tonique sur le syllabe qui la précède.

► La conjugaison des verbes irréguliers :

- Seulement deux verbes dont le T final de la racine devient D à condition qu'il reste entre deux voyelles :

gitmek (*aller, partir*) → gidiyorum (*je m'en vais, je pars*)

etmek (verbe auxiliaire) → telefon ediyorum (*je téléphone*)

À la négation, on revient à la forme initiale : gitmiyorum, telefon etmiyorum.

- Il n'existe que deux verbes monosyllabiques se terminant par une voyelle ; cette voyelle tombe à la conjugaison au présent pour prendre la voyelle du temps :

Ex. yemek (*manger*) → yiyorum (*je mange*)

demek (*dire*) → diyorum (*je dis*)

À la négation, on revient à la forme initiale : yemiyorum, demiyorum.

2. Utilisation

- Pour décrire une action en cours, en train de se dérouler au moment où l'on parle :

Ex. Ne yapıyorsun? → *Que fais-tu ?*

Çalışıyorum. → *Je travaille.*

- Pour faire référence à une action future certaine :

Ex. Yarın tatile çıkıyoruz. (= çıkacağız) → *Nous partons en vacances demain.*

- Pour exprimer une habitude :

Ex. Her sabah altıda kalkıyorum. → *Je me lève tous les matins à 6 h.*

Sık sık tiyatroya gidiyorum. → *Je vais souvent au théâtre.*

EXERCICES

→ Mettez les phrases suivantes au présent progressif et traduisez-les :

1. Onu çok özledim.

.....

2. Bana inanmadı.

.....

3. Anlamadınız mı?

.....

4. Karnım ağrıdı.

.....

5. Kontratı neden imzalamadılar?

.....

6. Onu affettim.

.....

7. Hasan'ın yanında kim vardı?

.....

8. Bu parfüm hoşuma gitti.

.....

9. Saatlerce televizyon seyretti.

.....

10. Komşular çok gürültü yaptı, uyuyamadım.

.....

Le présent aoriste

Geniş zaman

Le présent aoriste en turc, comme le « simple present tense » de l'anglais, exprime une action au sens large, sans précision de temps. C'est le présent de l'habitude, de la réalité commune, de l'éventualité.

1. Conjugaison affirmative :

- **1er groupe** : Tous les verbes se terminant par une voyelle prennent le suffixe du présent aoriste qui est réduit à une seule lettre : -r-

– iste-R-im	bekle-R-im	ara-R-im	ye-R-im
<i>je veux</i>	<i>j'attends</i>	<i>je cherche</i>	<i>je mange</i>
– istersin	beklersin	ararsın	yersin
– ister	bekler	arar	yer
– isteriz	bekleriz	ararız	yeriz
– istersiniz	beklersiniz	ararsınız	yersiniz
– isterler	beklerler	ararlar	yerler

- **2^e groupe** : Tous les verbes monosyllabiques se terminant par une consonne prennent le suffixe -(e)r, -(a)r :

– yap-AR-im	bak-AR-im	sev-ER-im
<i>je fais</i>	<i>je regarde</i>	<i>j'aime</i>
– yaparsın	bakarsın	seversin
– yapar	bakar	sever
– yaparız	bakarız	severiz
– yaparsınız	bakarsınız	seversiniz
– yaparlar	bakarlar	severler

▲ Exceptions :

13 verbes de ce groupe se conjuguent avec le suffixe -(i)r au lieu de -(e)r : al-ır, bil-ir, bul-ur, dur-ur, gel-ir, gör-ür, kal-ır, ol-ur, öl-ür, san-ır, ver-ir, var-ır, vur-ur.

- **3^e groupe** : Tous les verbes multisyllabiques se terminant par une consonne prennent le suffixe -(i)r, -(ı)r, -(ü)r, -(u)r :

– çalış-IR-im	konuş-UR-um
<i>je travaille</i>	<i>je parle</i>
– çalışırsın	konusursun
– çalışır	konusur
– çalışırız	konusuruz
– çalışırsınız	konusursunuz
– çalışırlar	konusurlar

EXERCICES

A Construisez des phrases interrogatives à l'aoriste en utilisant les mots donnés et répondez positivement :

Ex. Sen / her gün / kitap / okumak → Question : Sen her gün kitap okur musun?

→ Réponse : Evet, her gün okurum.

1. Arzu / her zaman / elbise / giymek?

.....

2. Onlar / her kış / kayak yapmak?

.....

3. Siz / her akşam / şarap / içmek?

.....

4. Siz / parkta / bisiklete binmek?

.....

5. Sen / benimle / sinemaya gelmek?

.....

B Répondez négativement aux questions suivantes :

Ex. Sen her gün kitap okur musun? → Hayır, ben her gün kitap okumam.

1. Arzu her zaman şapka takar mı?

.....

2. Onlar her yaz tatil yapar mı?

.....

3. Siz her akşam şarap içer misiniz?

.....

4. Sen hiç yalan söyler misin?

.....

5. Siz her hafta sonu sinemaya gider misiniz?

.....

Le présent aoriste

Geniş zaman

► La négation :

- Racine verbale + **-me(z) / -ma(z)** + suffixe de personne
- Ben televizyon izle – **mem** (*je ne regarde pas la télé*)
- Sen televizyon izle – **mez-sin**
- O televizyon izle – **mez**
- Biz televizyon izle – **me-y-iz**
- Siz televizyon izle – **mez-siniz**
- Onlar televizyon izle – **mez-ler**

2. Utilisation : L'utilisation de l'aoriste se confond avec certains emplois du présent progressif. Le présent progressif peut toujours remplacer le présent aoriste quand on veut exprimer l'habitude.

Voici les deux utilisations pour lesquelles on peut utiliser le présent aoriste ou le présent progressif :

► Pour exprimer une habitude, une action souvent répétée :

Ex. Her sabah yedide kalkarım / kalkıyorum. → *Tous les matins, je me lève à 7 h.*

Mehmet iyi İngilizce konuşur / konuşuyor. → *Mehmet parle bien l'anglais.*

Ces adverbess complètent les phrases en aoriste : **her, hiç (bir zaman), hep, bazen, genellikle, sık sık, ender olarak.**

Ex. Her zaman erken kalkar. → *Il se lève tout le temps tôt.*

Hiç kahve içmem. → *Je ne bois jamais de café.*

Hep geç gelir. → *Il arrive toujours en retard.*

Bazen sigara içerim. → *Je fume parfois.*

Genellikle geç yatarım. → *Je me couche tard en général.*

Sık sık havuza giderim. → *Je vais souvent à la piscine.*

Ender olarak çay içeriz. → *Nous buvons rarement du thé.*

► Pour exprimer une vérité générale :

Ex. Dünya Güneş etrafında döner. → *La Terre tourne autour du Soleil.*

Su 100 derecede kaynar. → *L'eau bout à 100 degrés.*

Les proverbes utiliseront forcément l'aoriste :

Ex. It ürür, kervan yürür. → *Les chiens aboient, la caravane passe.*

Üzüm üzüme baka baka kararır. → *On se forme en imitant les autres.*

Erken kalkan yol alır. → *Celui qui se lève tôt, avance.*

Kendi düşen ağlamaz. → *Celui qui tombe, ne pleure pas.*

Ömür biter, yol bitmez. → *La vie se termine, mais pas les routes.*

EXERCICES

A Construisez des phrases à l'aoriste en utilisant les mots donnés :

Ex. Onlar / Pazar günü / TV izlemek → Onlar Pazar günü TV izlerler.

1. Ben / her çarşamba / kütüphane / gitmek

.....

2. Onlar / her akşam / televizyon seyretmek

.....

3. Ayşe / salı günleri / tenis oynamak

.....

4. Japonlar / her zaman / çok çalışmak

.....

5. Ben / her yıl / Türkiye / ziyaret etmek

.....

6. Selin ve Emre / sık sık sohbet etmek

.....

B Construisez des phrases interrogatives à l'aoriste de politesse en utilisant des mots donnés (voir fiche suivante) :

Ex. Hava çok sıcak. Pencere / açmak → Pencereyi açar mısınız?

1. Çok açım. Yemek / hazırlamak?

.....

2. Çok hastayım. Beni / hastane / götürmek?

.....

3. Çocuk uyumak istiyor. Ona / kitap okumak?

.....

4. Çok susadım. Bir bardak su / getirmek?

.....

5. Valiz çok ağır. Bana / yardım etmek?

.....

6. Kayboldum. Bana / yolu göstermek?

.....

Le présent aoriste

Geniş zaman

Le présent aoriste est également utilisé pour exprimer le futur proche et pour demander poliment un service à qqn. Aucun autre temps ne pourra le remplacer :

- ♦ **Futur proche** : Pour exprimer une action probable qui va se dérouler dans un futur proche, c'est un futur probable :

Ex. Seçimleri X kazanır. → *X va (probablement) gagner les élections.*

İzmir'e gitmek için herhalde uçağa binerim. → *Pour aller à Izmir, je vais probablement prendre l'avion.*

- ♦ **L'aoriste de politesse** :

Ex. Lütfen kapıyı açar mısın? → *Peux-tu ouvrir la porte svp ?*

Bana yardım eder misiniz, lütfen? → *Pourriez-vous m'aider svp ?*

Bizimle gelmek ister misiniz? → *Voulez-vous venir avec nous ?*

Çay içer misiniz? Hayır, teşekkürler. → *Voulez-vous boire du thé ? Non, merci.*

Şeker alır mısın? Evet, biraz alırım. → *Tu veux du sucre ? Oui, j'en prends un peu.*

Certaines expressions de politesse sont construites en aoriste :

Ex. Teşekkür ederim. → *Merci.*

Rica ederim. → *Je t'en ou vous en prie.*

▲ Attention :

Le présent aoriste est peu compatible avec certains verbes qui sont utilisés au présent progressif :

Ex. oturmak → Ankara'da oturuyorum. (*J'habite à Ankara.*)

yaşamak → İzmir'de yaşıyorlar. (*Ils vivent à Izmir.*)

anlamak → Anlıyorum. (*Je comprends*)

koklamak → Parfümü kokluyor. (*Il sent le parfum.*)

duymak → Duyuyor musun? (*Tu entends ?*)

görmek → Görüyor musun? (*Tu vois ?*)

EXERCICES

A Posez la question :

Ex. Ben kahve içmem. → Sen kahve içmez misin?

1. Ben gazete okumam.

.....

2. O müzeleri sevmez.

.....

3. Biz bisiklete binmeyiz.

.....

4. Ben et yemem.

.....

5. O mesaj yazmaz.

.....

6. Onlar çok para harcamaz.

.....

B Mettez le texte suivant à l'aoriste :

Benim adım Ali Karataş. Doktorum. Antalya'da bir hastanede çalışıyorum. Her sabah dokuzda işe gidiyorum ve akşam saat altıda eve dönüyorum. Hastanede çok yoğun çalışıyorum. Hafta sonları çalışmıyorum. Cumartesileri arkadaşlarımla buluşuyorum. Televizyon seyretmekten hoşlanmıyorum. Kitap okumayı seviyorum. Pazar günleri ailemle vakit geçiriyorum. Güzel havalarda pikniğe gidiyoruz.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Le passé constaté

dî'li geçmiş zaman (görülen geçmiş zaman)

Le passé constaté est utilisé pour exprimer une action réalisée et achevée dans le passé et constaté par le sujet parlant qui est le témoin direct de l'action. Son équivalent en français est le passé composé et le passé simple.

◆ Conjugaison

- Le suffixe du passé composé : -di (-di, -dü, -du) s'ajoute aux racines verbales :

Affirmatif

– gel-di-m
je suis venu
– geldin
– geldi
– geldik
– geldiniz
– geldiler

Négatif

gel-me-di-m
je ne suis pas venu
gelmedin
gelmedi
gelmedik
gelmediniz
gelmediler

Interrogatif

gel-di-m mi?
suis-je venu ?
geldin mi?
gelmedi mi?
gelmedik mi?
gelmediniz mi?
gelmediler mi?

- Avec les verbes se terminant avec les consonnes sourdes Ç K P T, le « d » se transforme toujours en « t » :
 - Terminaison Ç → aç-tı-m (*j'ai ouvert*)
 - Terminaison K → kalk-tı-m (*je me suis levé*)
 - Terminaison P → yap-tı-m (*j'ai fait*)
 - Terminaison T → git-ti-m (*je suis parti*)

◆ Utilisation

Ex. Pasta getirdim. → *J'ai apporté un gâteau.*

Babam bana bilgisayar aldı. → *Mon père m'a acheté un ordinateur.*

Bu kitabı önceden okudum. → *J'ai déjà lu ce livre.*

Kanada'ya önceden gittim. → *Je suis déjà allé au Canada.*

C'est le temps pour écrire l'Histoire :

Ex. Fatih Sultan Mehmet 1453'te İstanbul'u aldı.

→ *Mehmet le Conquérant a pris Istanbul en 1453.*

Ex. Kristof Kolomb 1492'de Amerika'yı keşfetti.

→ *Christophe Colomb a découvert l'Amérique en 1492.*

EXERCICES

A Réécrivez les phrases suivantes au passé constaté et traduisez-les en français :

1. Ona güveniyorum. →
.....
2. Köpekten çok korkuyor. →
.....
3. Üşüyor musunuz? →
.....
4. Toplantıya gitmiyor musunuz? →
.....
5. Öğrenciler dersi dikkatle dinliyorlar. →
.....

B Faites des questions comme dans l'exemple :

Ex. Anahtarı çantama koydum.

→ Anahtarı nereye koydun? (nereye?)

→ Neyi çantana koydun? (neyi?)

1. Ahmet Bodrum'a gitti.
..... (nereye?)
..... (kim?)
2. Gözlüğümü evde unuttum.
..... (nerede?)
..... (neyi?)
3. Annem ve babam dün gece uçakla İstanbul'dan döndü.
..... (kim?)
..... (nereden?)
..... (neyle?)
..... (ne zaman?)

Le passé non-constaté

miş'li geçmiş zaman (duyulan geçmiş zaman)

En turc, lorsqu'on veut rapporter une action (discours rapporté) ou un événement achevé dont on n'est pas sûr de la véracité, auquel on n'a pas assisté (on n'a pas été témoin oculaire), on utilise le passé non constaté en **-miş**. C'est le passé composé qui le traduit en français ou bien le futur antérieur. (dubitatif, paraît-il, il paraît que, il semble que, j'ai entendu que, selon ce qu'on dit...)

1. Conjugaison

- Affirmatif : Radical + -miş + suffixe de personne
- Négatif : Radical + -me + -miş + suffixe de personne

Affirmatif

- gel-miş-im
je serai venu
- gelmişsin
- gelmiş
- gelmişiz
- gelmişsiniz
- gelmişler

Négatif

- gel-me-mişim
je ne serai pas venu
- gelmemişsin
- gelmemiş
- gelmemişiz
- gelmemişsiniz
- gelmemişler

Interrogatif

- gel-miş miyim?
serai-je venu ?
- gelmiş misin?
- gelmiş mi?
- gelmiş miyiz?
- gelmiş misiniz?
- gelmişler mi?

▲ Remarque :

Tous les verbes se conjuguent de la même façon, ainsi que les quatre verbes particuliers (gitmek, etmek, yemek, demek). Il n'y a aucune irrégularité.

➤ Avec les verbes être et avoir :

– OLMAK (être)

Ex. doktormuşum / doktor değilmişim / doktor muymuşum?
öğrenciymişim / öğrenci değilmişim / öğrenci miymişim?
Ali iki gün önce Ankara'daymış. → *Il paraît que Ali était à Ankara il y a deux jours.*
Il aura été à Ankara il y a deux jours.)

– SAHIP OLMAK (avoir)

Ex. varmış → *il y avait* ≠ yokmuş → *il n'y avait pas*
İki çocuğu varmış. → *Il paraît qu'il a deux enfants, il aura eu deux enfants.*

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes avec le passé non-constaté à l'affirmatif et traduisez-les :

1. Ömer dün pazara git
.....
2. Ali babasına telefon et
.....
3. Ben matematikten kötü not al
.....
4. Gece çok kar yağ, bu sabah işe gidemedim.
.....
5. Onlar dün durakta çok bekle
.....
6. Ahmet benim doğum günümü unut
.....
7. Çay çok sıcak, ağzım yandı.
.....
8. Çok iyi bir adam, herkese yardım et
.....
9. (Ben) Daha önce bu kitabı oku
.....

B Complétez les phrases suivantes avec le passé non-constaté au négatif et traduisez-les :

1. Bekir dün hiç birşey ye
.....
2. Hırsız polislere doğru söyle
.....
3. Sen Mustafa'ya hediye al
.....
4. Siz meseleyi anla
.....
5. Ali sınava hiç çalış
.....
6. Sen dün derste öğretmenini dinle
.....

Le passé non-constaté

miş'li geçmiş zaman (duyulan geçmiş zaman)

2. Utilisation

Le passé en **-miş** est utilisé pour :

- exprimer des faits très anciens dont on n'a pas été le témoin direct.
- constater le résultat présent d'une action passée dont on n'a pas vu le déroulement.
- exprimer un fait dont on n'est pas sûr, dont on questionne la véracité.
- exprimer un fait qui a été réalisé à l'insu de quelqu'un, par erreur, par oubli ou inconsciemment.
- C'est le temps du conte pour les enfants par excellence : Bir varmış, bir yokmuş... (il était une fois...)

Exemples d'utilisation :

- **Mode rapporté** : on constate le résultat d'une action que l'on n'a pas vu se dérouler. Ali gelmiş : *Il paraît qu'Ali est venu.* (Ici on rapporte une action sans être témoin.)

Ex. Ali geçen hafta hastaymış, o yüzden okula gelmemiş. → *Apparemment Ali était malade la semaine dernière, c'est pour cela qu'il n'est pas venu à l'école.*

Haberlerde duyduğum, bir trafik kazası olmuş, iki kişi yaralanmış. → *J'ai entendu aux infos, apparemment il y a eu un accident de voiture, il y aura eu deux blessés.*

Grev yüzünden geç kalmış. → *Il aura été en retard à cause de la grève.*

Bu sabah ders yok muymuş? → *Il n'y avait pas, il n'y aura pas eu de cours ce matin ?*

- **Constatation** : On constate le résultat d'une action que l'on n'a pas vu se dérouler et que l'on remarque après coup :

Ex. Eyvah anahtarımı unutmuşum! → *Mince j'ai oublié mes clés !*

Dün Antalya'da kar yağmış. → *Hier il a neigé à Antalya.*

- **Temps de narration** : On raconte un fait imaginaire, lointain dont personne n'a été témoin (le temps du conte pour les enfants).

Ex. Bir varmış, bir yokmuş, bir zamanlar bir kral varmış...

→ *Il était une fois, il y avait un roi...*

EXERCICES

A Transformez le texte suivant à la 3e personne du singulier en utilisant le passé non-constaté :

Dün sabah çok erken kalktım. Pencereyi açtım ve dışarı baktım. Hava çok güzeldi. Elimizi yüzümü yıkadım. Eşofmanımı giydim ve parka gittim. O sabah park çok sessizdi. Sadece kuşların sesi vardı. Derin derin nefes aldım, burnuma çiçek kokuları geldi. Yaklaşık bir saat parkta yürüyüş yaptım. Sonra eve döndüm. Duş aldım ve kahvaltı yaptım.

.....

.....

.....

.....

B Mettez les phrases suivantes à la forme négative :

1. Arkadaşı çok çalışkanmış.

.....

2. Dün evdelermiş.

.....

3. Dün akşam şehrin sokakları çok kalabalıkmış.

.....

4. Yazlık evleri çok büyükmüş.

.....

5. Arabada benzin varmış.

.....

6. Buradaki adamlar gazeteci miymiş?

.....

7. Hastanın durumu kritikmiş.

.....

8. Uzun süre güneşte durmak tehlikeliymiş.

.....

9. Erzurum'da hava karlıymış.

.....

Le futur

Gelecek zaman

Le futur exprime une intention, une action à venir certainement, sans probabilité. Il se conjugue à l'aide du suffixe **-(y)ecek / -(y)acak**. Il est traduit en français par le futur simple, alors que le futur proche est exprimé en turc la plupart du temps par le présent aoriste. (voir fiche 44)

◆ Conjugaison au futur :

➤ Affirmatif

- gel – eceğ – im
je viendrai
- geleceksin
- gelecek
- geleceğiz
- geleceksiniz
- gelecekler

Négatif

- gel – **me – y** – eceğ – im
je ne viendrai pas
- gelmeyeceksin
- gelmeyecek
- gelmeyeceğiz
- gelmeyeceksiniz
- gelmeyecekler

➤ Affirmatif

- yap – acağ – im
je ferai
- yapacaksın
- yapacak
- yapacağız
- yapacaksınız
- yapacaklar

Négatif

- yap – **ma – y** – acağ – im
je ne ferai pas
- yapmayacaksın
- yapmayacak
- yapmayacağız
- yapmayacaksınız
- yapmayacaklar

◆ Les quatre verbes irréguliers :

- Gitmek (aller) → gid – eceğ – im ≠ git – **me – y** – eceğ – im
- Etmek (faire) → telefon edeceğim ≠ telefon etmeyeceğim
- Yemek (manger) → yiyeceğim ≠ yemeyeceğim
- Demek (dire) → diyeceğim ≠ demeyeceğim

EXERCICES

A Répondez aux questions suivantes en utilisant le futur à l'affirmatif :

1. Sen yarın akşam ne yapacaksın? (televizyon seyretmek)

.....

2. Siz yarın sabah ne yapacaksınız? (parkta koşmak)

.....

3. Sen öğleden sonra nereye gideceksin? (hastaneye)

.....

4. Onlar gelecek hafta sonu ne yapacaklar? (pikniğe gitmek)

.....

5. O gelecek ay ne yapacak? (tatile çıkmak)

.....

B Mettez les phrases suivantes à la négation du futur :

1. Babama telefon edeceğim.

.....

2. Onunla bu konuyu konuşacaksınız.

.....

3. Çocuklar pazar günü öğlene kadar uyuyacaklar.

.....

4. Onu garda karşılayacağım.

.....

5. Sanırım tiyatroya gidecekler.

.....

Le futur

Gelecek zaman

◆ Interrogation

Pour poser une question au futur, la particule interrogative « mi » ? est placée à la fin de la phrase et est toujours écrit séparément :

- gel-ecek mi-yim?
- gelecek misin?
- gelecek mi?
- gelecek miyiz?
- gelecek misiniz?
- gelecekler mi?

▲ Remarque :

La place de la particule « mi » peut changer selon ce que l'on veut dire. « mi » sera placé juste après le mot sur lequel porte la question, sur le sujet, sur l'objet ou sur le verbe :

Ex. Siz bu yıl Türkçe öğrenecek misiniz? → *Apprendrez-vous le turc cette année ?*
(la question porte sur le verbe)

Ex. Siz mi bu yıl Türkçe öğreneceksiniz? → *Est-ce vous qui apprendrez le turc cette année ?* (la question porte sur le sujet)

Ex. Siz bu yıl mı Türkçe öğreneceksiniz? → *Est-ce cette année que vous apprendrez le turc ?* (la question porte sur l'objet)

Ex. Siz bu yıl Türkçe mi öğreneceksiniz? → *Est-ce le turc que vous apprendrez cette année ?* (la question porte sur l'objet)

EXERCICES

A Réécrivez le texte suivant à la 1re personne du singulier :

Murat yarın önemli bir konferansa katılacak ve bir konuşma yapacak. Bu yüzden çok erken kalkacak. Konuşmasını son defa bir daha okuyacak, kontrol edecek. Saat onda konferans salonunda olacak. Saat on birde konferans başlayacak. Konferanstan sonra arkadaşlarıyla yemeğe çıkacak.

.....

.....

.....

.....

B Faites des questions au futur en tutoiement et répondez :

- Doğum günümde şarkı söyle?
Tabii,
- Bugün bizimle ders çalış?
Evet,
- Onlara cevap ver?
Hayır,
- Bu gece televizyonda maçı seyret?
Tabii,
- Soğukları buzdolabına yerleştir?
Evet,
- Bu hafta sonu bize gel?
Hayır,
- Aylin'in düğününe git?
Kesinlikle
- Siz bu sene tatile çık?
Evet,
- Bugün eve geç mi dön?
Hayır,

Le futur

Gelecek zaman

◆ Les verbes être et avoir au futur :

- **OLMAK (être)** se conjugue comme les autres verbes au futur ; le suffixe de temps se colle à la racine verbale ol- :

Affirmatif

– ol-acağ-ım

je serai, je deviendrai

– olacaksın

– olacak

– olacağız

– olacaksınız

– olacaklar

Négatif

ol-ma-yacağ-ım

≠ je ne serai pas, je ne deviendrai pas

olmayacaksın

olmayacak

olmayacağız

olmayacaksınız

olmayacaklar

Ex. Yarın sabah 7'de havaalanında olacağım.

→ *Je serai à l'aéroport à 7 h demain matin.*

Ex. Uçak bir saat sonra İstanbul'da olacak.

→ *L'avion sera à Istanbul dans une heure.*

Ex. Mehmet bu öğleden sonra bürosunda olacak.

→ *Mehmet sera dans son bureau cet après-midi.*

Ex. Ali gelecek yıl doktor olacak.

→ *Ali deviendra médecin l'année prochaine.*

- **SAHİP OLMAK (avoir)** se conjugue comme les autres verbes au futur :

– Arabam var. ≠ Arabam yok.

– Arabam vardı. ≠ Arabam yoktu.

– Arabam olacak. ≠ Arabam olmayacak.

- Quelques adjectifs pouvant être utilisés avec le futur :

– Yarın sabah (*demain matin*)

– Yarın öğlen (*demain midi*)

– Yarın öğleden sonra (*demain après-midi*)

– Yarın akşam (*demain soir*)

– Yarın gece (*demain nuit*)

– Gelecek hafta (*la semaine prochaine*)

– Gelecek ay (*le mois prochain*)

– Gelecek yıl (*l'année prochaine*)

EXERCICES

→ Construisez des phrases avec les mots proposés :

Ex. Elif / Pazartesi / hastanedeki arkadaşı / ziyaret etmek
Elif Pazartesi günü hastanedeki arkadaşını ziyaret edecek.

1. Ali / Salı / erkenden okulda olmak

.....

2. Nesrin / bir saat sonra / bürosu / olmak

.....

3. Ben / iki yıl sonra / doktor olmak

.....

4. Cem / Çarşamba günü / Almanca dersi / olmak

.....

5. Dr. Dilara / Perşembe günü / hastalarını kontrol etmek

.....

6. Onlar / Cumartesi günü / yemekte olmak

.....

7. Leyla / Pazar günü / annesi / telefon etmek

.....

L'impératif

Emir kipi

Le mode impératif s'utilise pour donner un ordre, une consigne, pour demander un service ou attirer l'attention. Il n'existe pas de suffixe particulier de ce mode, on l'obtient en collant les suffixes de personne aux racines verbales.

1. Conjugaison

- L'impératif existe pour toutes les personnes en turc, sauf pour la première personne du singulier, car on ne donne pas d'ordre à soi-même. Et la première personne du pluriel se superpose avec le mode optatif.

GELMEK	Singulier	Pluriel
I.	–	Gelelim (venons)
II.	Gel (viens)	Gelin(iz) (venez)
III.	Gelsin (qu'il vienne)	Gelsinler (qu'ils viennent)

⚠ Remarques

- Il n'y a pas de suffixe à la deuxième personne du singulier, la racine verbale sert seule à exprimer l'impératif. C'est la forme conjuguée la plus courte.
- Le subjonctif n'existe pas en turc, l'impératif donne l'équivalent aux 3es personnes du singulier et du pluriel.

➤ La forme négative :

Ex. Gitme! → *Ne t'en va pas !, Ne pars pas !*

Dışarı çıkma! → *Ne sors pas !*

Derste konuşmayın, gürültü yapmayın!

Ne parlez pas en cours, ne faites pas de bruit !

Hemen gelmesinler. → *Qu'ils ne viennent pas tout de suite.*

Sigara içmeyin! → *Ne fumez pas !*

➤ La forme interrogative existe seulement pour il/elle, ils/elles et nous/on :

Ex. Bir saatten beri bekliyor, daha beklesin mi, gitsin mi?

→ *Il attend depuis une heure, il faut qu'il attende encore ou qu'il s'en aille ?*

Sana yardım edelim mi? → *Tu veux qu'on t'aide ?*

Bu kitabı okusunlar mı? → *Qu'ils lisent ce livre ?*

EXERCICES

A Faites des phrases en utilisant une fois l'impératif affirmatif et une deuxième fois l'impératif négatif (en tutoyant) :

Ex. Müzik / dinlemek. Beni / dinlemek → Müzik dinleme, beni dinle!

1. Televizyon seyretmek. Kitap okumak

.....

2. Hızlı konuşmak. Yavaş konuşmak

.....

3. Çok şekerli kahve içmek. Az şekerli içmek

.....

4. Ona cevap vermek. Bana cevap vermek

.....

5. Yere oturmak. Sandalyeye oturmak

.....

6. Eve dönmek. Sinemaya gelmek

.....

B Mettez les phrases suivantes à la forme négative de l'impératif :

1. Buraya gel(in)! *Viens (venez) ici !*

.....

2. Gir(in)! *Entre(z) !*

.....

3. Dışarı çık(in)! *Sort(ez) dehors !*

.....

4. Ona söyle, yarın gelsin. *Dis lui, qu'il vienne demain.*

.....

5. Bu ilacı için! *Prenez ce médicament !*

.....

6. Buraya oturun! *Asseyez-vous ici !*

.....

L'impératif

Emir kipi

► Avec les verbes irréguliers :

- Yemek / demek (e devient i pour les 2e et 3e personnes du pluriel à l'affirmatif. La forme négative ne présente pas d'irrégularité) :

–	–
ye	yeme
<i>mange</i>	<i>ne mange pas</i>
yesin	yemesin
yyelim	yemeyelim
yyin (yeyin)	yemeyin
yesinler	yemesinler

- Gitmek / etmek / tatmak (t devient d pour les 2e et 3e personnes du pluriel à l'affirmatif. La forme négative ne présente pas d'irrégularité) :

–	–
git	gitme
<i>pars, va-t'en</i>	<i>ne pars pas</i>
gitsin	gitmesin
gidelim	gitmeyelim
gidin	gitmeyin
gitsinler	gitmesinler

Ex. Hemen buradan **gidin!** → *Partez d'ici tout de suite !*

Bana yarın telefon **edin!** → *Téléphonez-moi demain !*

Lütfen, şu yemekten de **tadın!** → *Goûtez aussi de ce plat svp !*

EXERCICES

→ **Complétez les phrases suivantes en ajoutant –(y)elim ou bien –meyelim :**

1. Tatilde Bodrum'a git

Hayır, Bodrum'a git, Kaş'a git

2. İspanyolca öğren

Hayır, İspanyolca öğren, İtalyanca öğren

3. Akşam yemeğinde şarap iç

Hayır, şarap iç, bira iç

4. Televizyon seyret

Hayır, televizyon seyret, çık,
bir tur at

5. Yarın sabah parkta koş

Hayır, parkta koş, bisiklete bin

6. Bu akşam ne yemek yap

Bu akşam yemek yap, lokantada ye

L'impératif

Emir kipi

2. Utilisation

- Pour donner un ordre :

Ex. Koş! → *Cours !*

Beklesinler! → *Qu'ils attendent !*

Yerlerinize oturun! → *Asseyez-vous à vos places !*

Sınavda sağa sola bakmayın! → *Ne regardez pas à droite à gauche pendant l'examen !*

- Pour demander un service, pour prier qqn de faire qqch., souvent accompagné par « lütfen » (s'il te plaît, s'il vous plaît) au début ou à la fin de la phrase :

Ex. Lütfen ona söyleyin! → *Dites-lui svp !*

Lütfen şu kalemi verin! → *Donnez-moi ce style svp !*

Kapıyı açın lütfen! → *Ouvrez la porte svp !*

Pencereyi kapatın lütfen! → *Fermez la fenêtre svp !*

- Pour donner des consignes :

Ex. Doğru gidin ve sola dönün! → *Avancez tout droit et tournez à gauche.*

Çimenlere basmayın! → *Ne marchez pas sur la pelouse !*

- Pour attirer l'attention :

Ex. Bak(in) ne oldu! → *Regarde(z) ce qu'il s'est passé !*

Dikkat, önünüze bakın! → *Attention, regardez devant vous !*

S'utilise dans des expressions figées comme :

Ex. Kolay gelsin! → *Bon courage !*

Afiyet olsun! → *Bon appétit !*

Geçmiş olsun! → *Bon rétablissement !*

Hayırlı olsun! → *Que cela soit béni !*

Doğum günün(üz) kutlu olsun! → *Joyeux anniversaire !*

Bayramınız kutlu olsun! → *Bonne fête !*

Beni affet! → *Pardonne-moi !*

Merak etmeyin! → *Ne vous inquiétez pas !*

Çok yaşa(yın)! → *À tes (vos) souhaits !*

Sen (siz) de gör(ün)! → *Merci, à vous aussi !*

Güle güle kullan(ın)! → *Porte(z)-le bien !*

Allah rahatlık versin! → *Bonne nuit !*

Allah korusun! → *Que Dieu vous/te protège !*

Eksik olma(yın)! → *Merci !*

EXERCICES

A Faites des phrases en utilisant l'impératif négatif et affirmatif (à la 2e personne du pluriel) :

Ex. sinemaya gitmek, okula gitmek → Sinemaya gitmeyin, okula gidin.

1. şarkı söylemek, gitar çalmak

.....
.....

2. yerde oturmak, sandalyede oturmak

.....
.....

3. hikâye anlatmak, şiir okumak

.....
.....

4. televizyon seyretmek, ders çalışmak

.....
.....

5. hızlı koşmak, yavaş yürümek

.....
.....

6. Fransızca konuşmak, Türkçe konuşmak

.....
.....

B Complétez les phrases suivantes comme dans l'exemple :

Ex. Kapı..... kapat.....! (2e pers. du pluriel) → Kapıyı kapatın!

1. Otobüs..... dikkatli bin.....! (2e pers. du pluriel)

2. Biz..... durak..... bekle.....! (3e pers. du singulier)

3. Bu ilaçları iç.....! (2e pers. du singulier)

4. Lütfen bura..... kavga etme.....! (2e pers. du pluriel)

5. Bu soru..... öğretmene sor..... (1re personne du pluriel)

L'optatif

İstek kipi

Le mode optatif est limité à l'usage des premières personnes du singulier (je) et du pluriel (nous), pour exprimer une suggestion, un vœu, une intention. Le suffixe **-(y)eyim, -(y)ayım** est ajouté à la racine verbale.

◆ Conjugaison

Affirmatif	Négatif	Interrogatif
(Ben) Gel-eyim	gel-me-yeyim	gel-eyim mi?
(Biz) Gel-elim	gel-me-yelim	gel-elim mi?

▲ Remarque :

La 1re personne du pluriel se confond avec l'impératif, elle est en même temps l'optatif.

➤ Affirmatif :

Ex. Ben bir sade kahve içeyim. → *Je vais prendre un café sans sucre.*
 Dışarıya çıkalım da bir sigara içeyim. → *Sortons pour que je puisse fumer.*
 Ben bir postaneye gideyim, sonra gelirim.
 → *Je vais passer par la poste, je viendrai après.*
 Cevabı biliyorum, söyleyeyim. → *Je connais la réponse, je vais le dire.*

➤ Négatif :

Ex. – Kahve alır mısınız? → – *Prendrez-vous un café ?*
 – Çok mersi, şimdi almayayım. → – *Non merci, pas maintenant.*
 Ex. Bu restoranda yemeyelim, çok pahalı.
 → *Ne mangeons pas dans ce restaurant, c'est très cher.*
 Ex. Bu saatte kahve içmeyeyim, çay içeyim.
 → *Je ne prendrai pas de café à cette heure-ci, je vais prendre un thé.*

➤ Interrogatif :

Ex. Gideyim mi? → *Devrais-je partir ?*
 Dışarı çıkalım mı? → *Devons-nous sortir ?*

➤ Avec les verbes irréguliers :

- Yemek / demek (e devient i) : yiyeyim / diyeyim, yiyelim / diyelim
- Gitmek / etmek / tatmak (t devient d) : gideyim / telefon edeyim / tadayım, gidelim / telefon edelim / tadalım

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes avec l'optatif en utilisant les premières personnes du singulier ou du pluriel :

1. Hemen çıkmak gerek, randevuya gecikme..... (biz)
2. Kapalı yerlerde sigara içme..... (biz)
3. Arkadaşları bu akşam bize çağır..... (biz)
4. Üşüdüm, haydi içeri gir..... (biz)
5. Çok yorulдум, şu bankta biraz dinlen..... (ben)
6. Bugün hava çok güzel, piknik yap.....? (biz)
7. Geç kalıyoruz, hızlı yürü..... (biz)
8. Acıktık, haydi bir şeyler yi..... (biz)
9. Yağmur yağıyor, şemsiyemi al..... (ben)
10. Misafirler gelecek, eve erken dön..... (ben)
11. Dışarı çıkma.....? (biz)
12. Ona ne söyle.....? (ben)
13. Bir kahve iç.....? (biz)
14. Beraber ye.....? (biz)

Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı

Le conditionnel présent (şart kipi) sert à exprimer soit une condition, soit une hypothèse, soit une supposition. L'équivalent français sont des phrases commençant par « si » (ise). Dans la langue quotidienne, le turc préfère utiliser la forme suffixale **-(y)se / -(y)sa**.

A. Conjugaison au deux présents ; aoriste et progressif :

Affirmatif

- > gel-ir-sem
si je viens
- > gelirsen
- > gelirse
- > gelirsek
- > gelirseniz
- > gelirlerse

- > gel-iyor-sam
- > geliyorsan
- > geliyorsa
- > geliyorsak
- > geliyorsanız
- > geliyorlarsa

Négatif

- gel-mez-sem
si je ne viens pas
- gelmezsen
- gelmezse
- gelmezsek
- gelmezseniz
- gelmezlerse

- gel-m-iyor-sam
- gelmiyorsan
- gelmiyorsa
- gelmiyorsak
- gelmiyorsanız
- gelmiyorlarsa

B. Utilisation

1. Hypothèse très probable : ce que l'on dit a des grandes chances de se réaliser.

> Aoriste + -se / -sa, Aoriste

Ex. (Eğer) Yarın hava güzel olursa, pikniğe gideriz.

→ *S'il fait beau demain, nous irons au pique-nique.*

Ex. Çalışırsan, başarisın.

→ *Si tu travailles, tu réussis.*

Ex. Erken kalkarsak, geç kalmayız.

→ *Si nous nous levons tôt, nous ne serons pas en retard.*

EXERCICES

→ Complétez les phrases suivantes en utilisant le conditionnel présent affirmatif ou négatif :

Ex. Erken kalkarsan, otobüsü kaçırmazsın.

1. Çok çalış, Türkçe'yi öğrenirsiniz.
2. Arabayı bu kadar hızlı kullan, radara yakalanırsın.
3. Kavga et, mutlaka bir nedeni vardır.
4. Eğer biz böyle oynamaya devam et, kesinlikle yeniliriz.
5. Müdür beyi gör, benden selam söyleyin.
6. Babam beni bu halde gör, çok kızar.
7. Yarın sabah erken çıkabil, gazete alırım.
8. Bebek uyu, gürültü yapmayalım.
9. Dersi dinlemek iste, sınıftan çıkın lütfen!
10. Bana inan, ona sorun.
11. Televizyonu seyret, kapat!
12. Ucuz bir otel bul, İzmir'de birkaç gün kalacağım.
13. Derse geç kal, öğretmen sana çok kızar.
14. Hafta sonu hava iyi olur, pikniğe gideceğiz.
15. Bir daha sigara iç, annem babama söyleyecek.
16. Ali iyileş, derse gelemmez.
17. Babamdan para alabil, sana borcumu bur ay sonu ödeyeceğim.
18. Böyle konuş, sana yardım edemem.
19. Salı işimi erken bitir, size uğrayacağım.

Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı

Ex. Yağmur yağmazsa, yürüyüşe çıkabiliriz.

→ *S'il ne pleut pas, nous pouvons aller faire une marche.*

Ex. Biraz beklerseniz, doktorla görüşürsünüz (görürebilirsiniz).

→ *Si vous attendez un peu, vous pouvez voir le médecin.*

Ex. Erken gitmezseniz, müzeye giremezsiniz.

→ *Si vous n'y allez pas tôt, vous ne pourrez pas entrer au musée.*

Ex. Bu saatte kahve içersen, uyuyamazsın.

→ *Si tu bois du café à cette heure-ci, tu ne pourras pas dormir.*

Ex. Kahve varsa, içerim. Kahve yoksa, hiç bir şey içmem.

→ *S'il y a du café, j'en prendrai. S'il n'y a pas de café, je ne prendrai rien.*

► Aoriste + -se / -sa + Futur

Ex. Bu hafta sonu gelemezse, görüşemeyeceğiz.

→ *S'il ne pourra pas venir ce week-end, nous n'allons pas pouvoir nous voir.*

Ex. Treni kaçırlırlarsa, ne yapacaklar?

→ *Que feront-ils s'ils manquaient leur train ?*

► Aoriste + -se / -sa + impératif

Ex. Bir problem olursa, beni ara!

→ *S'il y a un problème, appelle-moi !*

Ex. Beni biri ararsa, mesaj bıraksın.

→ *Si quelqu'un m'appelle, qu'il me laisse un message !*

Ex. İstersen(iz), hemen gidelim.

→ *Si vous voulez, partons tout de suite.*

► Présent progressif + -se / -sa + Aoriste / Futur

Ex. Bu hafta sonu çalışıyorsan, Kapadokya'ya gelecek hafta gideriz.

→ *Si tu travailles ce week-end, nous irons en Cappadoce la semaine prochaine.*

Ex. Bu hafta sonu çalışmıyorsa, Kapadokya'ya gideceğiz.

→ *S'il ne travaille pas ce week-end, nous irons en Cappadoce.*

EXERCICES

A Complétez les phrases suivantes en utilisant le conditionnel présent à l'affirmatif :

1. Hasta....., doktordan randevu alayım.
2. Su soğuk....., içmeyin.
3. Zamanın var....., birlikte gidelim.
4. Anahtarı yok....., posta kutusunu açamaz.
5. Trafik yoğun....., geç kalırız.
6. İşiniz yok....., sizinle biraz konuşmak istiyorum.
7. Evde değil....., yola çıkmıştır.
8. Beni seviyor....., bana yardım edersin.
9. Şikâyetçi....., dilekçe yazsınlar.

B Complétez les phrases suivantes en utilisant le conditionnel présent à la forme négative :

Ex. Erken kalk**mazsan**, otobüsü kaçırsın.

1. Müdür Bey'le konuş....., bu problemi halledemezsin.
2. Doktora git....., iyileşemem.
3. Kışın kalın giyin....., hastalanabiliriz.
4. Acele et....., uçağı kaçırsınız.
5. Televizyon seyret....., hiç bir şeyden haberin olmaz.
6. Babama bu akşam telefon et....., bana çok kızar.
7. Konuyu anla....., bana sorabilirsiniz.
8. Çalış....., sınavdan kötü not alırsınız.
9. Bu hafta yağmur yağ....., tarlalar kurur.
10. İnsanlar dikkat et....., ormanların hepsi yok olacak.
11. Öğrenciler öğretmeni dinle....., konuyu anlamayacaklar.
12. Siz doktorun verdiği ilaçları iç....., hastalığınız geçmez.
13. Uçak rötâr yap....., saat beşte orada olacağım.

Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı

➤ Présent progressif + -se / -sa + Impératif et Optatif

Ex. Şimdi gidiyorsanız, sonra konuşalım.

→ *Si vous partez maintenant, parlons plus tard.*

➤ Futur + -se / -sa + Aoriste

Ex. Gidecekseniz, sonra konuşuruz.

→ *Si vous partez, nous parlerons plus tard.*

➤ Nom + -se / -sa + Aoriste / Présent / Futur

Ex. Evdeysen, seni görmek için gelirim / geliyorum / geleceğim.

→ *Si tu es chez toi, je viendrai te voir.*

➤ Nom + -se / -sa + Impératif et Optatif

Ex. Yemekteyseniz, rahatsız etmeyeyim.

→ *Si vous êtes à table, je ne vais pas vous déranger.*

2. Dilek-şart kipi :

➤ Hypothèse peu probable : l'hypothèse qu'on émet a peut-être des chances de se réaliser. Dans cette deuxième forme, le suffixe conditionnel -se se colle directement à la racine verbale sans aucun suffixe de temps :

- gel-sem, gelsen, gelse, gelsek, gelseniz, gelseler
- gel-me-sem, gelmesen, gelmese, gelmesek, gelmeseniz, gelmeseler

Ex. (Keşke) Zengin olsam, dünya turu yaparım.

→ *Si j'étais riche, je ferais le tour du monde.* (imparfait + conditionnel présent)

➤ Racine verbale + -se bile

Ex. Yağmur yağsa bile, yürüyüş yapacağım.

→ *Même s'il pleut, je vais faire une promenade.*

Ex. Çalışsam bile, iyi not alamam.

→ *Même si je travaillais, je ne pourrai pas avoir une bonne note.*

Ex. Pahalı olsa bile alacağım.

→ *Même si c'est cher, je l'achèterai.*

EXERCICES

A Complétez librement ces phrases au conditionnel présent :

1. Yemek yemezsen,
2. Konser için şimdi bilet bulamazsanız,
3. Türkçeyi öğrenirsem,
4. Çalışıyorsanız,
5. Geç kalırsam,
6., çok eğleniriz.
7., ders çalışırız.
8., gelecek hafta tatile çıkacağım.
9., sinemaya gidebiliriz.
10., beni ara!

B Reliez les deux phrases en utilisant le conditionnel présent :

1. Ankara'ya giderim. Arkadaşlarımı görürüm.
.....
2. Van'a gidiyorsunuz. Türk Hava Yolları'na binebilirsiniz.
.....
3. Yarın hava güzel olacak. Parkta piknik yapabiliriz.
.....
4. Su kirli. Balıklar ölür.
.....
5. Tenis maçını kazanırsınız. Kupayı alırsınız.
.....
6. Londra'ya giderim. Müzeleri gezeceğim.
.....

C Traduisez en turc :

1. Si j'ai le temps, je passerai vous voir. →
2. S'il fait beau, on ira à pied. →
3. Si vous êtes d'accord, nous partirons ensemble.
.....
4. Ce soir, s'il y a un bon film à la télé, nous le regarderons.
.....
5. Si son état ne s'améliore pas avant le fin de la semaine, on va devoir l'hospitaliser.
.....
6. Même malade, j'irai au concert. →

Élision de voyelle

Orta hece seslisinin düşmesi

- ◆ Dans certains mots à deux syllabes, la deuxième voyelle tombe quand on utilise un suffixe commençant par une voyelle. Voici une liste non exhaustive des mots fréquents :

➤ ağız → ağzı	➤ fikir → fikri	➤ oğul → oğlu
➤ akıl → akli	➤ isim → ismi	➤ omuz → omzu
➤ alın → alnı	➤ göğüs → göğsü	➤ ömür → ömrü
➤ beyin → beyni	➤ gönül → gönlü	➤ nehir → nehri
➤ burun → burnu	➤ karın → karnı	➤ resim → resmi
➤ boyun → boynu	➤ kayıp → kaybı	➤ sabır → sabrı
➤ devir → devri	➤ kayıt → kaydı	➤ şehir → şehri
➤ emir → emri	➤ keşif → keşfi	➤ vakit → vakti
➤ fetih → fethi	➤ keyif → keyfi	➤ zihin → zihni

- ◆ Certains emprunts à l'arabe sont utilisés avec les verbes auxiliaires etmek et olmak pour former des verbes :

- emir + etmek → emretmek (ordonner)
- kayıt + etmek → kaydetmek (enregistrer)
- kayıp + etmek → kaybetmek (perdre)
- kayıp + olmak → kaybolmak (se perdre)

- ◆ Les mots étrangers se terminant avec un son postérieur (a o u) vont être suffixés par un son antérieur (e ö ü) : Voici une liste non exhaustive des mots empruntés au français ne suivant pas l'harmonie vocalique :

➤ **Terminaison en -al :**

– amiral → amirali	– ideal → ideali	– normal → normalı
– festival → festivali	– kapital → kapitali	– orjinal → orjinali
– final → finali	– kristal → kristali	– terminal → terminali

➤ **Terminaison en -ol :**

– alkol → alkolü	– mentol → mentolü	– rol → rolü
– gol → golü	– petrol → petrolü	– sembol → sembolü
– kontrol → kontrolü		

➤ **Terminaison en -ul :**

- ampul → ampulü (mais : futbol → futbolu)

◆ Quelques mots fréquents empruntés à l'arabe, ne suivant pas l'harmonie vocalique :

- dikkat → dikkati
- hakikat → hakikati
- hal → hali
- harf → harfi
- harp → harbi
- ihmal → ihmali
- ihtimal → ihtimali
- imal → imali
- işgal → işgali
- istikbal → istikbali
- iptal → iptali
- ithal → ithali
- kabahat → kabahati
- kalp → kalbi
- kanaat → kanaati
- makul → makulü
- meşgul → meşgulü
- mesul → mesulü
- usul → usulü
- refakat → refakati
- saat → saati
- sadakat → sadakati
- seyahat → seyahati
- şevkat → şevkati
- sıhhat → sıhhati

Les adjectifs renforcés

Pekiştirme sıfatları

◆ M

- başka → bambaşka
- beyaz → bembeyaz
- boş → bomboş
- düz → dümdüz
- sıcak → simsıcak
- yeşil → yemyeşil

◆ P

- açık → apaçık
- dolu → dopdolu
- ince → ipince
- kara → kapkara
- karanlık → kapkaranlık
- kırmızı → kıpkırmızı
- sarı → sapsarı
- taze → taptaze
- uzun → upuzun
- yeni → yepyeni

▲ Exceptions :

| sağlam → sapasağlam, yalnız → yapayalnız

◆ R

- çabuk → çarçabuk
- temiz → tertemiz

◆ S

- bütün → büsbütün
- doğru → dosdoğru
- koca → koskoca
- mavi → masmavi
- mor → mosmor
- siyah → simsiyah
- tamam → tastamam
- yuvarlak → yusyuvarlak

▲ Exception :

| çıplak → çırılçıplak

Adjectifs fréquents avec leurs antonymes

- ◆ iyi ≠ kötü, fena
- ◆ soğuk ≠ sıcak
- ◆ boş ≠ dolu
- ◆ tuzlu ≠ tatlı
- ◆ yüksek ≠ alçak
- ◆ yumuşak ≠ sert
- ◆ evli ≠ bekâr
- ◆ hafif ≠ ağır
- ◆ açık ≠ kapalı
- ◆ genç ≠ yaşlı
- ◆ doğru ≠ yanlış
- ◆ yeni ≠ eski
- ◆ ince ≠ kalın
- ◆ zor ≠ kolay
- ◆ pahalı ≠ ucuz
- ◆ uzun ≠ kısa
- ◆ zayıf ≠ şişman
- ◆ temiz ≠ kirli
- ◆ geniş ≠ dar
- ◆ çalışkan ≠ tembel
- ◆ karanlık ≠ aydınlık
- ◆ zengin ≠ fakir
- ◆ güneşli ≠ yağmurlu
- ◆ zor ≠ kolay
- ◆ güzel ≠ çirkin
- ◆ mutlu ≠ üzgün
- ◆ nazik, kibar ≠ kaba
- ◆ evli ≠ bekâr
- ◆ küçük ≠ büyük
- ◆ hızlı ≠ yavaş
- ◆ akıllı ≠ aptal
- ◆ taze ≠ bayat

CORRIGÉS

FICHE 1 L'alphabet turc

Türk alfabesi

[p. 7]

- > A : Araba aldım. → *J'ai acheté une voiture.*
- > B : Babam arabada. → *Mon père est dans la voiture.*
- > C : Can gazeteci. → *Can est journaliste.*
- > Ç : Çantamı açtım. → *J'ai ouvert mon sac.*
- > D : Adadan geldim. → *Je suis arrivé de l'île.*
- > E : Eve geldim. → *Je suis arrivé à la maison.*
- > F : Füsün'u affettim. → *J'ai pardonné Füsün.*
- > G : Gemiği gördük. → *Nous avons vu le bateau.*
- > Ğ : Boğazım ağrıyor. → *J'ai mal à la gorge.*
- > H : Havuç yiyor. → *Il mange de la carotte.*
- > I : Işığı yaktım. → *J'ai allumé la lumière.*
- > İ : İki kitap seçti. → *Il a choisi deux livres.*
- > J : Japonya'ya gitti. → *Il est parti au Japon.*
- > K : Kedi koştu. → *Le chat a couru.*
- > L : Listeyi aldım. → *J'ai pris la liste.*
- > M : Masayı verdim. → *J'ai donné la table.*
- > N : Nilay konuştu. → *Nilay a parlé.*
- > O : Oraya oturdum. → *Je me suis assis là-bas.*
- > Ö : Öne döndü. → *Il a tourné devant.*
- > P : Pasta yaptım. → *J'ai fait un gâteau.*
- > R : Raporu verdik. → *Nous avons donné le rapport.*
- > S : Seni seviyorum. → *Je t'aime.*
- > Ş : Şekerlik boş. → *Le sucrier est vide.*
- > T : Telefon ettim. → *J'ai téléphoné.*
- > U : Uzakta durdu. → *Il est resté au loin.*
- > Ü : Üzüm yedim. → *J'ai mangé du raisin.*
- > V : Vapura vardım. → *Je suis arrivé au bateau.*
- > Y : Yazıyı yazdım. → *J'ai écrit le texte.*
- > Z : Zaman az. → *Le temps est limité.*

- A. Vous pouvez écouter et répéter les prononciations du fichier audio, téléchargeable sur le site des éditions Ellipses.
- B. 1. adres : adresse, 2. apartman : appartement, 3. asansör : ascenseur, 4. bronşit : bronchite, 5. gazete : gazette, journal, 6. gitar : guitare, 7. filozof : philosophe, 8. piknik : pique-nique, 9. sempatik : sympathique, 10. turistik : touristique, 11. şömine : cheminée.

FICHE 2 L'harmonie vocalique

Ses uyumu

[p. 9]

- A. 1. aramak, 2. bulmak, 3. görmek, 4. söylemek, 5. içmek, 6. koşturmak, 7. konuşmak, 8. olmak, 9. ölmek, 10. okumak, 11. rüya görmek, 12. sevmek, 13. katılmak, 14. yemek, 15. yürümek.
- B. 1. ayakkabıcı, 2. bilgisayarıcı, 3. boyacı, 4. çiçekçi, 5. tamirci, 6. dilenci, 7. dişçi, 8. eczacı, 9. gazeteci, 10. işçi, 11. kapıcı, 12. kaleci, 13. kitapçı, 14. simitçi, 15. sucu.

FICHE 3 Les règles phonétiques

Fonetik kurallar

[p. 11]

1. Uçağım 14:15'te kalkıyor. (Mon avion décolle à 14 h 15.) 2. Sokağa çöp atmayın lütfen! (Ne jetez pas les détritiques dans la rue svp !) 3. Yolculuğa çıkmak için hazırlanıyoruz. (Nous nous préparons pour partir en voyage.) 4. Rusça kiril alfabesiyle yazılıyor. (Le russe s'écrit avec l'alphabet cyrillique.) 5. Kağıtta ne yazıyor? (Qu'est-ce qu'il est écrit sur le papier ?) 6. Ağaca çıkmayın lütfen! (Ne montez pas sur l'arbre svp !) 7. Nermin'ler alt katta oturuyor. (Nermin et sa famille habitent à l'étage en dessous.) 8. Bu bardakta içki var. (Il y a de la boisson alcoolisée dans ce verre.) 9. İsveççe öğrenmek için İsveç'e gitti. (Il est parti en Suède pour apprendre le suédois.) 10. Murat'tan anahtarları aldım. (J'ai pris les clés de chez Murat.) 11. Koltuğa oturdum. (Nous nous sommes assis dans le fauteuil.) 12. Koltukta biraz dinlendim. (Je me suis un peu reposé dans le fauteuil.)

FICHE 4 Le singulier et le pluriel

Tekil ve çoğul

[p. 13]

- A. 1. anneler, 2. babalar, 3. dedeler, 4. elmalar, 5. çiçekler, 6. çocuklar, 7. kitaplar, 8. öğrenciler, 9. öğretmenler, 10. kelimeler, 11. masalar, 12. kapılar, 13. pencereler, 14. çantalar, 15. doktorlar, 16. hemşireler, 17. futbolcular, 18. sanatçılar, 19. mühendisler, 20. polisler.
- B. 1. Il y a beaucoup de meubles dans cette pièce. Bu odada çok mobilya var. 2. J'ai vendu quelques vêtements. Birkaç kıyafet sattım. 3. Je n'ai pas beaucoup d'argent. Çok param yok. 4. Nous avons peu de pain. Az ekmeğim var. 5. Je prends un peu de sucre. Biraz şeker alırım. 6. J'ai quelques bons amis. Birkaç iyi arkadaşım var. 7. Les

enfants passent beaucoup de temps devant la télé. Çocuklar televizyonun karşısında çok zaman geçiriyorlar.

FICHE 5a Les adjectifs numériques cardinaux

Asıl sayı sıfatları [p. 15]

1. Elli beş turist. 2. On kitap. 3. Otuz beş öğrenci. 4. Üç öğretmen. 5. Seksen beş dolar. 6. Yüz avro. 7. Bin kişi. 8. Beş yüz altı kilometre. 9. Kırk iki tablo. 10. Yüz elli sayfa. 11. Seksen sekiz dil. 12. Üç yüz altmış beş gün. 13. Yirmi dört saat.

FICHE 5b Les adjectifs numériques cardinaux

Asıl sayı sıfatları [p. 17]

1. Ne zaman geleceksiniz? Saat üçte geleceğim. 2. Hangi yıl doğdunuz? 1950'de doğdum. 3. Kaç gün sonra dönecek? İki gün sonra dönecek. 4. Kaç kişilirdi? Yedi kişilirdi. 5. Yemekte kaç kişi olacaksınız? Altı kişi olacağız. 6. Kaç kişilik bir masa istiyorsunuz? 4 kişilik bir masa istiyoruz. 7. Üniversiteyi kaç yıl önce bitirdiniz? Dokuz yıl önce bitirdim. 8. Uçak kaç saat sonra kalkacak? Sabah saat sekizde kalkacak. 9. Misafirler saat kaçta gelecek? Akşam saat sekizde gelecekler. 10. Kaç yaşındasınız? Kırk yaşındayım.

FICHE 5c Les adjectifs numériques cardinaux

Asıl sayı sıfatları [p. 19]

- A. 1. 11 on bir. 2. 18 on sekiz. 3. 23 yirmi üç. 4. 34 otuz dört. 5. 45 kırk beş. 6. 56 elli altı. 7. 67 altmış yedi. 8. 78 yetmiş sekiz. 9. 89 seksen dokuz. 10. 91 doksan bir. 11. 121 yüz yirmi bir. 12. 232 iki yüz otuz iki. 13. 343 üç yüz kırk üç. 14. 454 dört yüz elli dört. 15. 565 beş yüz altmış beş. 16. 676 altı yüz yetmiş altı. 17. 787 yedi yüz seksen yedi. 18. 898 sekiz yüz doksan sekiz. 19. 909 dokuz yüz dokuz. 20. 1001 bin bir.
- B. 1. Voir fiche 5a. 2. Voir fiche 5a. 3. 37 otuz yedi. 22 yirmi iki. 15 on beş. 19 on dokuz. 26 yirmi altı. 12 on iki. 43 kırk üç. 14 on dört. 4. 31 otuz bir. 46 kırk altı. 55 elli beş. 62 altmış iki. 76 yetmiş altı. 88 seksen sekiz. 94 doksan dört. 102 yüz iki. 205 iki yüz beş. 721 yedi yüz yirmi bir. 1055 bin elli beş. 1210 bin iki yüz on.
- C. 1. En 1964 : bin dokuz yüz altmış dördte – 20. yüzyıl. 2. En 1210 : bin iki yüz onda – 13. yüzyıl. 3. En 1789 : bin yedi yüz seksen dokuzda – 18. yüzyıl. 4. En 2045 : iki bin kırk beşte – 21. yüzyıl.

FICHE 6 Les adjectifs numériques ordinaux

Sıra sayı sıfatları [p. 21]

- A. 1. 11. on birinci. 2. 18. on sekizinci. 3. 23. yirmi üçüncü. 4. 34. otuz dördüncü. 5. 45. kırk beşinci. 6. 56. elli altıncı. 7. 67. altmış yedinci. 8. 78.

yetmiş sekizinci, 9. 89. seksen dokuzuncu, 10. 91. doksan birinci, 11. 343. üç yüz kırk üçüncü, 12. 898. sekiz yüz doksan sekizinci, 13. 909. dokuz yüz dokuzuncu, 14. 1001. bin birinci.

- B. 1. J'ai lu les dix premières pages du livre. 2. Fatih a terminé son école le premier. 3. Deux maisons se sont effondrées pendant la dernière tempête. 4. Il a passé les premières années de sa vie dans ce village. 5. Les dernières pages de ce livre sont déchirées. 6. Je viens ici pour la première fois. 7. C'est la deuxième fois qu'il se trompe. 8. Je suis à la page 50 du livre. 9. Quel est le deuxième cours le jeudi ? 10. Le premier cours de la semaine est le français.

FICHE 7 L'heure

Saatler [p. 23]

- A. 1. Saat iki. 2. Saat ikiyi on geçiyor. 3. Saat üçü çeyrek geçiyor. 4. Saat on biri yirmi geçiyor. 5. Saat altıya çeyrek var. 6. Saat yedi buçuk. 7. Saat yarım. 8. Saat gece yarısı.
- B. 1. Sabahları saat yedide kalkıyorum. 2. Maç saat iki buçukta başlıyor. 3. Toplantı saat dördü çeyrek geçe. 4. Evden on ikiye çeyrek kala çıktım. 5. Cuma günü ders beşte. 6. Sekize çeyrek kala buluşacağız. 7. Yarımda yemeğe gidiyoruz. 8. Uçağım (gece) on biri on geçe kalkıyor.

FICHE 8 La quantité

Miktarlar [p. 25]

1. Size anlatacak çok şeyim var. 2. Az fotoğraf çekmiş. 3. O kadar çok kişi görmüş ki! 4. Orada birkaç gün kaldık. 5. Çok et, ama az salata yedim. 6. Sana söyleyecek çok şey var. 7. (Çok) fazla yorulmayın. 8. Kahveyi biraz sütle alırım. 9. Çok peynir yedi. 10. Çok zamanımız var.

FICHE 9 Les pronoms personnels

Şahıs zamirleri [p. 27]

- A. 1. O hanımları tanıyor musun? : Onları tanıyor musun? 2. Kaya ve ben geldik. : Biz geldik. 3. Bunu Metine söylemiş. : Bunu ona söylemiş.
- B. 1. Il me le dit. : Bunu bana söylüyor. 2. Elle te la donne. : Bunu sana veriyor. 3. Elle vous les donne. : Bunları size veriyor. 4. Il les lui a donnés. : Bunları onlara verdi. 5. Ils nous l'ont dit. : Bunu bize söylediler. 6. Nous le leur avons proposé. : Bunu onlara teklif ettik. 7. Ben çay içeceğim, ya sen? : Moi je vais boire du thé, et toi ? 8. Bana göre, geç gelecekler. : Selon moi, ils vont venir en retard. 9. Ona göre, bu yanlış. : Selon lui, ceci est faux. 10. Bunu sen

mi yaptın? : C'est toi qui a fait ça ? 11. Bunu onlar yaptı. : C'est eux qui ont fait ça. 12. Kim geldi, o mu? : Qui est arrivé, c'est lui ?

- C. 1. Kendisi temizleyebilir. 2. Kendim taşıyabilirim. 3. Kendileri doktora gidebilirler. 4. Kendimiz ziyaret edebiliriz. 5. Ödelelerini kendin yapabilirsin. 6. Kendiniz fotoğraf çekebilirsiniz.

FICHE 10

Les adjectifs et pronoms démonstratifs

İşaret sıfatları ve zamirleri [p. 29]

- A. 1. Bu yemek çok lezzetli. → Bu yemekler çok lezzetli. 2. Şu öğrenci başarılı. → Şu öğrenciler başarılı. 3. O sınıf küçük. → O sınıflar küçük. 4. Bu araba pahalı. → Bu arabalar pahalı. 5. Şu ağaç elma ağacı. → Şu ağaçlar elma ağaçları. 6. O otobüs Mersin'e gidiyor. → O otobüsler Mersin'e gidiyor. 7. Bu eşya benim. → Bu eşyalar benim. 8. Şu koltuk rahat. → Şu koltuklar rahat. 9. O kutu boş. → O kutular boş. 10. Bu asansör bozuk. → Bu asansörler bozuk.
- B. Adjectifs démonstratifs → Pronoms démonstratifs. 1. Bu kitaplar benim. → Bunlar benim. 2. Şu masalar büyük. → Şunlar büyük. 3. O bardaklar temiz. → Onlar temiz. 4. Şu kahveleri misafirlere götür! → Şunları misafirlere götür! 5. O tabakları yıkadım. → Onları yıkadım. 6. Bu kitabı okudum. → Bunu okudum.

FICHE 11 L'infinitif

Master [p. 31]

- A. 1. Yalan söylememek gerek. (objet) (Il ne faut pas mentir.) 2. Okula gitmek için otobüse bindim. (objet) (J'ai pris le bus pour aller à l'école.) 3. Onunla karşılaşmamak için gelmedim. (objet) (Je ne suis pas venu pour ne pas le rencontrer.) 4. Tatil yapmak herkesin hakkıdır. (sujet) (Prendre des vacances est le droit de chacun.) 5. Tek isteğim buradan gitmek. (en position finale) (Mon seule volonté, c'est de partir d'ici.) 6. Bu malzemeleri hemen almak gerek. (objet) (Il faut tout de suite acheter ces ingrédients.) 7. Tek arzum başarılı olmak. (en position finale) (Mon seul désir, c'est de réussir.)
- B. 1. J'ai peur d'avoir une mauvaise note. 2. Je déteste faire le ménage. 3. Il était gêné de faire le voyage en car. 4. Je me suis ennuyé de rester à la maison, je vais marcher un peu. 5. J'ai des doutes au sujet de cet homme. 6. J'ai honte de parler. 7. Je suis fatigué de marcher. 8. J'ai renoncé d'y aller.

FICHE 12 La suffixation

Ekleme [p. 33]

1. dolap → dolap-lar-ım-ı, dolab-ım-ı, dolab-ı. 2. pantolon → pantolon-lar-ım-ı, pantolon-um-u, pantolon-u. 3. köpek → köpek-ler-im-i, köpeğ-im-i, köpeğ-i.

FICHE 13 Les suffixes de dérivation

(-li, -siz, -lik)

Türetme ekleri [p. 35]

- A. 1. Çilekli ve çukulatalı dondurmayı severim. 2. Öğretmenler saygılı ve başarılı öğrenciler yetiştiriyor. 3. Limonlu çay içtik, peynirli börek yedik. 4. Pazar günü sağlıklı yaşam koşusu yapacağız. 5. Faydalı kitaplar okuman gerek. 6. Bu masa tozlu, üstüne bir şey koymayın! 7. Bugün hava yağmurlu ve rüzgârlı.
- B. 1. Bugün hava bulutsuz ve güneşsiz. 2. Çok dikkatsizsin! 3. Otobüse biletsiz binemeyiz. 4. Bu oda çok havasız, pencereyi açayım. 5. Kahveyi sütsüz içtim, süt bitmiş. 6. Banka kartım bloke oldu, parasız kaldım. 7. Yumurtayı tuzsuz ve biberlessi yiyemem. 8. Gömleğimi ütüsüz giymek zorunda kaldım. 9. Ali işini kaybetti, bir yıl işsiz kaldı. 10. Havuza havlusuz gitme!
- C. 1. Bu hastalık çok mu tehlikeli? 2. Çizmemi ayakkabılığa koydum. 3. Tuzlukta tuz kalmamış. 4. Yeni kitaplarımı kitaplığa yerleştireceğim. 5. Balkondaki çiçekliği bu yaz yaptım. 6. Şekerliğe lokum koydum. 7. Benzin almak için en yakın benzinlikte durduk. 8. Arkadaşım bir şirkette sekreterlik yapıyor. 9. Ali bugün çizgili gömleğini giymiş. 10. Dünden beri mağazalarda ucuzluk başladı.

FICHE 14 Les suffixes diminutifs (-cik, -ciğim)

Küçültme ekleri [p. 37]

- A. 1. Oyuncak ayıcık nerede? 2. Ema incecik bir kızdı, sonra kilo aldı. 3. Yemeğe birazcık su koymak gerek. 4. Zavalıcık çok hastalandı. 5. Televizyonun sesini birazcık kısar mısınız? 6. Boyu kısacıktı.
- B. 1. babacığım, 2. dedeciğim, 3. anneanneciğim, 4. teyzeciğim, 5. ablacığım, 6. abiciğim, 7. Mehmet'ciğim, 8. Ayla'cığım, 9. Mine'ciğim, 10. Yonca Hanımcığım, 11. Orhan Beyciğim.

FICHE 15 L'interrogation**(particule interrogative : mi?)**

mi soru eki

[p. 39]

- A. 1. Ali sınıfta mı? Hayır, Ali sınıfta değil. 2. Hasta iyi mi? Evet, hasta iyi. 3. Deniz psikolog mu? Evet, Deniz psikolog. 4. Mary Amerikalı mı? Evet, Mary Amerikalı. 5. Hakan Japon mu? Hayır, Hakan Japon değil. 6. Tamer kısa boylu mu? Hayır, Hakan kısa boylu değil. 7. Manuel Fransa'da mı? Evet, Manuel Fransa'da. 8. Oğuz mühendis mi? Hayır, Oğuz mühendis değil. 9. Venedik İtalya'da mı? Evet, Venedik İtalya'da.
- B. 1. Deniz Ankara'da piyanist mi? 2. Olga İzmir'de turist mi? 3. Hüseyin Antalya'da arkeolog mu? 4. Beril Mersin'de işkadını mı? 5. Linda Sivas'ta İngilizce öğretmeni mi? 6. John İstanbul'da işadamı mı? 7. Vedat Konya'da mimar mı? 8. Ayşe Ankara gazeteci mi?

FICHE 16a Les adjectifs interrogatifs

Soru sıfatları

[p. 41]

1. Ne dinliyor? 2. Neden gelememi? 3. Nerede oturuyorlar? 4. Neyi alamadın? 5. Kimle çalışıyorsun? 6. Dün kimleri gördünüz? 7. Ne zaman sizi görmeye gelir? 8. Valiz kaç kilo? 9. Bu bilgisayar kaç avro? 10. Melissa kaç yaşında?

FICHE 16b Les adjectifs interrogatifs

Soru sıfatları

[p. 43]

- A. 1. Okan Bey'in kaç çocuğu var? 2. Mustafa'ların evi nerede? 3. Kitabın adı ne? 4. Kaç kardeşsiniz? 5. Geceleri hava kaç derece? 6. Yılda kaç ay var? 7. Marketten ne aldın? 8. Ne iş yapıyorsunuz? 9. Hangi mevsimi seviyorsunuz? 10. Bugün günlerden ne? 11. Türk alfabesinde kaç harf var? 12. Metin Amerika'da hangi şehirde yaşıyor? 13. Kız kardeşin kaç yaşında?
- B. 1. Ahmet Bey geçen yaz Marmaris'te tatil yaptı. Ahmet Bey Marmaris'te tatil yaptı. Ali Marmaris'te tatil yaptı. Ahmet Marmaris'te geçen yaz tatil yaptı.
2. Geçen gün komşuyu bahçede gördüm. Bahçede komşuyu gördüm. Komşuyu bahçede gördüm. Komşuyu geçen gün gördüm.

FICHE 17 Les conjonctions de causalité

Neden bağlaçları

[p. 45]

1. Grevden dolayı az tren vardı, bu yüzden geç kaldım. (À cause de la grève il y avait peu de train, c'est pour cela que je suis en retard.) 2. Herkesin çok eşyası vardı, bundan dolayı taksiye bindik. (Tout le monde avait beaucoup d'affaires, c'est

pour cela qu'on a pris le taxi.) 3. Geç kaldınız, bu nedenle tiyatroya giremezsiniz. 4. Saat 14'teki treni kaçırdım, o nedenle 15'teki trene bindim. 5. Madem (ki) bugün geç kaldın, yarın git. 6. Tatil nedeniyle (tatilden dolayı) okullar kapalı. 7. Müze tamirattaydı, o yüzden başka bir müzeyi ziyaret ettik. 8. Patrona küfretti, bu nedenle işten atıldı. 9. Gürültü yüzünden hiç bir şey duyamıyorum. 10. Su çok soğuk, o yüzden denize giremedim. 11. Seni arayamadım, çünkü numaran yoktu. 12. Tatile ihtiyacım var, o yüzden (bu nedenle) bir kaç gün işten izin alacağım. 13. Piknik yapamadık, çünkü yağmur yağdı. 14. Çok sıcak oldu, o yüzden (o nedenle) pencereyi açtım. 15. Müzeyi gezemedik, çünkü bayram dolayısıyla kapalıymış. 16. Madem ki ikiniz yok, kahve içelim. 17. Kendimi iyi hissetmiyorum, çünkü bu sabah hiç bir şey yemedim. 18. Kendimi iyi hissetmiyorum, o yüzden (bu nedenle) biraz dinleneceğim.

FICHE 18a Le verbe être

Olmak

[p. 47]

- A. 1. Ben öğrenciyim. 2. Sen mimsin. 3. O kısa boylu. 4. Biz Kanadalıyız. 5. Siz Türksünüz. 6. Onlar doktor. 7. Sen ve Ali işçisiniz. 8. Ayşe ve Meryem hemşire. 9. O ve Kaan arkadaş. 10. Ahmet ve Mehmet uzun boylu.
- B. 1. Biz şimdi bir lokantadayız. Dün akşam sinemadaydık. 2. Selim Bey şimdi İzmir'de. Geçen ay İstanbul'daydı. 3. Onlar şimdi öğretmen. 15 yıl önce öğrenciydiler. 4. Ayşe bu hafta hasta. Geçen hafta iyiydi. 5. Sen bu yaz çalışıyorsun. Geçen yaz tatilleydin. 6. Öğrenciler şimdi sınıfta. Biraz önce kafeteryadaydılar.

FICHE 18b Le verbe être

Olmak

[p. 49]

- A. 1. Ben öğrenci değilim. 2. O mimar değil. 3. Sen kısa boylu değilsin. 4. Biz Japon değiliz. 5. Siz Türk değilsiniz. 6. Yemek iyi değil. 7. Ben ve ablam İstanbul'da değiliz. 8. Onlar okulda değil.
- B. 1. Onlar uzun boylu mu? Hayır, değiller. 2. Sen aç mısın? Hayır, değilim. 3. Siz tok musunuz? Evet, tokum. 4. O Konya'da mı? Hayır, değil. 5. Ali ve Ayşe okulda mı? Hayır, değiller. 6. Türkçe zor mu? Evet, zor. 7. Bardak dolu mu? Evet, dolu. 8. Kahve sıcak mı? Hayır, değil.

FICHE 19 Le verbe avoir

Sahip olmak

[p. 51]

- A. 1. Uçakta gazete var mı? / Uçakta gazete yok mu? 2. Bu mahallede hastane var mı? / Bu mahallede hastane yok mu? 3. Şişede su var mı? / Şişede su yok mu? 4. Türkçe dersinde Amerikalı öğrenci var mı? / Türkçe dersinde

Amerikalı öğrenci yok mu? 5. Bahçede bank var mı? / Bahçede bank yok mu? 6. Durakta taksi var mı? / Durakta taksi yok mu? 7. Depoda benzin var mı? / Depoda benzin yok mu?

- B. 1. J'ai un rendez-vous important dans une demi-heure. Yarım saat sonra önemli bir randevum var. 2. Il n'y a pas de place ici. Burada yer yok. 3. L'enfant a beaucoup de fièvre. Çocuğun çok ateşi var.

FICHE 20a Les cas du nom (cas spatiaux)

İsmin halleri [p. 53]

1. Müşteriler mağazaya gidiyor. 2. Patron şirkete gidiyor. 3. Öğrenciler okula gidiyor. 4. Dilek parayı cüzdana koyuyor. 5. Yolcular uçağa biniyor. 6. Esra köpeğini parka götürüyor. 7. Adam sana bakıyor. 8. İtalya'ya gidiyorlar.

FICHE 20b Les cas du nom (cas spatiaux)

İsmin halleri [p. 55]

- A. 1. Süpermarkette müşteriler var. 2. Bahçede ağaçlar ve çiçekler var. 3. Kütüphanede çok roman var. 4. Sözlükte çok kelime var. 5. Televizyonda güzel bir film var. 6. Bodrum'da bir yazlık evim var. 7. Odada bir kanape ve iki koltuk var. 8. Bardakta su yok. 9. Vazoda beyaz güller var. 10. Cebimde hiç para yok.
- B. 1. Tatilde İspanya'ya gidiyorum. 2. İtalya'yı bu yıl çok turist ziyaret etti. 3. Portekiz'e gitmek istiyorum. 4. Annem ve babam 30 yıl önce İzmir'de evlenmişler. 5. Londra'ya gitmek için Eurostar'a bindik. 6. Çeşme'de bir ev almak istiyorlar. 7. Hollanda'da değil, Fransa'da yaşıyor. 8. Arkadaşı İsveç'te oturmuyor, İsviçre'de oturuyor. 9. Asya'da bir tur atmak istiyorum. 10. Noel'i Brezilya'da kutlamak istiyoruz. 11. Amerika'da okumak istiyorlar. 12. Paris'te yaşıyorum, ama Lyon'da doğdum. 13. Ailesini görmek için sık sık Amsterdam'a gidiyor. 14. Fransa ve İspanya'ya yolculuk yapacağım. 15. Eyfel Kulesi Paris'te. 16. Ayla üç yıldan beri bu hastanede çalışıyor. 17. Yarın ressamlar köyünde buluşuruz. 18. Karl Alman, Berlin'de oturuyor.

FICHE 21 Les cas du nom (cas grammaticaux)

İsmin halleri [p. 57]

- A. 1. Bebek yemeğini yemedi. (Le bébé n'a pas mangé son repas.) 2. Sekreter mektubu yazdı ve gönderdi. (La secrétaire a écrit la lettre et l'a envoyée.) 3. Televizyonu kapattık. (Nous avons éteint la télé.) 4. Elmaları yediniz mi? (Avez-vous mangé les pommes?) 5. Çantayı bana verdi. (Il m'a donné le sac.) 6. Çorbayı içtim ve doyudum.

(J'ai bu la soupe et je suis rassasié.) 7. Bu zor soruyu öğretmene sorduk. (Nous avons demandé cette question difficile au professeur.) 8. Onu tanımıyorum, ama sizi hatırlıyorum. (Je ne le / la connais pas, mais je me souviens de vous.) 9. Sizi beklettim, özür dilerim. (Je vous ai fait attendre, excusez-moi.)

- B. 1. şapkamı uçakta unuttum. (J'ai oublié mon chapeau dans l'avion.) 2. Kitabı evde bıraktım. (J'ai laissé le livre chez moi.) 3. Sütü buzdolabında bulamadım. (Je n'ai pas pu trouver le lait dans le frigo.) 4. Arkadaşımı sınıfta buldum. (J'ai trouvé mon ami dans la salle.) 5. Ceketini sinemada unutmuş. (Il paraît qu'il a oublié sa veste au cinéma.)

FICHE 22a Le possessif

İyelik [p. 59]

- A. 1. Benim kahvem (mon café à moi) 2. Senin kitabın. 3. Onun kalemi. 4. Bizim okulumuz. 5. Sizin ülkeniz. 6. Onların bahçesi (bahçeleri).
- B. 1. Senin ayakkabın siyah. 2. Onun kedisi küçük. 3. Bizim dedemiz yaşlı. 4. Sizin mutfağınız geniş. 5. Onların annesi İzmir'de. 6. Benim arabam eski. 7. Onun kızı lisede. 8. Bizim evimiz Kadıköy'de. 9. Sizin bahçeniz güzel. 10. Onların telefonu bozuk.

FICHE 22b Le possessif

İyelik [p. 61]

- A. 1. Hangisi bizimki? Ortadaki sizinki. 2. Hangisi seninki? Yandaki benimki. 3. Hangisi onlarınki? Masanın üstündeki onlarınki. 4. Hangisi benimki? Üstteki seninki. 5. Hangisi onunki? Kapıdaki onunki. 6. Hangisi seninki? Sağdaki benimki. 7. Hangisi benimki? İlerideki seninki. 8. Hangisi sizinki? Uzaktaki benimki. 9. Hangisi seninki? Yakındaki benimki. 10. Hangisi sizinki? Paris'teki bizimki.
- B. 1. Biletim gidiş-dönüş, sizinki? (Mon billet est aller-retour et le vôtre ?) 2. Saatim 11, seninki kaç? (Ma montre indique 11 h et la tienne ?) 3. Evim Beşiktaş'ta, sizinki nerede? (Mon appartement est à Besiktas, le vôtre il est où ?) 4. Kızım 20 yaşında, seninki kaç yaşında? (Ma fille a 20 ans, la tienne a quelle âge ?) 5. Sizin arabanız nerede? Benimki karşıda. (Votre voiture, elle est où ? La mienne est en face.) 6. Arabanız yoksa, benimkini alabilirsiniz. (Si vous n'avez pas de voiture, vous pouvez prendre la mienne.) 7. Onun elbisesi siyah, Fatma'nınki de siyah mı? (Sa robe est noire, celle de Fatma est noire aussi ?) 8. Yeliz'in saçları kısa ve düz, Emel'ininki uzun ve dalgalı.

(Les cheveux de Yeliz sont courts et lisses, ceux de Emel longs et ondulés.) 9. Sizin hesabınız nerede? Anneminki bu bankada. (Votre compte est dans quelle banque ?) Celle de ma mère est dans cette banque.) 10. Bu araba bizimki değil. (Cette voiture n'est pas la nôtre.) 11. Onun gözleri yeşil, benimkiler ise kahverengi. (Ses yeux sont verts, tandis que les miens sont marron.)

FICHE 23 Les adjectifs qualificatifs

Niteleme sıfatları

[p. 63]

- A. 1. ilginç bir hikâye, 2. küçük bir ev, 3. beyaz bir köpek, 4. başarılı öğrenciler, 5. üzücü bir şarkı, 6. lezzetli bir yemek, 7. kırmızı ve yeşil elmalar, 8. rahat bir otobüs, 9. zor alıştırmalar, 10. sempatik komşular, 11. yaramaz çocuklar, 12. pahalı bir otel.
- B. 1. Adam zengin değil. 2. Araba yeni değil. 3. Ellerin temiz değil. 4. Valiz ağır değil. 5. Kız uzun boylu değil. 6. Sokak geniş değil. 7. İçecek soğuk değil. 8. Ülke yakın değil. 9. Ev ucuz değil. 10. Cevaplar yanlış değil.

FICHE 24a Les adjectifs et pronoms indéfinis

Belirsiz sıfatlar ve zamirler

[p. 65]

- A. 1. Siz hiç rakı içtiniz mi? 2. Sen hiç şiir yazdın mı? 3. Siz hiç paraşütle atladınız mı? 4. Sen hiç sahneye çıktın mı? 5. Siz hiç kamyon kullandınız mı? 6. Sen hiç helikoptere bindin mi? 7. Siz hiç Avustralya'ya gittiniz mi?
- B. 1. Hiç kimseye selam vermedi. 2. Az sigara içeriyor. 3. Onları hiç görmüyorum. 4. Her şeyi biliyorum. 5. Herkes geldi.

FICHE 24b Les adjectifs et pronoms indéfinis

Belirsiz sıfatlar ve zamirler

[p. 67]

1. Quelqu'un l'a vu. Birisi onu gördü. 2. Personne ne lui a répondu. Kimse ona cevap vermedi. 3. Chaque chambre a sa salle de bain. Her odanın banyosu var. 4. Je n'ai jamais pris l'avion. Hiç uçağa binmedim. 5. Je ne vais jamais à la piscine. Hiç havuza gitmiyorum. 6. J'ai déjà mangé. Ben önceden yedim. 7. Personne ne l'a invité. Kimse onu davet etmedi. 8. Elle a encore pris mon stylo. Yine kalemimi aldı. 9. Elle n'a rien dit. Hiç bir şey söylemedi (demedi). 10. Vous n'appréciez rien. Hiç bir şeyi beğenmiyorsunuz. 11. Il ne sourit jamais. Hiç gülümsemiyor. 12. Je ne suis pas du tout fatigué. Hiç yorgun değilim. 13. Je ne suis pas fâché du tout contre lui. Ona hiç kızgın değilim. 14. Il n'est pas ému du tout. Hiç heyecanlı değil. 15. Tout le monde était là. Herkes oradaydı. 16. Tout le monde pense comme lui. Herkes onun gibi düşünüyor. 17. Tout le monde parle en même temps. Herkes aynı anda konuşuyor. 18. Personne ne parle. Hiç kimse konuşmuyor.

FICHE 25a Les adverbes

Niteleme ve zaman zarfları

[p. 69]

1. Açık açık söyledim. 2. Aptal aptal konuştun. 3. Ahmet'le sık sık görüştü. 4. Parkta hızlı hızlı yürüdük. 5. Neşeli neşeli kahve içtiniz. 6. Tuhaf tuhaf baktılar. 7. Yavaş yavaş kalktım. 8. Ters ters cevap verdi.

FICHE 25b Les adverbes

Niteleme ve zaman zarfları

[p. 71]

1. Je lui ai parlé gentiment. Onunla kibar kibar (kibarca) konuştum. 2. Vous n'allez pas vous sauver facilement. Kolay kolay (kolayca) kurtulamazsınız. 3. Il m'a tout raconté clairement. Bana her şeyi açık açık (açıkça) anlattı. 4. Il est rentré directement à la maison. Doğruca eve döndü. 5. Viens directement ! Doğruca gel ! 6. J'ai bien dormi. Güzelce uyudum. 7. Je le vois fréquemment. Onu sık sık (sıkça) görüyorum. 8. Nous n'allons pas renoncer facilement. Kolay kolay vazgeçmeyeceğiz.

FICHE 26a Les groupes nominaux définis

Belirtili isim tamlamaları

[p. 73]

- A. 1. arabanın motoru (le moteur de la voiture), 2. gömleğin düğmesi (le bouton de la chemise), 3. oyuncakçının pili (la pile du jouet), 4. arkadaşımın doğumgünü (l'anniversaire de mon ami), 5. Ali'nin köpekleri (les chiens de la famille d'Ali), 6. Mehmet'in çayı (le thé de Mehmet), 7. komşularımızın bahçesi (le jardin de nos voisins).
- B. 1. Türkiye'nin nüfusu kalabalık. 2. Kitabın kapağı yırtık. 3. Ali'nin gömleği kirli. 4. Kapının zili bozuk. 5. Dağın yüksekliği kaç metre? 6. Trafikğin gürültüsü beni rahatsız ediyor. 7. Suyun derinliği fazla değil. 8. Çiçeğin kokusu hafif. 9. Hastanın ateşi yüksek. 10. Dedemin ilacı buzdolabında.

FICHE 26b Les groupes nominaux indéfinis

Belirtisiz isim tamlamaları

[p. 75]

1. otobüs şoförü (le chauffeur de taxi), 2. Türk televizyonu (la télé turque), 3. akşam yemeği (le repas du soir, le dîner), 4. Japon müziği (la musique japonaise), 5. turizm bürosu (le bureau de tourisme), 6. spor turnuvası (le tournoi de sport), 7. Cumhuriyet gazetesi (le journal Cumhuriyet), 8. parti başkanı (le président de parti), 9. gazete yazısı (l'article de journal), 10. futbol maçları (les matchs de foot), 11. Arkeoloji Müzesi (Musée d'archéologie), 12. Topkapı Sarayı (le palais de Topkapı), 13. otomobil galerisi (la galerie d'automobile), 14. Paris metrosu (le métro parisien), 15. dil kurumu (l'institut de langue), 16. televizyon programı (le programme de télé), 17. tarih kitabı

(le livre d'histoire), 18. baş ağrısı (le mal de tête), 19. el havlusu (la serviette de main), 20. fotoğraf makinesi (l'appareil photo), 21. kredi kartı (la carte de crédit), 22. tren bileti (le billet de train), 23. otel rezervasyonu (la réservation d'hôtel).

FICHE 27 Le comparatif de supériorité

Karşılaştırma

[p. 77]

A. 1. Paris Marsilya'dan daha pahalı. 2. Bugün dünden daha soğuk. 3. Motosiklet bisikletten daha hızlı. 4. Koltuk sandalyeden daha rahat. 5. Mısır Türkiye'den daha sıcak. 6. Altın gümüşten daha pahalı. 7. Aylin Selim'den daha uzun boylu. 8. Geceler gündüzlerden daha soğuk. 9. Renault Toyota'dan daha ucuz. 10. Murat Zafer'den daha genç.

B. 1. Japonya Çin'den daha küçük. 2. Nilay Esra'dan daha kısa boylu. 3. Ali'nin kız kardeşi daha tembel. 4. Bugün hava dünden daha kötü. 5. Çilek kirazdan daha ucuz.

FICHE 28

Le comparatif d'infériorité et d'égalité

Karşılaştırma

[p. 79]

A. 1. Kedi çocuk gibi oynuyor. 2. Burası o kadar lüks bir otel değil. 3. O senin gibi değil. 4. Yıllarca deli gibi çalıştım. 5. Hiç bu kadar kuvvetli bir rüzgâr görmedim. 6. Ben senin gibi değilim. 7. Çocuklar senin kadar çalışıyor. 8. İngiliz gibi konuşuyor. 9. Kimse onun kadar güzel şarkı söyleyemez.

B. 1. Metin Murat kadar çalışkan. 2. Beyaz araba siyah araba kadar pahalı. 3. Ali benim gibi geç kaldı. 4. Bu otel diğer otel kadar pahalı. 5. O senin gibi yolculuğu seviyor. 6. Bu sigara seninki gibi sert. 7. Bu parfüm onun parfümü gibi ağır.

FICHE 29 Le superlatif

Üstünlük

[p. 81]

A. 1. Bu restoran Ankara'nın en ünlü restoranı. 2. Bu öğrenciler sınıfın en zayıf öğrencileri. 3. Londra İngiltere'nin en pahalı şehri. 4. İstanbul Türkiye'nin en büyük şehri. 5. Temmuz ayı yılın en sıcak ayı. 6. Bu plaj Türkiye'nin en güzel plajı. 7. Bu mağaza şehrin en tanınmış mağazası.

B. 1. En tatlı meyve hangisi? 2. Sınıfın en başarılı öğrencisi kim? 3. En soğuk ay hangisi? 4. En rahat taşıt uçak mı? 5. En sıcak ay ağustos mu?

FICHE 30a Les conjonctions de coordination : ve, veya (ya da, veyahut)

Bağlaçlar

[p. 83]

1. Ahmet ve Aysel bu yıl Liseyi bitiriyorlar. 2. New York'a veya Boston'a gideceğiz, henüz karar vermedik. 3. Şu veya bu, ne fark eder? 4. Size bugün veya yarın geleceğim. 5. Bu konu onu ve seni ilgilendirmez. 6. Köpek kemiği aldı ve gitti. 7. Olmak ya da olmamak, işte bütün mesele burada! 8. Bana baktı ve güldü. 9. Biriniz oraya gideceksiniz, sen veya ablan. 10. Ali ve Ayşe kardeşler.

FICHE 30b Les conjonctions de coordination -(y)le, ama/fakat/ancak

Bağlaçlar

[p. 85]

1. Ali'yle Ayşe kardeşler. 2. Senle ben Paris'e gideceğiz. 3. Londra'yla Paris arası kaç saat? 4. Türkiye'yle Fransa dostturlar. 5. Serdar Bey sekreterle konuşuyor. 6. Diplomasını aldı fakat iş bulamadı. 7. Derse geldi ama geç geldi. 8. Toplantıya katılmadı, ancak mesaj gönderdi. 9. Çok çalıştık ama başaramadık. 10. İtirazınızı anlıyorum fakat yasa böyle. 11. Çok uğraştım ama olmadı. 12. İklimin ısınmasını önlemek için kurallar belli, ancak herkes uymalı.

FICHE 30c Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

[p. 87]

A. 1. Işık da Murat da bu yıl üniversiteye başlayacaklar. 2. Ona sadece akıl vermedim para da verdim. 3. Hele bir gelsin de. 4. Sadece futbol seyretmedik oynadık da. 5. Bu konu onu da seni de ilgilendirmez. 6. Köpek kemiği de aldı gitti. 7. Ben de Türkçe öğrenmek istiyorum. 8. Gelse de gelmese de borcunu ödeyecek. 9. Yüzmeyi de kayak yapmayı da severim. 10. Rusya da Türkiye de Avrupa ülkesi.

B. Mehmet Fransa'ya gitmeden önce İngilizce de öğrendi. Mehmet Fransa'ya gitmeden önce de İngilizce öğrendi. Mehmet Fransa'ya da gitmeden önce İngilizce öğrendi. Mehmet de Fransa'ya gitmeden önce İngilizce öğrendi.

FICHE 30d Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar

[p. 89]

A. 1. Ne film ne de dizi seyrediyorum. 2. Bugün ne tiyatroya ne de sinemaya gittim. 3. Bahçede ne elma ağacı ne de kiraz ağacı var. 4. Ne İngilizce ne de Almanca biliyor. 5. Ne kedileri ne de köpekleri seviyor.

B. 1. Hem film hem de dizi seyrediyorum. 2. Bugün hem tiyatroya hem de sinemaya gittim. 3. Bahçede hem elma ağacı hem de kiraz ağacı var. 4. Hem İngilizce hem de Almanca biliyor. 5. Hem kedileri hem de köpekleri seviyor.

FICHE 30e Les conjonctions de coordination

Bağlaçlar [p. 91]

A. 1. Engin Bey doktor, İzmir'de yaşıyor. Hafta içi saat 06.00'da kalkıyor. Eşiyle kahvaltı yapıyor. Saat 07.30'ta evden çıkıyor, 08.00'de hastanede işe başlıyor. Eve geç dönüyor. 2. Evde yemek yiyor, gazete okuyor ve televizyon seyrediyor. Gece erken yatıyor, çünkü çok yorgun. Her gün 7 saat uyuyor. 3. Engin Bey ve eşi hafta sonları dışarı çıkıyor, Hem lokantada yemek yiyorlar, hem de ailelerini ziyaret ediyorlar. Bazen ya tiyatroya ya da sinemaya gidiyorlar. 4. Engin Bey pazartesi sabahı, yine erkenden hastaneye gidiyor.

B. 1. Akşam bize gelme, çünkü evde değiliz. 2. Bu araba önceden var mıydı yoksa yeni mi aldın? 3. Soruyu yapamamışsın, o halde konuyu tekrar etmemiz gerekiyor. 4. Bu evi kiralamayalım, çünkü çok pahalı. 5. Bütün çarşığı hatta alışveriş merkezlerini gezdim, ama bulamadım. 6. Her akşam bu ilacı alın, ayrıca diyetinize de dikkat edin. 7. Acele et, yine okula geç kalacaksınız.

FICHE 31a L'utilisation de « ki »

ki'nin kullanımı [p. 93]

1. Öyle bağırdı ki sesini bütün mahalle duydu. 2. Göreceksin ki her şey iyi olacak. 3. Öyle yorulmuşum ki hemen yattım ve uyudum. 4. O kadar sinirliydi ki konuşamadık. 5. Onu o kadar merak ettim ki sabaha kadar uyuyamadım.

FICHE 31b L'utilisation de « ki »

ki'nin kullanımı [p. 95]

1. Yukarıdaki tabakları verebilir misin? 2. Ağaçtaki kuşlara bak! 3. Buradaki ağaçlar meyve ağaçları. 4. Sokaktaki kedilere yiyecek verdik. 5. Üstteki kattan su akıyor. 6. Sınıftaki bütün öğrencilere randevu verdim. 7. Aşağıdaki komşu kahveye geldi. 8. Bende ki kitaplar daha eski. 9. Rüzgâr çatıdaki anteni kırdı. 10. Altı ki dolabin anahtarı kayboldu. 11. Zeynep'in yanındaki hanım kim? 12. Masanın üstündeki çiçekleri ben topladım. 13. Bu mağazanın arkasındaki eczaneye gittim. 14. Fabrikadaki işçiler grev yaptı. 15. Bardaktaki su mu, rakı mı? 16. Midemdeki ağrı geçti. 17. Göldeki balıklar kirillik yüzünden ölüyor. 18. Gazetedeki haber çok üzücü. 19. Kütüphanedeki sözlükler çok eski. 20. Uçaktaki hostesler iyi servis yapıyor.

FICHE 31c D'autres utilisations de « ki »

ki'nin diğer kullanımları [p. 97]

1. Çünkü programı seyretmedim. (Je n'ai pas suivi le programme d'hier.) 2. Bugünkü gazetede dünki olaydan bahsetmemişler. (Ils n'ont pas parlé de l'événement d'hier dans le journal d'aujourd'hui.) 3. Gelemedim, çünkü hastaydım. (Je n'ai pas pu venir, parce que j'étais malade.) 4. Geçen haftaki toplantı önemliydi. (La réunion de la semaine dernière était importante.) 5. Geçen ayki toplantıda bu konuyu konuştuk. (Nous avons parlé de ce sujet pendant la réunion du mois dernier.) 6. Geçen yılki gelirim bu yılıkinden daha çoktu. (Mon revenu de l'année dernière était plus que celui de cette année.) 7. Sahildeki lokantaya gidelim mi? (Pouvons-nous aller au restaurant qui se trouve au bord de la mer?) 8. Vazodaki çiçekler solmuş. (Les fleurs qui se trouvent dans la vase sont fanées.) 9. Kutudaki ayakkabılar kaç numara? (Les chaussures dans la boîte sont de quelle pointure?) 10. İlkokuldaki arkadaşlarımla buluşacağım. (Je vais rencontrer mes amis de l'école primaire.)

FICHE 32a Les postpositions

Edatlar [p. 99]

A. 1. Köye atla gittik. 2. Antalya'ya uçakla mı gideceksin? 3. Mağaza uzak, arabayla gitmek gerek. 4. Gelecek hafta hocamla randevum var. 5. Bu malzemelerle pasta yapacağım. B. 1. Okula neyle gittin? Otobüsle. 2. Türkiye'ye kimlerle geldin? Kardeşlerimle. 3. Ekmeği neyle kestin? Ekmeği bıçağıyla. 4. Hangi elle yazıyorsun? Sol elle. 5. Çamaşırları neyle yıkıyorsun? Deterjanla. 6. Osman kimle evleniyor? Çocukluk arkadaşıyla. 7. Ateşi neyle yakacağız? Kibritle. 8. Bodrum'a kimle gittin? Eşim ve çocuklarımla.

FICHE 32b Les postpositions

Edatlar [p. 101]

A. 1. Tadilat için müzeyi kapattık. (Nous avons fermé le musée pour travaux.) 2. Uyumamak için iki kahve içtim. (J'ai bu deux cafés pour ne pas dormir.) 3. Onunla bu iş hakkında konuşmak için buluştum. (Je l'ai rencontré pour lui parler à propos de cette affaire.) 4. Bu küçük hediye sizin için. (Ce petit cadeau est pour vous.) 5. Ailesine yardım etmek için çalışıyor. (Elle travaille pour aider sa famille.) B. 1. Toplantıyı neden ertelediniz? Toplantıyı doktora gitmek için erteledim. 2. Neden şehir dışında bir ev aldınız? Şehrin stresinden uzaklaşmak için şehir dışında bir ev aldık. 3. Neden üniformanızı giydiniz? İşe gitmek için üniformamı giydim.

4. Neden dışarı çıktınız? Temiz hava almak için dışarı çıktım. 5. Sabah neden erken çıktın? Otobüse yetişmek için sabah neden erken çıktım.

FICHE 32c Les postpositions

(s'utilisant sans cas)

Edatlar

[p. 103]

1. Tam evden çıkmak üzereydim, telefon çaldı. 2. Sabaha kadar çalışmam gerek, sınav yaklaştı. 3. Uyumak üzereydim ki, kapı çaldı. 4. Senin gibi bir arkadaş bulunmaz. 5. Sağanak yüzünden evleri su bastı. 6. Antalya'ya otobüsle gideceğim. 7. Pastayı seninki gibi yaptım. 8. Oraya gitmek için bir saat gerek. 9. Benim kadar yemediniz. 10. Bu yemeği sizin için yaptım. 11. Havaalanı sis dolayısıyla kapalı. 12. Toplantıyı grev yüzünden erteledik. 13. Onun gibi dürüst bir insan bulmak zor. 14. Onun kadar iyi bir insan görmedim. 15. Konsere geç kaldım, maalesef bitmek üzere. 16. Torunlarım beni görmek için gelmişler. 17. Hediyeler için teşekkürler, çok incesiniz. 18. Sizin yüzünüzden geciktim.

FICHE 33 Les postpositions

(s'utilisant avec le cas directif)

Edatlar

[p. 105]

A. 1. Yağmura rağmen denize girdik. 2. Soğuğa rağmen hastalanmadım. 3. Hastalığına rağmen formda gözüküyor. 4. Hükümet enflasyona karşı önlemler aldı. 5. Ona karşı neler hissediyorsun? 6. Hava kirliliğine rağmen insanlar bu şehirde oturuyor. 7. Haberlere göre Başbakan yarın gelecek. 8. Kara rağmen arabayla yola çıktılar. 9. Şimdi çok sıcak, akşama doğru parka gideceğiz. 10. Kansere karşı (kansere) çok savaştı, ama yenildi. 11. Trenle Pekin'den Hong Kong'a kadar gittim.

B. Pazar günü çok yağmur yağdı. Birkaç günden beri hava çok soğuktu. Hakan oynamak için dışarı çıktı. Yağmur ve soğuk yüzünden hastalandı, çok ateşi vardı. Annesi Hakan'ı hemen hastaneye götürdü. Doktor Hakan'a ilaç verdi. "Çabuk iyileşmek için bu ilaçları içmelisin." dedi. Hakan bu hastalık yüzünden üç gün okula gidemedi, annesi sabahlara kadar ona baktı, ilaçlarını verdi. Hakan ilaçlarını içti ve iyileşti. O günden sonra, soğukta ve yağmurda hiç oynamadı.

FICHE 34a Les postpositions (s'utilisant avec le cas ablatif)

Edatlar

[p. 107]

1. Siz akşam üstünden beri müzik dinliyorsunuz. 2. Betül bir saatten beri sizi arıyor. 3. O iki yıldan beri bu işte çalışıyor. 4. Mine sabahtan beri alışveriş yapıyor. 5. Biz öğleden beri eşya taşıyoruz. 6. Televizyonumuz dün akşamdan beri bozuk. 7. Onlar geçen aydan beri dükkâna gelmiyor.

FICHE 34b Les postpositions

(s'utilisant avec le cas génitif)

Edatlar

[p. 109]

A. 1. Kedi masanın altında. (Le chat est sous la table.) 2. Hasan bankanın önünde. (Hasan est devant la banque.) 3. Osman kapının arkasında. (Osman est derrière la porte.) 4. Banka parkın karşısında. (La banque est en face du parc.) 5. Fare kutunun içinde. (La souris est dans la boîte.) 6. Kahveler masanın üstünde. (Les cafés sont sur la table.) 7. Leyla benim yanımda oturuyor. (Leyla est assise à côté de moi.) 8. Araba sokağın köşesinde. (La voiture est au coin de la rue.) 9. Evimiz şehrin dışında. (Notre maison est en dehors de la ville.) 10. Bahçe evin yanında. (Le jardin est à côté de la maison.)

B. 1. Ne zamandan beri Türkçe öğreniyorsunuz? 2. Kaç saatten beri bekliyorsun? 3. Kaç günden beri hasta? 4. Günlerden beri dışarı çıkmadım. 5. Yemekten sonra derse gideceğim. 6. Sabahtan beri başım ağrıyor. 7. Dün gece gürültüden dolayı uyuyamadım. 8. 2000'den beri Japonya'da yaşıyormuş. 9. Pazartesi den beri okula gidemedim. 10. En az bir yıldan beri buraya gelmediler. 11. Ondan başka kimseyi tanımıyorum. 12. Dünden itibaren okullar yaz tatiline girdi. 13. Öğrenciler dersten önce kafeteryada kahve içiyorlar. 14. Dün gece herkesten sonra yattım, sınava çalıştım. 15. Uzun zamandan beri görüşemedik.

FICHE 35 Falloir

Gerekmek, lâzım olmak

[p. 111]

A. 1. Kilo almamak için ne yapmak gerek? Düzenli beslenmek gerek. 2. Basketbolcu olmak için ne gerek? Uzun boylu olmak gerek. 3. Üşümek için ne yapmak gerek? İyi giyinmek gerek. 4. Oy kullanmak için ne gerek? 18 yaşında olmak gerek. 5. Otobüse binmek için ne gerek? Bilet almak gerek.

B. 1. Futbolcu olmak için üniversite bitirmek gerekmiyor. 2. Faturaları ödemek için bankaya gitmek gerekmiyor. 3. İngilizce öğrenmek için

İngiltere'ye gitmek gerekmiyor. 4. İyi yemek yapmak için aşçı olmak gerekmiyor. 5. Maça gitmek için yer ayırtmak gerekmiyor.

FICHE 36a Devoir

-meli, -malı

[p. 113]

- A. 1. Bu gece erken yatmalılar. 2. Yemekten önce ellerini yıkamalıdır. 3. Yemeklerden sonra dişlerimizi fırçalamalıdır. 4. Yarın için gömleğimi ütümeliyim. 5. Türkçe öğrenmek için çok çalışmalısınız.
- B. 1. Yalan söylememelisin. 2. Derste konuşmamalıdır. 3. Sigara içmemeliyim. 4. Çimenlere basmamalısınız. 5. Çok geç yatmamalıdır.
- C. 1. Toplantıya gitmeli miydim? Evet, gitmelisin. Hayır, gitmemelisin. 2. Onları bu hafta sonu aramalı mıydınız? Evet, aramalıydık. Hayır, aramamalıydık. 3. Dün evi temizlemeliler miydi? Evet, temizlemeliydiler. Hayır, temizlememeliydiler. 4. Onu dinlemeli miydim? Evet, dinlemeliydin. Hayır, dinlememeliydin.

FICHE 36b Devoir

-meli, -malı

[p. 115]

- A. 1. Ça ne doit pas coûter plus de 20 €. (20 avrodan fazla olmamalı.) 2. Cet exercice ne doit pas être très compliqué. (Bu alıştırmaya çok zor olmamalı.) 3. Ça doit être très intéressant. (Çok ilginç olmalı.) 4. Je dois lui expliquer la situation. (Ona durumu açıklamalıyım.) 5. Tu ne dois absolument pas t'inquiéter. (Kesinlikle merak etmemelisin.) 6. Il doit être 17 h. (Saat beş olmalı.) 7. Dois-je attendre ici ? (Burada mı beklemeliyim?) 8. Je dois aller au supermarché, je dois acheter de la farine pour faire du gâteau. (Markete gitmeliyim, pasta yapmak için un almalıyım.) 9. Nous devons nous dépêcher pour prendre le bus. (Otobüse binmek için acele etmeliyiz.) 10. Vous devez vous décider immédiatement. (Hemen karar vermelisiniz.)
- B. 1. Borcunu hemen ödemelisin. 2. Günde en az sekiz saat uyumalıyım. 3. Başarılı olmak için çok çalışmalıyız. 4. Sınavları varsa, evde oturmalı ve çalışmalı. 5. Hastanede yüksek sesle konuşmamalısınız. 6. Öğrenciler derse geç kalmamalı(lar).

FICHE 37a Pouvoir

Yeterlilik

[p. 117]

- A. 1. Dışarı çıkabilir miyim? Evet, çıkabilirsiniz(iz). 2. Bir şey sorabilir miyim? Evet, sorabilirsiniz(iz). 3. Pencereyi açabilir miyim? Evet, açabilirsiniz(iz). 4. Oturabilir miyim? Evet, oturabilirsiniz(iz).

5. Kapağı kapatabilir misin? Evet, kapatabilirim. 6. Tuzluğu verebilir misiniz? Evet, verebilirim. 7. Çocuklar bu kitabı ödünç alabilirler mi? Evet, alabilirler.

- B. 1. Kahveleri yapabildin mi? Evet, yapabildim. 2. Hastaneye gidebildi mi? Evet, gidebildi. 3. Musluğu tamir edebildiniz mi? Evet, tamir edebildim. 4. Helikoptere binebildiler mi? Evet, binebildiler. 5. Denize girebildin mi? Evet, girebildim.

FICHE 37b Pouvoir

Yeterlilik

[p. 119]

1. Gelecek hafta gidebileceğiz. 2. Onu asla unutamam. 3. Bu konuyu anlayabildim. 4. Biraz daha pasta alabilirim. 5. Müzeye erkenden girebildim. 6. Borcumu gelecek ay ödeyebileceğim. 7. Sizinle tenis oynayabilirim. 8. Uçak zamanında kalkabildi. 9. Yöneticiler Metin Bey'le görüşebildiler. 10. Bu sıcakta dışarı çıkabiliyor.

FICHE 37c Pouvoir

Yeterlilik

[p. 121]

- A. 1. Resim yapabilir misin? Hayır, yapamam. 2. Sınavdan iyi not alabilir mi? Hayır, alamaz. 3. Şarkı söyleyebilir misiniz? Hayır, söyleyemem. 4. Tenis oynayabilirler mi? Hayır, oynayamazlar. 5. Kayak yapabilir misin? Hayır, yapamam.
- B. 1. 20 kilometre koşabilir misin? Hayır koşamamam, ama yürüyebilirim. 2. Düğme dikibilir misin? Hayır dikemem, ama ütü yapabilirim. 3. Arapça yazabilir mi? Hayır yazamaz, ama konuşabilir. 4. Resim yapabilir misiniz? Hayır yapamam, ama şarkı söyleyebilirim. 5. Pasta yapabilir misiniz? Hayır yapamam, ama kek yapabilirim. 6. Araba tamir edebilirler mi? Hayır edemezler, ama bisiklet tamir edebilirler.

FICHE 38 La nominalisation des verbes

Adlaştırma

[p. 123]

1. J'aime lire. : Okumayı seviyorum. 2. La discussion entre les étudiants et les enseignants a duré longtemps. : Öğrenciler ve öğretmenler arasındaki tartışma uzun sürdü. 3. L'écrivain a commencé à écrire des romans à 20 ans. : Yazar yirmi yaşında roman yazmaya başladı. 4. Il faut que je traduise ce texte en anglais jusqu'à demain. : Bu yazıyı yarına kadar İngilizceye çevirmem gerek. 5. Il ne sait se contenter de rien. : Hiç bir şeyden memnun olmayı bilmiyor. 6. Je suis allé cueillir des raisins en automne. : Sonbaharda üzüm toplamaya gittim. 7. Vous pouvez vous adresser au bureau des renseignements. : Danışmaya başvurabilirsiniz. 8. J'essaye de ne pas oublier. : Unutmamaya

çalışıyorum. **9.** Nous devons aider à ce que cette situation change. : Bu durumun değişmesine yardım etmeliyiz. **10.** J'ai besoin de réfléchir sur ce sujet. : Bu konuyu düşünmeye ihtiyacım var. **11.** Écouter les conseils serait bien pour vous. : Tavsiyeleri dinlemeniz sizin için iyi olur. **12.** Les aboiements du chien s'entendent depuis ici. : Köpeğin havlamaları buradan duyuluyor. **13.** La viande demande une longue cuisson pour être tendre. : Etin yumuşaması için uzun süre pişmesi gerek. **14.** Elle aime chanter et peindre. : Şarkı söylemeyi ve resim yapmayı seviyor. **15.** Ils sont allés chercher nos amis à l'aéroport. : Havalimanına arkadaşlarımızı almaya gittiler. **16.** J'espère vous voir demain. : Sizi yarın görmeyi umuyorum.

FICHE 39

Les modificateurs verbaux : le réfléchi

Fiilde çatı: dönüştü fil [p. 125]

1. Köpek sahibini gördü ve çok sevindi. 2. Kapı kilitlendi. 3. Kızlar parti için süslendi. 4. Emre iyi giyinmedi ve hastalandı. 5. Demir paslandı. 6. Göreve yeni bir memur atandı. 7. Peynir çok bekledi ve küflendi. 8. Yeni komşular bugün taşındı. 9. Ağaçlar çiçeklendi. 10. Çocuklar çok eğlendi.

FICHE 40 Le contributif

İşteş fil [p. 127]

- A. 1. Sonunda onunla anlaştık. (Enfin on s'est mis d'accord.) 2. Tiyatronun önünde buluşacağız. (Nous allons nous retrouver devant le théâtre.) 3. Yarın müdürle görüşeceğim. (Demain je vais m'entretenir avec le directeur.) 4. Onunla selamlaştı mı? (Est-ce qu'il l'a salué ?) 5. Sevim Erol'la bir partide tanışmış. (Il paraît que Sevim a fait la connaissance d'Erol dans une soirée.) 6. Lale'yle metroda karşılaştık. (Nous nous sommes rencontrés avec Lale dans le métro.) 7. Ailesiyle vedalaşılıyor. (Il dit au revoir à sa famille.) 8. Benimle şakalaşma! (Ne fais pas de blague avec moi !) 9. Pastayı bölüştüler. (Ils se sont partagé le gâteau.) 10. Yıllar sonra karşılaşmışlar ve ağlaşmışlar. (Ils se sont rencontrés des années plus tard et ils ont pleuré.)
- B. 1. Restoranda buluştular. (Elles se sont retrouvées au restaurant.) 2. Kendine bir çay hazırladı. (Il s'est préparé une tasse de thé.) 3. Sık sık pazarda karşılaşıyoruz. (Nous nous rencontrons souvent au marché.) 4. Karşındaki kahvede görüştük. (On s'est vu dans le café d'en face.) 5. Arabalar otobanda çarpıştı. (Les voitures se sont heurtées sur l'autoroute.)

FICHE 41a Le passif

Edilgen fil [p. 129]

- A. 1. Ali yeni evine taşındı. (réfléchi) (Ali a déménagé dans sa nouvelle maison.) / Eşyalar yeni eve taşındı. (passif) (Les affaires ont été transférées dans la nouvelle maison.) 2. Ahmet odasına kapandı. (réfléchi) (Ahmet s'est enfermé dans la chambre.) / Kapı kapandı. (passif) (La porte s'est fermée.) 3. Sınavlar hazırlandı. (passif) (Les examens se sont préparés.) / Sınavlara hazırlandı. (réfléchi) (Il s'est préparé pour les examens.) 4. Uzun süre Belçika'da bulundu. (réfléchi) (Il s'est trouvé en Belgique pendant longtemps.) / Terörist Belçika'da bulundu. (passif) (Le terroriste a été retrouvé en Belgique.) 5. Çamaşırlar yıkandı. (passif) (Le linge a été lavé.) / Çocuk yıkandı. (réfléchi) (L'enfant s'est lavé.)
- B. Dün gece hırsızlar müzeyi soydular. Birkaç küçük tablo ve sanat eseri çaldılar. Polisler iki günün beri hırsızları arıyor. Nihayet bu sabah, polis hırsızları yakaladı.

FICHE 41b Le passif

Edilgen fil [p. 131]

1. Arabayı satıyorlar mı? → Araba satılıyor mu?
2. Yaşlılara saygı göstermeliyiz. → Yaşlılara saygı gösterilmeli.
3. Bu olayı yıllarca unutmayacağız. → Bu olay yıllarca unutulmayacak.
4. Halıları temizliyorlar. → Halılar temizleniyor.
5. Akşamki fırtına camları kırmış. → Akşamki fırtınada camlar kırılmış.
6. Bu konuyu görüşeceğiz. → Bu konu görüşülecek.
7. Çocuklar mirası paylaştılar. → Miras çocuklar tarafından paylaşıldı.
8. Güzel haberleri aldık. → Güzel haberler alındı.
9. Düşün hazırlıklarını tamamladık. → Düşün hazırlıkları tamamlandı.
10. Sağlık Bakanlığı bazı ilaçları yasakladı. → Bazı ilaçlar (Sağlık Bakanlığı tarafından) yasaklandı.

FICHE 42a Le factitif

Ettirgen fil [p. 133]

1. İşçiler eşyaları taşıyacak. → Patron işçilere eşyaları taşıtacak.
2. Çocuklar oyun oynadı. → Anneleri çocuklara oyun oynattı.
3. Seyirciler çok güldü. → Komedyenler seyircileri çok güldürdü.
4. Nesrin bulaşıkları yıkadı. → Ablası Nesrin'e bulaşıkları yıkattı.
5. Öğrenciler çok çalıştı. → Öğretmen öğrencileri çok çalıştırdı.
6. Küçük kız arabaya bindi. → Babası küçük kızı arabaya bindirdi.
7. Göstericiler sustu. → Polis göstericileri susturdu.
8. Yaşlı adam taksiye bindi. → şoför yaşlı adam taksiye bindirdi.
9. Konser başladı. → Orkestra şefi konseri başlattı.
10. Trafik yavaşladı. → Yağmur

trafiği yavaşlattı. 11. Efes'i gezdik. → Rehber bize Efes'i gezdirdi. 12. Berber saçları kesti. → Nilgün berbere saçlarını kestirdi.

FICHE 42b Le factitif

Ettirgen fiil [p. 135]

1. Futbolcular antrenman yapıyor. → Antrenör futbolculara antrenman yaptırıyor. 2. Mustafa fotoğraf çekiyor. → Mustafa fotoğrafçıya fotoğraf çektiriyor. 3. Tamirci arabayı tamir ediyor. → Mehmet Bey arabasını tamirciye tamir ettiriyor. 4. Asuman masal anlatıyor. → Çocuklar Asuman'a masal anlattırıyor. 5. Emre arabasını yıkadı. → Emre garajda arabasını yıkattı. 6. Esra valizini taşıyor. → Esra otelde valizini taşıttı. 7. Bugün ders geç başladı. → Öğretmen dersi geç başlattı. 8. Ekmek ve süt aldım. → Kapıcıya ekmek ve süt aldırdım. 9. Adam ölmüş. → Katil adamı öldürmüştü. 10. Nesrin uyandı. → Annesi Nesrin'i uyandırdı.

FICHE 43a Le présent progressif

Şimdiki zaman [p. 137]

1. Kulüpte ne yapıyorsun? Spor yapıyorum. 2. Mary ve Julia Türkiye'de ne yapıyor(lar)? Türkçe öğreniyor(lar). 3. Sezen Aksu ne yapıyor? Şarkı söylüyor. 4. Hasan mutfakta ne yapıyor? Kahve içiyor. 5. Elif ve sen ne yapıyorsunuz? Televizyon seyrederiz. 6. Deden ne yapıyor? Masal anlatıyor. 7. Ayşe ne yapıyor? Yemek hazırlıyor. 8. Taksi şoförü ne yapıyor? Araba kullanıyor. 9. Öğretmen ne yapıyor? Türkçe öğretiyor. 10. Çocuklar bahçede ne yapıyor? Oyun oynuyor(lar). 11. Fotoğrafçı ne yapıyor? Fotoğraf çekiyor. 12. Tamirci ne yapıyor? Musluğu tamir ediyor.

FICHE 43b Le présent progressif

Şimdiki zaman [p. 139]

1. Onu çok özleyorum. (Il me manque beaucoup.) 2. Bana inanmıyor. (Il ne me croit pas.) 3. Anlamıyor musunuz? (Vous ne comprenez pas ?) 4. Karnım ağrıyor. (J'ai mal au ventre.) 5. Kontratı neden imzalamıyorlar? (Pourquoi ils ne signent pas le contrat ?) 6. Onu affediyorum. (Je le/la pardonne.) 7. Hasan'ın kim var? (Qui est celui/celle qui se trouve à côté de Hasan ?) 8. Bu parfüm hoşuma gidiyor. (J'aime bien ce parfum.) 9. Saatlerce televizyon seyreliyor. (Il regarde la télé pendant des heures.) 10. Komşular çok gürültü yapıyor, uyuyamıyorum. (Les voisins font beaucoup de bruits, je n'arrive pas à dormir.)

FICHE 44a Le présent aoriste

Geniş zaman [p. 141]

A. 1. Arzu her zaman elbise giyer mi? Evet, her zaman elbise giyer. 2. Onlar her kış kayak yapar mı? Evet, onlar her kış kayak yapar. 3. Siz her akşam şarap içer misiniz? Evet, her akşam şarap içerim. 4. Siz parkta bisiklete biner misiniz? Evet, parkta bisiklete binerim. 5. Benimle sinemaya gelir misin? Evet, seninle sinemaya gelirim. B. 1. Arzu her zaman şapka takar mı? Hayır, her zaman şapka takmaz. 2. Onlar her yaz tatil yapar mı? Hayır, onlar her yaz tatil yapmaz. 3. Siz her akşam şarap içer misiniz? Hayır, her akşam şarap içerim. 4. Sen hiç yalan söyler misin? Hayır, hiç yalan söylemem. 5. Siz her hafta sonu sinemaya gider misiniz? Hayır, her hafta sonu sinemaya gitmeyiz.

FICHE 44b Le présent aoriste

Geniş zaman [p. 143]

A. 1. Ben her çarşamba kütüphaneye giderim. 2. Onlar her akşam televizyon seyrederler. 3. Ayşe salı günleri tenis oynar. 4. Japonlar her zaman çok çalışır(lar). 5. Ben her yıl Türkiye'yi ziyaret ederim. 6. Selin ve Emre sık sık sohbet eder(ler). B. 1. Çok açım. Yemek hazırlar mısınız? 2. Çok hastayım. Beni hastane götürür müsünüz? 3. Çocuk uyumak istiyor. Ona kitap okur musunuz? 4. Çok susadım. Bir bardak su getirir misiniz? 5. Valiz çok ağır. Bana yardım eder misiniz? 6. Kayboldum. Bana yolu gösterir misiniz?

FICHE 44c Le présent aoriste

Geniş zaman [p. 145]

A. 1. Sen gazete okumaz mısın? 2. O müzeleri sevmeyi mi? 3. Siz bisiklete binmez misiniz? 4. Sen et yemez misin? 5. O mesaj yazmaz mı? 6. Onlar çok para harcamaz(lar) mı? B. Benim adım Ali Karataş. Doktorum. Antalya'da bir hastanede çalışırım. Her sabah dokuzda işe giderim ve akşam saat altıda eve dönerim. Hastanede çok yoğun çalışırım. Hafta sonları çalışmam. Cumartesiileri arkadaşlarımla buluşurum. Televizyon seyretmekten hoşlanmam. Kitap okumayı severim. Pazar günleri ailemle vakit geçiririm. Güzel havalarda pikniğe gideriz.

FICHE 45 Le passé constaté

Di'li geçmiş zaman [p. 147]

A. 1. Ona güvündüm. (Je lui ai fait confiance.) 2. Köpekten çok korktu. (Il a eu très peur du chien.) 3. Üşüdünüz mü? (Avez-vous eu froid ?) 4. Toplantıya gitmediniz mi? (N'êtes-vous pas

allé à la réunion ?) 5. Öğrenciler dersi dikkatle dinlediler. (Les étudiants ont attentivement écouté le cours.)

- B. 1. Ahmet Bodrum'a gitti. → Ahmet nereye gitti? Kim Bodrum'a gitti? 2. Gözlüğümü evde unuttum. → Gözlüğünü nerede unuttun? Neyi evde unuttun? 3. Annem ve babam dün gece uçakla İstanbul'dan döndü. → Kim dün gece uçakla İstanbul'dan döndü? Annen ve baban dün gece uçakla nereden döndü? Annen ve baban dün gece İstanbul'dan neyle döndü? Annen ve baban uçakla İstanbul'dan ne zaman döndü?

FICHE 46a Le passé non-constaté

miş'li geçmiş zaman

[p. 149]

- A. 1. Ömer dün pazara gitmiş. (Il paraît qu'Ömer est allé au marché hier.) 2. Ali babasına telefon etmiş. (Ali a apparemment téléphoné à son père.) 3. Ben matematikten kötü not almışım. (J'ai eu une mauvaise note en maths.) 4. Gece çok kar yağmış, bu sabah işe gidemedim. (Il a beaucoup neigé dans la nuit, je n'ai pas pu aller au travail ce matin.) 5. Onlar dün durakta çok beklemiş(ler). (Il paraît qu'ils ont beaucoup attendu hier à l'arrêt.) 6. Ahmet benim doğum günümü unutmuş. (Ahmet aurait oublié mon anniversaire.) 7. Çay çok sıcakmış, ağzım yandı. (Le thé était trop chaud, je me suis brûlé la langue.) 8. Çok iyi bir adammış, herkese yardım etmiş. (C'était quelqu'un de bien, il a aidé tout le monde.) 9. (Ben) Daha önce bu kışta okumuşum. (Il me semble que j'avais lu ce livre auparavant.)
- B. 1. Bekir dün hiç birşey yememiş. (Bekir n'a apparemment rien mangé hier.) 2. Hırsız polislere doğru söylememiş. (Le cambrioleur n'a apparemment pas dit la vérité aux policiers.) 3. Sen Mustafa'ya hediye almamışsın. (Je constate maintenant que tu n'as pas acheté de cadeau à Mustafa.) 4. Siz meseleyi anlamamışsınız. (Il semble que vous n'avez pas compris le problème.) 5. Ali sınava çalışmamış. (Ali n'a pas travaillé pour l'examen.) 6. Sen dün derste öğretmenini dinlememişsin. (Tu n'as pas écouté ton professeur hier au cours.)

FICHE 46b Le passé non-constaté

miş'li geçmiş zaman

[p. 151]

- A. Dün sabah çok erken kalkmış. Pencereyi açmış ve dışarı bakmış. Hava çok güzelmiş. Elini yüzünü yıkamış. Eşofmanını giymiş ve parka gitmiş. O sabah park çok sessizmiş. Sadece kuşların sesi varmış. Derin derin nefes almış,

burnuna çiçek kokuları gelmiş. Yaklaşık bir saat parkta yürüyüş yapmış. Sonra eve dönmüş. Duş almış ve kahvaltı yapmış.

- B. 1. Arkadaşı çok çalışkan değilmiş. 2. Dün evde değillermiş. 3. Dün akşam şehrin sokakları çok kalabalık değilmiş. 4. Yazlık evleri çok büyük değilmiş. 5. Arabada benzin yokmuş. 6. Buradaki adamlar gazeteci değil miymiş? 7. Hastanın durumu kritik değilmiş. 8. Uzun süre güneşte durmak tehlikeli değilmiş. 9. Erzurum'da hava karlı değilmiş.

FICHE 47a Le futur

Gelecek zaman

[p. 153]

- A. 1. Sen yarın akşam ne yapacaksın? Televizyon seyredeceğim. 2. Siz yarın sabah ne yapacaksınız? Parkta koşacağım. 3. Sen öğleden sonra nereye gideceksin? Hastaneye gideceğim. 4. Onlar gelecek hafta sonu ne yapacaklar? Pikniğe gidecekler. 5. O gelecek ay ne yapacak? Tatile çıkacak.
- B. 1. Babama telefon etmeyeceğim. 2. Onunla bu konuyu konuşmayacaksınız. 3. Çocuklar pazar günü öğlene kadar uyumayacaklar. 4. Onu garda karşılamayacağım. 5. Sanırım tiyatroya gitmeyecekler.

FICHE 47b Le futur

Gelecek zaman

[p. 155]

- A. Ben Murat. Yarın önemli bir konferansa katılacağım ve bir konuşma yapacağım. Bu yüzden çok erken kalkacağım. Konuşmamı son defa bir daha okuyacağım, kontrol edeceğim. Saat onda konferans salonunda olacağım. Saat on birde konferans başlayacak. Konferanstan sonra arkadaşlarımla yemeğe çıkacağım.
- B. 1. Doğum gününde şarkı söyleyecek misin? Tabii, söyleyeceğim. 2. Bugün bizimle ders çalışacak mısın? Evet, çalışacağım. 3. Onlara cevap verecek misin? Hayır, cevap vermeyeceğim. 4. Bu gece televizyonda maç seyredecek misin? Tabii, seyredeceğim. 5. Soğukları buzdolabına yerleştirecek misin? Evet, yerleştireceğim. 6. Bu hafta sonu bize gelecek misin? Hayır, gelmeyeceğim. 7. Aylin'in düğününe gidecek misin? Kesinlikle gideceğim. 8. Siz bu sene tatile çıkacak mısınız? Evet, çıkacağım. 9. Bugün eve geç mi döneceksin? Hayır, geç dönmeyeceğim.

FICHE 47c Le futur

Gelecek zaman [p. 157]

1. Ali Salı günün erkenden okulda olacak. 2. Nesrin bir saat sonra bürosunda olacak. 3. Ben iki yıl sonra doktor olacağım. 4. Cem Çarşamba günü Almanca dersinde olacak. 5. Dr. Dilara Perşembe günü hastalarını kontrol edecek. 6. Onlar Cumartesi günü yemekte olacaklar. 7. Leyla Pazar günü annesine telefon edecek.

FICHE 48a L'impératif

Emir kipi [p. 159]

A. 1. Televizyon seyrete, kitap oku! 2. Hızlı konuşma, yavaş konuş! 3. Çok şekerli kahve içme, az şekerli iç! 4. Ona cevap verme, bana cevap ver! 5. Yere oturma, sandalyeye otur! 6. Eve dönme, sinemaya gel!
B. 1. Buraya gel(in)! ≠ Buraya gelme(yin)! 2. Gir(in)! ≠ Girme(yin)! 3. Dışarı çık(in)! ≠ Dışarı çıkma(yin)! 4. Ona söyle, yarın gelsin. ≠ Ona söyle, yarın gelmesin. 5. Bu ilacı için! ≠ Bu ilacı içmeyin! 6. Buraya oturun! ≠ Buraya oturmayın!

FICHE 48b L'impératif

Emir kipi [p. 161]

1. Tatilde Bodrum'a gidelim mi? Hayır, Bodrum'a gitmeyelim, Kaş'a gidelim. 2. İspanyolca öğrenelim mi? Hayır, İspanyolca öğrenmeyelim, İtalyanca öğrenelim. 3. Akşam yemeğinde şarap içelim mi? Hayır, şarap içmeyelim, bira içelim. 4. Televizyon seyredelim mi? Hayır, televizyon seyretmeyelim, çikalım, bir tur atalım. 5. Yarın sabah parkta koşalım mı? Hayır, parkta koşmayalım, bisiklete binelim. 6. Bu akşam ne yemek yapalım? Bu akşam yemek yapmayalım, lokantada yiyeelim.

FICHE 48c L'impératif

Emir kipi [p. 163]

A. 1. Şarkı söylemeyin, gitar çalın. 2. Yerde oturmayın, sandalyede oturun. 3. Hikâye anlatmayın, şiir okuyun. 4. Televizyon seyretmeyin, ders çalışın. 5. Hızlı koşmayın, yavaş yürüyün. 6. Fransızca konuşmayın, Türkçe konuşun.
B. 1. Otobüse dikkatli binin. 2. Bizi durakta bekle. 3. Bu ilaçları içsin! 4. Lütfen burada kavgaya etmeyin! 5. Bu soruyu öğretmene sorsunlar.

FICHE 49 L'optatif

İstek kipi [p. 165]

A. 1. Hemen çıkmak gerek, randevuya gecikmeyelim. (Il faut sortir tout de suite, ne soyons pas en retard au rendez-vous.) 2. Kapalı yerlerde sigara içmeyelim. (Ne fumons pas dans les endroits fermés.) 3. Arkadaşları bu akşam bize çağıralım.

(Invitons les amis ce soir chez nous.) 4. Üşüdüm, haydi içeri girelim. (J'ai froid, rentrons.) 5. Çok yoruldum, şu bankta biraz dinleneyim. (J'ai suis très fatigué, je vais me reposer un peu sur ce banc.) 6. Bugün hava çok güzel, piknik yapalım mı? (Il fait très beau aujourd'hui, pouvons-nous pique-niquer?) 7. Geç kalıyoruz, hızlı yürüyelim. (Nous sommes en retard, marchons plus vite.) 8. Acıktık, haydi bir şeyler yiyeelim. (Nous avons faim, mangeons quelque chose.) 9. Yağmur yağıyor, şemsiyemi alayım. (Il pleut, je vais prendre mon parapluie.) 10. Misafirler gelecek, eve erken döneyim. (Les invités vont arriver, je vais rentrer tôt chez moi.) 11. Dışarı çıkmayalım mı? (Ne devons-nous pas sortir?) 12. Ona ne söyleyeyim? (Que veux-tu que je lui dise?) 13. Bir kahve içelim mi? (Si on prenait un café?) 14. Beraber yiyeelim mi? (Tu veux qu'on mange ensemble?)

FICHE 50a Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı [p. 167]

1. Çok çalışırsanız, Türkçe'yi öğrenirsiniz. 2. Arabayı bu kadar hızlı kullanırsan, radara yakalanırsın. 3. Kavgaya ediyorsanız, mutlaka bir nedeni vardır. 4. Eğer biz böyle oynamaya devam edersek, kesinlikle yeniliriz. 5. Müdür beyi görürseniz, benden selam söyleyin. 6. Babam beni bu halde görürse, çok kızar. 7. Yarın sabah erken çıkabilirsem, gazete alırım. 8. Bebek uyuyorsa, gürültü yapmayalım. 9. Dersi dinlemek istemiyorsanız, sınıftan çıkın lütfen! 10. Bana inanmıyorsanız, ona sorun. 11. Televizyonu seyretmiyorsan, kapat! 12. Ucuz bir otel bulursam, İzmir'de birkaç gün kalacağım. 13. Derse geç kalırsan, öğretmen sana çok kızar. 14. Hafta sonu hava iyi olursa, pikniğe gideceğiz. 15. Bir daha sigara içersem, annem babama söyleyecek. 16. Ali iyileşmezse, derse gelemez. 17. Babamdan para alabilirsem, sana borcumu bu ay sonu ödeyeceğim. 18. Böyle konuşursan, sana yardım edemem. 19. Salı işimi erken bitirirsem, size uğrayacağım.

FICHE 50b Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı [p. 169]

A. 1. Hastaysan, doktordan randevu alayım. 2. Su soğuksa içmeyin. 3. Zamanın varsa, birlikte gidelim. 4. Anahtarı yoksa, posta kutusunu açamaz. 5. Trafik yoğunsa, geç kalırız. 6. İşiniz yoksa, sizinle biraz konuşmak istiyorum. 7. Evde değilse, yola çıkmıştır. 8. Beni seviyorsan, bana yardım edersin. 9. Şikâyetçilerse, dilekçe yazsınlar.

B. 1. Müdür Bey'le konuşmazsan, bu problemi halledemezsin. 2. Doktora gitmezsem, iyileşemem. 3. Kışın kalın giyinmezsek, hastalanabiliriz. 4. Acele etmezseniz, uçağı kaçırsınız. 5. Televizyon seyretmezsen, hiç bir şeyden haberin olmaz. 6. Babama bu akşam telefon etmezsem, bana çok kızar. 7. Konuyu anlamıyorsanız, bana sorabilirsiniz. 8. Çalışmazsanız, sınavdan kötü not alırsınız. 9. Bu hafta yağmur yağmazsa, tarlalar kurur. 10. İnsanlar dikkat etmezse, ormanların hepsi yok olacak. 11. Öğrenciler öğretmeni dinlemez(ler)se, konuyu anlamayacaklar. 12. Siz doktorun verdiği ilaçları içmezseniz, hastalığınız geçmez. 13. Uçak rötar yapmazsa, saat beşte orada olacağım.

FICHE 50c Le conditionnel présent

Şimdiki zamanın şartı

[p. 171]

A. 1. Yemek yemezsen, zayıflarsın. 2. Konser için şimdi bilet bulamazsanız, gelecek ay gideriz. 3. Türkçeyi öğrenirsem, Türkiye'de pratik yaparım. 4. Çalışıyorsanız, sonra geleylim. 5. Geç kalırsam, merak etmeyin. 6. Birlikte tatile çıcarsak, çok

eğleniriz. 7. Erken gelerseniz, ders çalışırız. 8. İşlerimi yoluna koyarsam, gelecek hafta tatile çıkacağım. 9. Yağmur yağarsa, sinemaya gidebiliriz. 10. Haber alırsan, beni ara!

B. 1. Ankara'ya gidersem, arkadaşlarımı görürüm. 2. Van'a gidiyorsanız, Türk Hava Yolları'na binebilirsiniz. 3. Yarın hava güzel olacaksa, parkta piknik yapabiliriz. 4. Su kirliyse, balıklar ölür. 5. Tenis maçını kazanırsak, kupayı alırsınız. 6. Londra'ya gidersem, müzeleri gezeceğim.

C. 1. Si j'ai le temps, je passerai vous voir. (Zamanım olursa, sizi görmeye geleceğim.) 2. S'il fait beau, on ira à pied. (Hava güzel olursa, yürüyerek gideriz.) 3. Si vous êtes d'accord, nous partons ensemble. (İsterseniz, birlikte gideriz.) 4. Ce soir, s'il y a un bon film à la télé, nous le regarderons. (Bu akşam televizyonda iyi bir film varsa, bakarız.) 5. Si son état ne s'améliore pas avant la fin de la semaine, on va devoir l'hospitaliser. (Hafta sonuna kadar durumu düzelmezse, onu hastaneye yatırmamız gerekecek.) 6. Mème malade, j'irai au concert. (Hasta olsam bile, konsere gideceğim.)

Bibliographie

Pour ceux qui veulent aller plus loin

- Bazin Louis (1994), *Introduction à l'étude pratique de la langue turque*, Maisonneuve, Paris, 1994.
- Berk Cybèle, Bozdemir Michel (1991), *Méthode de Turc*, volume 1, l'Asiathèque, Paris.
- Berk Cybèle, Bozdemir Michel (2014), *Méthode de Turc*, volume 2, *Grammaire et Lexique du Turc moderne*, l'Asiathèque, Paris.
- Kerslake Celia et Göksel Aslı (2005), *Turkish : A Comprehensive Grammar*, Routledge, Londres, New York.
- Banguoğlu Tahsin (1974), *Türkçenin Grameri*, İstanbul.

Table des matières

Avant-propos.....	3
Caractéristiques générales de la langue turque	4
1. L'alphabet turc.....	6
2. L'harmonie vocalique	8
3. Les règles phonétiques.....	10
4. Le singulier et le pluriel	12
5. a. Les adjectifs numéraux cardinaux.....	14
b. Les adjectifs numéraux cardinaux.....	16
c. Les adjectifs numéraux cardinaux.....	18
6. Les adjectifs numéraux ordinaux.....	20
7. L'heure.....	22
8. La quantité	24
9. Les pronoms personnels	26
10. Les adjectifs et pronoms démonstratifs	28
11. L'infinitif.....	30
12. La suffixation.....	32
13. Les suffixes de dérivation (-li, -siz, -lik).....	34
14. Les suffixes diminutifs (-cik, -ciğim).....	36
15. L'interrogation (particule interrogative mi ?).....	38
16. a. Les adjectifs interrogatifs.....	40
b. Les adjectifs interrogatifs	42
17. Les conjonctions de causalité	44
18. a. Le verbe être.....	46
b. Le verbe être.....	48
19. Le verbe avoir	50
20. a. Les cas du nom (cas spatiaux).....	52
b. Les cas du nom (cas spatiaux).....	54
21. Les cas du nom (cas grammaticaux).....	56
22. a. Le possessif.....	58
b. Le possessif.....	60
23. Les adjectifs qualificatifs.....	62
24. a. Les adjectifs et pronoms indéfinis	64
b. Les adjectifs et pronoms indéfinis	66
25. a. Les adverbes de manière et de temps	68
b. Les adverbes	70
26. a. Les groupes nominaux définis.....	72
b. Les groupes nominaux indéfinis.....	74
27. Le comparatif de supériorité.....	76
28. Le comparatif d'infériorité et d'égalité.....	78
29. Le superlatif	80
30. a. Les conjonctions de coordination.....	82
b. Les conjonctions de coordination.....	84
c. Les conjonctions de coordination.....	86
d. Les conjonctions de coordination.....	88
e. Les conjonctions de coordination.....	90
31. a. L'utilisation de « ki »	92
b. L'utilisation de « ki »	94
c. D'autres utilisations de « ki »	96
32. a. Les postpositions (s'utilisant sans cas).....	98
b. Les postpositions (s'utilisant sans cas)	100
c. Les postpositions (s'utilisant sans cas).....	102
33. Les postpositions (s'utilisant avec le cas directif).....	104
34. a. Les postpositions (s'utilisant avec le cas ablatif)	106
b. Les postpositions (s'utilisant avec le cas génitif)	108
35. Falloir	110
36. a. Devoir.....	112
b. Devoir.....	114

37. a. Pouvoir.....	116	45. Le passé constaté.....	146
b. Pouvoir.....	118	46. a. Le passé non-constaté.....	148
c. Pouvoir.....	120	b. Le passé non-constaté.....	150
38. La nominalisation des verbes.....	122	47. a. Le futur.....	152
39. Les modificateurs verbaux :		b. Le futur.....	154
le réfléchi.....	124	c. Le futur.....	156
40. Le contributif.....	126	48. a. L'impératif.....	158
41. a. Le passif.....	128	b. L'impératif.....	160
b. Le passif.....	130	c. L'impératif.....	162
42. a. Le factitif.....	132	49. L'optatif.....	164
b. Le factitif.....	134	50. a. Le conditionnel présent.....	166
43. a. Le présent progressif.....	136	b. Le conditionnel présent.....	168
b. Le présent progressif.....	138	c. Le conditionnel présent.....	170
44. a. Le présent aoriste.....	140		
b. Le présent aoriste.....	142		
c. Le présent aoriste.....	144		

Annexes

Élision de voyelle.....	172
Les adjectifs renforcés.....	174
Adjectifs fréquents avec leurs antonymes.....	175
Corrigés.....	176
Bibliographie.....	190